

รายงานการวิจัย

ละครสร้างสรรค์สำหรับเด็กพิเศษ กรณีศึกษานักเรียนใน
สถาบันการศึกษาพิเศษ มรภ.สงขลา

**Creative Drama for children with special needs : Case study of
students in Development Institute for Special Education Songkhla
Rajabhat University.**

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ตราตรา สมพศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากกองทุนวิจัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

แบบที่ ๑๔๐๙๘๙ (๖)

วันที่	๒๘ พ.ย. ๒๕๖๐
เลขเรียกหนังสือ	๗๙๐.๑๙๒๒ ๖๙๑๔ ๙

ชื่อการวิจัย ละครสร้างสรรค์สำหรับเด็กพิเศษ การณ์ศึกษานักเรียนในสถาบันการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ผู้วิจัย นางสาวฤตาดา สมพงศ์

หน่วยงาน สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

งบสนับสนุน ปี พ.ศ. ๒๕๕๙

ปีที่กำสำเร็จ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและออกแบบกระบวนการผลกระทบสร้างสรรค์สำหรับเด็กพิเศษ การณ์ศึกษานักเรียนในสถาบันการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยนำกระบวนการผลกระทบสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยออกแบบมาดำเนินกิจกรรมกับนักเรียนกลุ่มอุทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ เพื่อพัฒนาด้านอารมณ์และพฤติกรรมและส่งเสริมทักษะการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่น ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ในขั้นตอนการดำเนินงานตามกระบวนการผลกระทบสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยออกแบบ มีทั้ง กิจกรรมที่ทำเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม เช่น กิจกรรมโยคะเด็ก การทำท่าทางเลียนแบบสัตว์ ประเภทต่างๆ และกิจกรรมการเรียนรู้จากท่าทางประกอบเพลง “คนพิเศษ” โดยการเลียนแบบท่าทางประกอบเพลงจากผู้นำกิจกรรม (ผู้วิจัย) หรือครูผู้สอน นำไปสู่การจัดแสดงละครหุ่นเงาเรื่อง “หม้อดินในร้าว” เพื่อสร้างความตระหนักร霆ให้นักเรียนอุทิสติกเห็นคุณค่าในตนเองจากความสามารถหรือความถนัดของคนที่สามารถช่วยเหลือผู้อื่นในสังคมได้ โดยผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ครูผู้สอนและนักเรียนในสถาบันการศึกษาพิเศษ ๖ ครั้ง ครั้งที่ ๑ คือการสัมภาษณ์ก่อนดำเนินกิจกรรมผลกระทบสร้างสรรค์สำหรับเด็กพิเศษ เพื่อสอบถามเกี่ยวกับที่มาของปัญหาเพื่อนำมาออกแบบกระบวนการดังกล่าว จำนวน ๖ ท่าน และครั้งที่ ๒ คือหลังดำเนินกิจกรรมผลกระทบสร้างสรรค์เพื่อนำมาประเมินผลของกระบวนการผลกระทบสร้างสรรค์ จำนวน ๔ ท่าน ผลการประเมินทำให้ผู้วิจัยเห็นว่า กระบวนการผลกระทบสร้างสรรค์สามารถพัฒนาปัญหาด้านอารมณ์และพฤติกรรมของนักเรียนอุทิสติกในสถาบันฯ และสามารถส่งเสริมทักษะการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

คำสำคัญ: ผลกระทบ, สร้างสรรค์, เด็กพิเศษ

Research Title	Creative Drama for children with special needs: Case study of students in Development Institute for Special Education Songkhla Rajabhat University.
Researcher	Ms. Tathata Sompong
Department	Institute of Research and Development Songkhla Rajabhat University
Support	2016
Year	2017

Abstract

This research aims is to study and create the Process of Creative Drama for the children with special needs case study of students in Development Institute for Special Education Songkhla Rajabhat University. Bringing the process of Creative Drama created by the researcher to work with Autistic children in The Development Institute for Special Education Songkhla Rajabhat University, to develop the emotional and behavior and to encourage happy life skill with other people in the society.

In the Procession of Creative Drama created by the researcher, the activities are both individual and group exercise example for Kids Yoga, to emulate gesture of the animals and learning from posture in the song "Children with Special need" by emulating posture from the leader (researcher) or the teacher in the Institute. Leading to the shadow puppet play called "The Broken clay pot" for the purpose of realization in his-her-own value, by his or her ability to help others in the society. The researcher have interviewed specialist teachers, teachers and parents of the students in The Development Institute for Special Education Songkhla Rajabhat University twice, first Interview is: Before the Creative Drama Process Interview amount 6 person and second Interview is: After the Creative Drama Process Interview amount 4 person. The result of assessment showed that the Process of Creative Drama can develop problem of Emotional and Behavior and can encourage happy life skill with other people in the society.

Keyword: Creative Drama, Children with Special Needs.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะได้รับความอนุเคราะห์เงินทุนสนับสนุน
การวิจัยจากกองทุนวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้คำปรึกษา^๑
เสนอแนะแนวทางในการดำเนินการวิจัย และตรวจสอบข้อบ่งชี้ของกระบวนการระดม
สร้างสรรค์สำหรับเด็กพิเศษ จนทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ประโยชน์อันได้ ที่เกิดจากการวิจัยนี้ ย่อมเป็นผลมาจากการผู้มีพระคุณข้างต้น ผู้วิจัย
ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัย

๑๗ เมษายน ๒๕๖๐

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	(๑)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(๒)
กิจกรรมประจำ	(๓)
สารบัญ	(๔)
สารบัญตาราง	(๕)
สารบัญรูปภาพ	(๖)

บทที่ ๑ บทนำ

๑. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์	๓
๑.๓ ขอบเขตการศึกษา	๔
๑.๔ วิธีการดำเนินงาน	๕
๑.๕ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๖

บทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเด็กพิเศษ	๘
๒.๒ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	๙๕
๒.๓ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับลักษณะ	๙๗
๒.๔ ผลกระทบต่อสังคม	๙๐
๒.๕ ผลกระทบต่อการศึกษา	๙๓
๒.๖ ผลกระทบต่อครอบครัว	๙๔
๒.๗ ผลกระทบต่อสังคม	๙๔
สรุปบท	๙๕

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

บทที่ ๓ วิธีการดำเนินการวิจัย

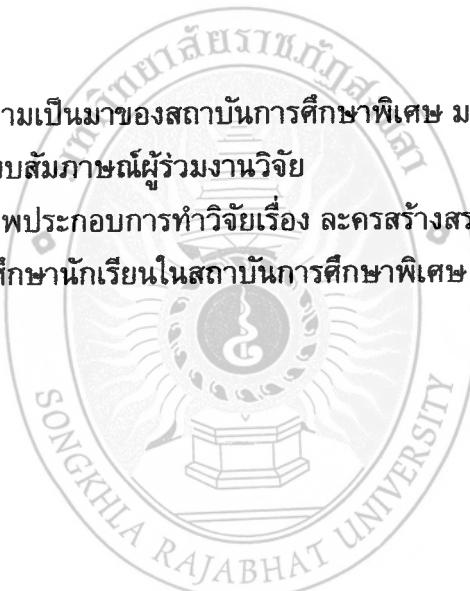
๓.๑แผนการดำเนินงานวิจัย	๓๖
๓.๒แหล่งข้อมูลในการศึกษา	๓๗
๓.๓กระบวนการศึกษา	๓๘
๓.๔การวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษา	๓๙
๓.๕การเสนอผลการศึกษา	๓๙
สรุปบท	๔๒

บทที่ ๔ ผลการดำเนินงาน

๔.๑ประวัติของนักเรียนออทิสติกสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา	๔๔
๔.๒ประวัติของผู้ให้ล้มภายน์	๔๖
๔.๓ปัญหาและอุปสรรคด้านทักษะการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่น ของนักเรียนออทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา	๔๘
๔.๔ ปัญหาและอุปสรรคด้านอารมณ์และพฤติกรรมของนักเรียนออทิสติก ในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา	๕๙
๔.๕ ผลจากการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับปัญหาด้านอารมณ์และพฤติกรรม ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมละครสร้างสรรค์สำหรับเด็กพิเศษ กรณีศึกษานักเรียน ออทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา	๕๙
๔.๖ การออกแบบกระบวนการละครสร้างสรรค์เพื่อสร้างเสริมทักษะ ^{๔๑} ด้านการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่น และเพื่อพัฒนาด้านอารมณ์และ พฤติกรรมของนักเรียนออทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา	๕๑
๔.๗ เรื่องย่อ และบทสรุปของละครเรื่อง “หมอดินใบร้าว” และกระบวนการในการจัดแสดง	๗๗
๔.๘ ผลจากการสัมภาษณ์การเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์และ พฤติกรรมหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมละครสร้างสรรค์สำหรับเด็กพิเศษ กรณีศึกษา นักเรียนออทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา	๘๒
๔.๙ ผลจากการสัมภาษณ์การเปลี่ยนแปลงทางด้านทักษะการใช้ชีวิต ร่วมกับผู้อื่นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมละครสร้างสรรค์สำหรับเด็กพิเศษ กรณีศึกษานักเรียนในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา	๘๒

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
สรุปบท	๙๓
บทที่ ๕ บทสรุปและข้อเสนอแนะ	๙๔
๕.๑ สรุปผลการศึกษา	๙๕
๕.๒ ปัญหาและอุปสรรค	๙๖
๕.๓ ข้อเสนอแนะ	๙๗
บรรณานุกรม	๙๘
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก ความเป็นมาของสถาบันการศึกษาพิเศษ มรภ.สงขลา	๙๙
ภาคผนวก ข แบบสัมภาษณ์ผู้ร่วมงานวิจัย	๑๐๐
ภาคผนวก ค ภาพประกอบการทำวิจัยเรื่อง ละครสร้างสรรค์สำหรับเด็กพิเศษ กรณีศึกษานักเรียนในสถาบันการศึกษาพิเศษ มรภ.สงขลา	๑๐๑
ประวัตินักวิจัย	๑๐๒

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ ๑.๑ การจัดกลุ่มลักษณะการให้ความช่วยเหลือบุคคลที่มีภาวะปัญญาอ่อน	๑๑
ตารางที่ ๒.๑ ตารางการดำเนินงานตลอดโครงการ	๓๗
ตารางที่ ๒.๒ ตารางการออกแบบกระบวนการผลกระทบสร้างสรรค์	๔๐
ตารางที่ ๓.๑ ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนออทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ วิจัยเรื่อง “ผลกระทบสร้างสรรค์สำหรับเด็กพิเศษ กรณีศึกษานักเรียนในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา”	๔๕
ตารางที่ ๓.๒ กระบวนการผลกระทบสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนในสถาบันการศึกษาพิเศษ ๕๑ mgr. สงขลา	๕๑
ตารางที่ ๓.๓ ระยะเวลาและสถานที่จัดแสดง	๕๗
ตารางที่ ๔.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนออทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา	๕๙
วิจัยเรื่อง “ผลกระทบสร้างสรรค์สำหรับเด็กพิเศษ กรณีศึกษานักเรียนในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา”	๖๕

สารบัญภาพ

	หน้า
รูปที่ ๑.๑ ภาพประกอบกิจกรรม ครั้งที่ ๑	๕๑
รูปที่ ๑.๒ ภาพประกอบกิจกรรม ครั้งที่ ๒	๕๓
รูปที่ ๑.๓ ภาพประกอบกิจกรรม ครั้งที่ ๒	๕๕
รูปที่ ๑.๔ ภาพประกอบกิจกรรม ครั้งที่ ๓	๕๗
รูปที่ ๑.๕ ภาพประกอบกิจกรรม ครั้งที่ ๔	๖๐
รูปที่ ๑.๖ ภาพประกอบกิจกรรม ครั้งที่ ๔	๖๑
รูปที่ ๑.๗ ภาพประกอบกิจกรรม ครั้งที่ ๔	๖๒
รูปที่ ๑.๘ ภาพประกอบกิจกรรม ครั้งที่ ๕	๖๕
รูปที่ ๑.๙ ภาพประกอบกิจกรรม ครั้งที่ ๖-๗	๗๐
รูปที่ ๑.๑๐ ภาพประกอบกิจกรรม ครั้งที่ ๑๓-๑๖	๗๕
รูปที่ ๑.๑๑ ภาพประกอบกิจกรรม ครั้งที่ ๑๓-๑๖	๗๖

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เด็กที่มีความต้องการพิเศษ (Children with special needs) หมายถึงเด็กที่มีสภาพความบกพร่องในการทำงานของอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย เช่น พิการทางด้านการได้ยิน คือ ไม่สามารถได้ยินเสียงต่างๆ ตามปกติได้ จึงต้องการการดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษ เพื่อให้ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตน้อยที่สุด ซึ่งความบกพร่องอาจจำแนกได้ดังนี้ ความบกพร่องทางด้านร่างกาย ด้านสังคม ด้านอารมณ์ ด้านสติปัญญา ด้านภาษา ฯลฯ ในปัจจุบันสามารถจำแนกออกเป็น ๕ ประเภท^๑ ตามลักษณะของความเป็นพิเศษ ได้แก่

- ๑) เด็กปัญญาอ่อน - เด็กปัญญาเลิศ (mental retardation – giftedness)
- ๒) เด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์ (emotional disturbance)
- ๓) เด็กออทิสติก (autistic children)
- ๔) เด็กที่มีความบกพร่องทางภาษา (language disorders)
- ๕) เด็กที่มีความด้อยความสามารถในการเรียน (learning disabilities children)
- ๖) เด็กหูหนวกหรือเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (hearing impairment)
- ๗) เด็กตาบอดและสายตาเสื่อมแรง (visual impairment)
- ๘) เด็กพิการ (physical disabilities)
- ๙) เด็กที่ถูกทำทารุณกรรมและเด็กที่ถูกข่มขืนทางเพศ (abused children and sexual abuse children)
- ๑๐) ฯลฯ

เด็กที่มีความต้องการพิเศษในประเทศไทยส่วนใหญ่มักมีปัญหาในด้านการเรียนร่วมกับเด็กอื่นๆ เนื่องจากขาดหลักสูตรเฉพาะสำหรับการเรียนร่วม ขาดครุภัณฑ์ที่มีความรู้เฉพาะด้าน หรือแม้แต่ขาดการเข้าใจสื่อของผู้ปกครอง เด็กที่มีลักษณะพิเศษที่เรียนในโรงเรียนสำหรับเด็กพิเศษจึงได้รับการเรียน การสอนที่มีความเหมาะสมกับสภาพที่เข้าเป็นมากกว่าเรียนในโรงเรียนปกติ

หากแต่ในสังคมปัจจุบัน เด็กทุกคนควรได้รับสิทธิเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นสิทธิในด้านใดก็ตาม ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนจึงควรมีหลักสูตรการศึกษาแบบเรียนรวม คือการศึกษาสำหรับทุกคน (Educational for all) ระหว่างเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีในการใช้ชีวิตร่วมกับนบนความหลากหลาย การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมระหว่างเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถกระตุนและส่งเสริมพัฒนาการให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และสามารถปลูกฝังและสร้างโอกาสให้เด็กปกติเป็นคนมี้าไว ช่วยเหลือ ดูแลผู้อื่น ที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษได้

^๑ ซึ่งที่ได้ยกเด็กกลุ่มต่างๆ เหล่านี้ อาจมีความแตกต่างไปจากหนังสือเล่มอื่นๆ

โรงเรียนหรือสถานศึกษาทั้งในรูปแบบเรียนรวมหรือในชั้นเรียนพิเศษที่มีเฉพาะเด็กที่มีทักษะพิเศษ จึงต้องการกิจกรรม กระบวนการที่มีความเหมาะสมสมกับเด็กในแต่ละประเภท เป็นการเรียนการสอนที่มีความบันเทิงแต่สามารถสอดแทรกเนื้อหา ประเด็นการศึกษาต่างๆ ลงไปได้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้กระบวนการละครสร้างสรรค์ (Creative Drama) และละครบำบัด (Drama Therapy) มาเป็นเครื่องมือการเรียนการสอนและออกแบบกิจกรรม ให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สุขลา เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในด้านทักษะการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่น และสามารถดูแลอารมณ์ พฤติกรรมของตนเองได้

ในประเทศไทยยังขาดงานวิจัยที่นำกระบวนการผลกระทบประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาทักษะด้านต่างๆ ให้แก่เด็กพิเศษประเภทอัตลักษณ์ ผู้วิจัยเลือกใช้เครื่องมือจากการกระบวนการละครสร้างสรรค์ ละคร การศึกษา ละครในการศึกษา และละครบำบัด มาพนวกกับสื่อด้านต่างๆ เช่น การเล่านิทานผ่านกระบวนการละคร การอ่านบทกวีโดยเป็นตัวละคร การใช้เสียงดนตรี และบทเพลงมาประกอบการแสดงละคร เป็นต้น ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ลงพื้นที่เพื่อหาแนวทางและวิธีการวางแผน กระบวนการวิจัย จากบุคลากรและนักเรียนในสถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษ mgr. สุขลา เพื่อนำมาออกแบบกิจกรรมและกระบวนการผลกระทบเพื่อเด็กพิเศษ กรณีศึกษา นักเรียนในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สุขลา

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการละครต่างๆ ดังนี้ กระบวนการละครสร้างสรรค์ (Creative Drama) คือละครที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการ (process) มากกว่าผลงาน (product) โดยมุ่งเน้นให้ผู้ร่วมกิจกรรมพัฒนาศักยภาพด้านต่างๆ ผ่านการปฏิบัติจริงเพื่อการเรียนรู้เชิงพาณิชย์ กลุ่มได้กลุ่มหนึ่ง กระบวนการละครการศึกษา (Educational Theatre) ใช้ละครพัฒนาเด็ก โดยไม่เน้นทักษะความถูกต้องในการแสดง หรือการท่องจำบท แต่ให้ความสำคัญกับกระบวนการคิดสร้างสรรค์ การให้เด็กได้คิดบท ละครเองจากเรื่องราวหรือสถานการณ์ที่กำหนดเองได้ และเล็งเห็นความสำคัญในการค้นหา ประสบการณ์ตรงจากการทำงานมากกว่าผลงานที่ต้องมีแบบแผนตายตัวหรือมีความสมบูรณ์แบบ ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับกระบวนการผลกระทบในการศึกษา (Drama in Education – DIE) คือการนำละครมาใช้ เป็นสื่อการเรียนการสอน สำหรับ ครูหรือนักการละคร เพื่อใช้พัฒนาเด็กๆ ที่ร่วมกิจกรรม กระบวนการในการเรียนรู้ด้านการทำกิจกรรมร่วมกันผ่านการเล่นบทบาทสมมุติ (Role Play) ที่ครูแสดงเป็นตัวละคร เพื่อให้เด็กๆ ได้เรียนรู้ ประดิษฐ์ เรื่องราวที่ครูจัดเตรียมไว้ กระบวนการผลกระทบในการศึกษา (DIE) จึงนับว่า เป็นกิจกรรมที่สามารถพัฒนาเด็กแต่ละคน สร้างพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สร้างความเข้าใจ เกี่ยวกับตนเองและผู้อื่นมากยิ่งขึ้น และนอกจากการออกแบบกิจกรรมหรือกระบวนการผลกระทบดังกล่าว แล้ว ผู้วิจัยยังเล็งเห็นความสำคัญในการเข้าใจด้านจิตวิทยาเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเพื่อการออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพของกลุ่มเป้าหมายมากยิ่งขึ้น

ละครบำบัด หรือ (Drama Therapy) คือการนำกระบวนการผลกระทบใช้เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้มีการพูดคุย แลกเปลี่ยนมุมมอง และรับฟังเรื่องราวต่างๆ อันก่อให้เกิดการเรียนรู้จากกลุ่มคนที่ร่วมกระบวนการ ละครบำบัดเป็นสื่อในการพัฒนาจิตใจผู้คน การร่วมกันแสดงบทบาทสมมุติเป็นคู่ตรงข้าม

หรือคุณรู้สึกในสถานการณ์ความชัดแจ้ง เพื่อร่วมกันวิเคราะห์ ทางทางออกร่วม ทำให้บุคคลและกลุ่มได้รับ พึง มองเห็นปัญหาร่วมกัน เข้าใจปัญหาของผู้อื่นมากขึ้น สามารถเชื่อมโยงปัญหาของผู้อื่นกับของตนเอง ได้ ทำให้มองเห็นความทุกข์ของตนเองที่คล้ายคลึงกับของผู้อื่น และทำให้มองเห็นทางออกหรือแนว ทางแก้ไขปัญหาที่ชัดเจนขึ้น

ผู้วิจัยเลิงเห็นว่า กระบวนการละครสามารถนำมาใช้พัฒนาผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ คือนักเรียนออทิ สติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา เนื่องจากนักเรียนออทิสติกมีความบกพร่องในหลายด้าน เช่น ปัญหาด้านการเข้าสังคม คือ ไม่ชอบให้แต่ต้องเนื้อตัว/ กลัวคนแปลกลหน้า/ ไม่สนคนผู้อื่น/ ไม่ สามารถแสดงความต้องการของตนเองได้ และไม่ตอบสนองต่อบุคคลอื่นๆ เป็นต้น ลักษณะไม่เพียงแต่เป็น สื่อในการเรียนการสอนที่ทำให้เกิดความสนุกและมีความสุขระหว่างการเรียนรู้ แต่กระบวนการละครยัง สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ในสังคมได้ เช่น ปัญหาด้านสังคม ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม หรือแม้แต่ปัญหาด้าน สภาวะทางจิตใจของผู้คน เป็นต้น เช่นเดียวกับปัญหาพัฒนาการด้านอารมณ์และพฤติกรรม หรือปัญหา ด้านทักษะในการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หากเด็กที่มีความต้องการพิเศษมี ทักษะในการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้ ก็จะสามารถช่วยเหลือตนเอง เรียนร่วมกับเด็กอื่นได้ อุป ร่วมกับคนในครอบครัว ที่ทำงาน และสังคม ได้อย่างไม่รู้สึกแปลกลแยก จนสามารถประกอบวิชาชีพเลี้ยง ตนเองอย่างมีความสุขได้ในที่สุด

ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาและสร้างสรรค์สำหรับเด็กพิเศษ กรณีศึกษานักเรียนใน สถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านอารมณ์และพฤติกรรมในการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคม ได้อย่างมีความสุขผ่านกระบวนการละครสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยออกแบบให้มีความ สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของนักเรียนออทิสติกแต่ละคน เช่น การสร้างสรรค์เพลงและออกแบบ ทำทางประกอบเพลงเพื่อสร้างความตระหนักรื่องการเห็นคุณค่าในตนเองให้แก่นักเรียนออทิสติก โดยมี กระบวนการดังนี้ ๑. ฝึกนักเรียนออทิสติกให้ร้องและทำทำทางประกอบเพลงตามผู้วิจัย ๒. นำเพลง ดังกล่าวมาใส่ในละครหุ่นเงาโดยมีนักเรียนออทิสติกที่ได้รับการฝึก Mara ร่วมกิจกรรมด้วย ๓. ให้นักเรียน ออทิสติกทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกันในระหว่างคุ้นเคย โดยแสดงความตั้งใจหรือความสามารถของแต่ละคน ออกมานอก เพื่อสร้างความตระหนักรู้เรื่องการเห็นคุณค่าภายในตนเองให้แก่นักเรียนออทิสติก นำไปสู่การ เข้าใจตนเอง เข้าใจชีวิตและโลกมากยิ่งขึ้น

๑.๒ วัตถุประสงค์

๑. เพื่อใช้กระบวนการละครสร้างสรรค์ เช่น ละครหุ่นเงา ละครเพลง ละครเด็ก ฯลฯ ในการสร้าง เสริมทักษะด้านการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นให้แก่เด็กพิเศษในสถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา

๒. เพื่อใช้กระบวนการละครในการพัฒนาด้านอารมณ์และพฤติกรรมแก่เด็กพิเศษในสถาบัน พัฒนาการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา

๒.๕ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับどころ

๒.๕.๑ ความหมายของどころ

๒.๕.๒ ประวัติความเป็นมาของศิลปะการどころตะวันตก

๒.๕.๓ องค์ประกอบของบทどころ

๒.๕.๔ ประเภทของどころ

๒.๖ どころสร้างสรรค์

๒.๖.๑ ประวัติความเป็นมาของどころสร้างสรรค์

๒.๖.๒ どころสร้างสรรค์กับどころประเพทอื่นๆ

๒.๖.๓ นิยามและคำจำกัดความของどころสร้างสรรค์

๒.๗ どころการศึกษา

๒.๘ どころในการศึกษา

๒.๙ どころบำบัด

บทที่ ๓ วิธีดำเนินการศึกษา

๓.๑ แผนการดำเนินการศึกษา

๓.๒ แหล่งข้อมูล

๓.๓ กระบวนการศึกษา

๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษา

๓.๕ การเสนอผลการศึกษา

บทที่ ๔ ผลการศึกษา

๔.๑ ประวัติของนักเรียนօอทิสติก จำนวน ๕ คน สถาบันการศึกษาพิเศษ มรภ.สงขลา

๔.๒ ปัญหาและอุปสรรคด้านทักษะการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนօอทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ มรภ.สงขลา

๔.๓ ปัญหาและอุปสรรคด้านอารมณ์และพฤติกรรมของนักเรียนօอทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ มรภ.สงขลา

๔.๔ การออกแบบกระบวนการどころสร้างสรรค์เพื่อสร้างเสริมทักษะด้านการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่น และเพื่อพัฒนาด้านอารมณ์และพฤติกรรมของนักเรียนօอทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ มรภ.สงขลา

๔.๕ การเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์และพฤติกรรมหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมどころสร้างสรรค์ของนักเรียนօอทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ มรภ.สงขลา

**๔.๖ การเปลี่ยนแปลงทางด้านทักษะการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม
ละครสร้างสรรค์ของนักเรียนในสถาบันการศึกษาพิเศษ มรภ.สงขลา**

บทที่ ๔ สรุปและข้อเสนอแนะ

๔.๑ สรุปผลการศึกษา

๔.๒ ปัญหาและอุปสรรค

๔.๓ ข้อเสนอแนะ

๑.๕ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑ ได้นำกระบวนการลัครสร้างสรรค์มาออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นให้แก่นักเรียนอุทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ มรภ.สงขลา

๒ ได้ใช้กระบวนการลัครในการพัฒนาด้านอารมณ์และพฤติกรรมให้แก่นักเรียนอุทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ มรภ.สงขลา

บทที่ ๒

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลกระทบสำคัญต่อเด็กพิเศษ การศึกษาด้านการเรียนในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา จัดทำขึ้นเพื่อศึกษากระบวนการผลกระทบสร้างสรรค์ ผลกระทบศึกษา ผลกระทบของการศึกษาและผลกระทบบ้าบัด ใน การเสริมสร้างทักษะด้านการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่นและเพื่อใช้กระบวนการผลกระทบในการพัฒนาด้าน อารมณ์และพฤติกรรมให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทอุทิสติก ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ ศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากเอกสาร ตำรา หนังสือ บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

๒.๑ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

๒.๑.๑ ความหมายของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

๒.๑.๒ ประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

๒.๒ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

๒.๒.๑ ความหมายและความสำคัญของการจัดการเรียนรู้

๒.๒.๒ แนวคิดและหลักการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

๒.๓ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบ

๒.๓.๑ ความหมายของผลกระทบ

๒.๓.๒ ประวัติความเป็นมาของศิลปะการผลกระทบตะวันตก

๒.๓.๓ องค์ประกอบของผลกระทบ

๒.๓.๔ ประเภทของผลกระทบ

๒.๔ ผลกระทบสร้างสรรค์

๒.๔.๑ ประวัติความเป็นมาของผลกระทบสร้างสรรค์

๒.๔.๒ ประโยชน์ของผลกระทบสร้างสรรค์

๒.๕ ผลกระทบเพื่อการศึกษา

๒.๖ ผลกระทบบ้าบัด

๒.๗ ผลกระทบบ้าบัด

สรุปบท

๒.๑ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

๒.๑.๑ ความหมายของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ได้มีการให้คำจำกัดความ คำว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ไว้มากนัย แม้แต่ภาษาอังกฤษที่ใช้ ก็มีหลายคำ เช่น Exceptional Children, Children with Exceptional Needs, Children with Special Needs, Special Children, Deviant Children, Unusual Children เป็นต้น แต่ในที่นี้ขอใช้คำว่า เด็ก พิเศษ (Special Children) ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

เด็กพิเศษ หมายถึงเด็กที่มีลักษณะนอกเหนือไปจากปกติสัยหรือเด็กที่มีลักษณะเบี่ยงเบนไป จากเกณฑ์ค่าเฉลี่ย (Norm) หรือเด็กที่มีลักษณะแตกต่างไปจากเด็กปกติ ไม่ว่าด้านบวกหรือลบจนถึงขั้น ที่ไม่อาจได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากการจัดให้การศึกษาตามปกติได้ จำเป็นดังจัดให้การศึกษาหรือ บริการพิเศษ

(หน่วยศึกษานิเทศก์, ๒๕๒๕ : ๓)

เด็กพิเศษ หมายถึงบุคคลที่ต่างไปจากเกณฑ์เฉลี่ยด้านร่างกาย จิตใจ ปัญญา อารมณ์ และ บุคลิกภาพทางสังคมจนถึงขั้นที่ต้องการบริการพิเศษอื่นๆ ที่ช่วยปรับปรุงพัฒนาทางสังคม และ ความสามารถในด้านการประกอบอาชีพ (Haring, ๑๙๖๗ : ๔)

องค์กรอนามัยโลกได้ให้คำจำกัดความหรือความหมายของ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อ เป็นแนวทางในการเข้าใจร่วมกันว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษจะต้องอยู่ในขอบเขต ๓ ประการ คือ

๑. ความบกพร่อง หมายถึง มีความสูญเสียหรือผิดปกติของจิตใจหรือสรีระหรือโครงสร้างและ หน้าที่ของร่างกาย
๒. ไร้สมรรถภาพ หมายถึง การมีข้อจำกัดใดๆ หรือขาดความสามารถอันเป็นผลมาจากการ บกพร่อง จนส่งผลต่อการทำกิจกรรมในการดำเนินชีวิตในขอบเขตที่ถือว่ามุน有条件ทำได้
๓. ความเสียเบรี่ยน หมายถึง การมีข้อจำกัด หรืออุปสรรคกีดกัน อันเนื่องมาจากการ บกพร่องและการไร้สมรรถภาพที่ขัดขวาง ทำให้บุคคลไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของเข้า ได้สำเร็จ

จากคำนิยามของเด็กพิเศษ ดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปความหมายได้ดังนี้

เด็กพิเศษหมายถึง เด็กที่มีลักษณะทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ที่เบี่ยงเบนไปจาก ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ปกติ อาจถึงขั้นต้องการการบริการเป็นพิเศษ เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านต่างๆ ให้ดี ที่สุด ในกระบวนการเด็กที่มีลักษณะพิเศษออกจากเด็กปกติ หากด้องการความถูกต้องแนนอนคงต้องใช้ เครื่องมือในการสำรวจนิจฉัยที่มีมาตรฐานเชื่อถือได้ อย่างไรก็ตามการสังเกตว่าเด็กคนไหนมีความ ผิดปกติหรือไม่ คงต้องศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กปกติก่อน แล้วจึงทำความเข้าใจเกี่ยวกับ พัฒนาการผิดปกติ อย่างไรก็ตามเด็กกลุ่มนี้สามารถพัฒนาศักยภาพได้ด้วยการจัดการศึกษาที่เหมาะสม กับสภาพความสามารถเฉพาะด้วย จัดสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกให้เข้าถึงความต้องการของเด็ก อีกทั้งปรับหลักสูตร ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข

๑. ความเข้มของภาวะปัญญาอ่อน
๒. ความคาดหวังที่จะเรียนได้
๓. ข้อมูลทางการแพทย์
๔. ลักษณะที่ด้องได้รับการช่วยเหลือ

๑. ความเข้มของภาวะปัญญาอ่อน

ความสามารถเชิงสติปัญญาและทักษะในการปรับตัวที่เบี่ยงเบนไปจากเกณฑ์ปกติ อาจแบ่งได้เป็น ๔ ลักษณะตามลำดับความเข้มของภาวะปัญญาอ่อน คือ (๑) เบาบาง (mild) (๒) ปานกลาง (moderate) (๓) รุนแรง (severe) (๔) รุนแรงมาก (profound)

ปัญญาอ่อนเบาบาง : เชื่อกันว่าบุคคลปัญญาส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มนี้ (ประมาณร้อยละ ๘๕) กลุ่มนี้จะต้องการคำชี้แนะช่วยเหลือในการปรับตัวเข้าสังคม เพราะบุคคลเหล่านี้มักมองไม่เห็นเหตุผลและผลของการกระทำของเขาว่อง อย่างไรก็ตาม หากเด็กเหล่านี้ได้รับการศึกษาที่มีความเหมาะสมตามศักยภาพและความเป็นเฉพาะของพวกร่างกาย ก็จะสามารถประกอบอาชีพได้ในระดับหนึ่ง

ปัญญาอ่อนปานกลาง : เชื่อกันว่าบุคคลปัญญาอ่อนกลุ่มนี้มีประมาณร้อยละ ๑๐ ของกลุ่มคนปัญญาอ่อน กลุ่มนี้มีความสามารถเรียนในระบบการศึกษาได้จนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นมักมีปัญหาในการเคลื่อนไหว เนื่องจากการประสานสัมพันธ์ของอวัยวะการเคลื่อนไหวกับประสาทสัมผัสไม่ค่อยดีนัก หากได้รับการอบรมที่เหมาะสมจะสามารถดูแลตนเองได้บ้าง และมีพฤติกรรมทางสังคมใช้ได้ในระดับหนึ่ง

ปัญญาอ่อนรุนแรง : เชื่อกันว่าบุคคลกลุ่มนี้มีประมาณร้อยละ ๕ ของกลุ่มคนปัญญาอ่อน บางที่ถูกเรียกว่า กลุ่มต้องพึ่งพิง มีความบกพร่องทั้งการเคลื่อนไหวและการใช้ภาษาพูด ส่วนใหญ่มักมีความผิดปกติทางอวัยวะเคลื่อนไหวและประสาทสัมผัส หากเป็นเด็กก็อาจทำอะไรยากๆ ภายใต้คำแนะนำได้ เป็นเด็กที่ต้องพึ่งพิงบุคคลอื่นอย่างมาก

ปัญญาอ่อนรุนแรงมาก : เชื่อกันว่ากลุ่มนี้มีประมาณร้อยละ ๑ ของกลุ่มคนปัญญาอ่อน มักพูดไม่ค่อยได้ เมื่อพูดก็จะเป็นเสียงที่ฟังไม่ค่อยเข้าใจนัก มักมีรูปร่างไม่สมส่วน ผิดปกติ และต้องการการดูแลมากที่สุด ซึ่งเด็กกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มักมีอายุไม่ยืนยาวนัก

แม้เด็กปัญญาอ่อนจะถูกจัดกลุ่มเป็น ๔ กลุ่มใหญ่ๆ ก็ตาม เด็กปัญญาอ่อนแต่ละคนจะมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ซึ่งอยู่กับปัจจัยส่วนตน เช่น กรรมพันธุ์ การอบรมเลี้ยงดู และสิ่งแวดล้อมเชิงสังคม

๒. ความคาดหวังที่จะเรียนได้ (educability expectations)

ในปัจจุบันมีการจัดการศึกษาให้กับเด็กในทุกประเภท ทุกระดับสติปัญญา ซึ่งหมายรวมถึงเด็กปัญญาอ่อนด้วย จึงมีเกณฑ์กลางๆ ที่จะพิจารณาว่า เด็กปัญญาอ่อนกลุ่มใดควรศึกษาเล่าเรียนในระดับใด เมื่อไรและอย่างไร นักวิชาการด้านนี้แบ่งเด็กตามระดับที่เรียนได้ออกเป็น ๓ กลุ่ม (๑) กลุ่ม

ที่เรียนได้ (educable (EMR)) (๒) กลุ่มที่ฝึกฝนได้ (trainable) และ (๓) กลุ่มที่ฝึกไม่ค่อยได้ต้องการดูแลใกล้ชิด (custodial)

๓. ข้อมูลทางการแพทย์

ข้อมูลทางการแพทย์เป็นข้อมูลสำคัญอย่างหนึ่งในการบ่งชี้ความเป็นปัญญาอ่อน โดยมากมักจะถือว่าเป็นข้อมูลเบื้องต้น ข้อมูลทางการแพทย์เรื่องนี้ ได้แก่ (๑) กลุ่มอาการพิษสุราในครรภ์ (fetal alcohol syndrome) (๒) ความผิดปกติของโครโมโซม (chromosomal abnormalities) เช่น ดาวน์ ชินโตรม (๓) ความผิดปกติเกี่ยวกับเมtabolism (metabolic disorders) เช่น โรคเพนิลคีโคนญูเรีย (phenylketonuria), ความผิดปกติของไทรอยด์ (thyroid dysfunction) และ (๔) การติดเชื้อ เช่น ซิฟิลิส, หัดเยอรมัน

๔. การจัดกลุ่มลักษณะการให้ความช่วยเหลือบุคคลที่มีภาวะปัญญาอ่อน

AAMR ได้ปรับปรุงความหมายของภาวะปัญญาอ่อนในปี ค.ศ. ๑๙๙๒ โดยแบ่งกลุ่มเด็กปัญญาอ่อนตามลักษณะที่ต้องการความช่วยเหลือเป็น ๔ ประเภทคือ (๑) intermittent (๒) limited (๓) extensive (๔) pervasive ดังรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

กลุ่ม	ลักษณะการให้ความช่วยเหลือ
Intermittent	<ul style="list-style-type: none"> ช่วยเหลือเมื่อจำเป็น (as need basis) ช่วยเหลือระยะสั้นๆ เมื่อมีเหตุการณ์วิกฤตในชีวิต เช่น ป่วยหนัก พ้อแม่ หรือผู้เลี้ยงดูเสียชีวิต ช่วยเป็นครั้งคราว
Limited	<ul style="list-style-type: none"> ช่วยเหลือสม่ำเสมอในช่วงเวลาหนึ่งๆ ให้ความช่วยเหลือเป็นระยะๆ ให้ความช่วยเหลือเป็นทีม ช่วยเหลือเป็นช่วงเวลาในระยะสำคัญของชีวิต เช่น การเปลี่ยนสถานภาพจากวัยเด็กเป็นวัยผู้ใหญ่
Extensive	<ul style="list-style-type: none"> ช่วยเหลืออย่างสม่ำเสมอในกิจกรรมที่เป็นชีวิตประจำวัน และในสถานการณ์แวดล้อมบางประการ เช่น ที่บ้าน ที่ทำงาน ไม่มีการจำกัดเวลา เช่น การดูแลที่บ้าน
Pervasive	<ul style="list-style-type: none"> ต้องการได้รับความช่วยเหลือเป็นประจำอย่างมาก ในสถานการณ์ต่างๆ ต้องช่วยเหลือโดยบุคลากรหลายฝ่าย ไม่มีการจำกัดเวลา

ตารางที่ ๑.๑

เก็บความจาก AAMR AD HOC Committee on Terminology and Classification (1992)
อ้างจาก Hallahan & Kauffman, 1994, หน้า, 121)

สาเหตุของปัญญาอ่อน

จากการศึกษาค้นคว้าทำให้ทราบว่าสาเหตุของปัญญาอ่อนเกิดจากหลายปัจจัย ทั้งจากปัจจัยทางชีวภาพของบุคคล การดัดเชื้อ กรรมพันธุ์ การปฏิบัติดนของแม่ระหว่างตั้งครรภ์ อาหารการกิน สารเคมี ยา รังสี โรคร้ายแรงบางอย่าง ลักษณะการคลอด ฯลฯ และในปัจจุบันยังเชื่อว่าสาเหตุของปัญญาอ่อนเกิดจากสภาพแวดล้อมเชิงสังคม-วัฒนธรรมที่ไม่ส่งเสริมสมรรถภาพทางสติปัญญาของบุคคล (cultural – familial retardation) โดยสามารถจำแนกสาเหตุของปัญญาอ่อนได้ตามลักษณะของบุคคล ปัญญาอ่อน ดังนี้

ผู้ที่ปัญญาอ่อนไม่มากนัก และไม่ต้องดูแลใกล้ชิดมาก : สาเหตุ

เด็กที่มีลักษณะปัญญาอ่อนไม่มากนัก จะไม่ถูกวินิจฉัยว่าเป็นเด็กปัญญาอ่อน เนื่องจากดูเหมือนเด็กปกติทั่วไป จนกระทั่งเข้าเรียนแล้วเจอบัญหาว่าเด็กเรียนในชั้นเรียนปกติไม่ได้ เรียนไม่ทันเพื่อน ตกชั้น ข้ามแล้วข้ามอีก ในปัจจุบันเรียกเด็กปัญญาอ่อนระดับนี้ว่า เด็กด้อยความสามารถทางการเรียน (learning disabilities (LD)) และให้คำอธิบายว่าเป็นเด็กปัญญาอ่อนที่มีสาเหตุจากสภาพแวดล้อมเชิงสังคม – วัฒนธรรมและครอบครัว (cultural – familial retardation) จากการศึกษาพบว่า เด็กปัญญาอ่อนกลุ่มนี้ไม่มีความพิการทางสมอง แต่มักมีพ่อหรือ/ และแม่ปัญญาอ่อน และมีพี่หรือน้องที่เป็นปัญญาอ่อน สรุปคือสาเหตุของความเป็นปัญญาอ่อนเกิดจากทั้งสภาพแวดล้อมเชิงสังคม – วัฒนธรรม และ/หรือสาเหตุจากพันธุกรรม

ผู้ที่มีปัญญาอ่อนมากและต้องดูแลใกล้ชิด : สาเหตุ

ภาวะปัญญาอ่อนของเด็กกลุ่มนี้สามารถสังเกตได้ชัดเจน เพราะพากษาจะดูแตกต่างไปจากเด็กปกติ ซึ่งสามารถสังเกตเห็นได้ดังแต่เป็นเด็กทางวัย เข้าเรียน สาเหตุของเด็กปัญญาอ่อนในกลุ่มนี้เกิดจากสาเหตุสำคัญ ๓ ประการคือ (๑) ปัจจัยด้านพันธุกรรม (๒) ความผิดปกติทางสมอง และ (๓) ปัจจัยจากสภาพแวดล้อม

๑. ปัจจัยด้านพันธุกรรม

ปัญญาอ่อนที่เกิดจากสาเหตุด้านพันธุกรรม อาจเป็นเพราะมีความผิดปกติเกิดขึ้นตรงองค์ประกอบของยีน (เช่น โครโนไซมิดิบกติ) หรือเกิดขึ้นในขณะที่มีการสืบทอดลักษณะทางพันธุกรรม ก็ได้ โดยสามารถจำแนกตามลักษณะปัญญาอ่อนที่เกิดจากสาเหตุทางพันธุกรรมออกเป็น ๔ ประเภทคือ (๑) ดาวน์ซินโดรม ซึ่งเกิดจากความผิดปกติในโครโนไซม (๒) กลุ่มอาการฟล่าจิลเลอร์ซ (Fragile X syndrome) (๓) โรคเฟนิลค็อกนิยูเรีย (phenylketonuria) และ (๔) โรค泰แซกส์ (Tay – Sachs disease) ซึ่งเกิดจากความผิดปกติในการสืบทอดลักษณะพันธุกรรม

๑.๑ ดาวน์ซินโดรม (Down syndrome) : เด็กปัญญาอ่อนประมาณร้อยละ ๕-๖ จะมีอาการดังกล่าวที่นี้ (Patton, Payne & Beime – Smith, 1990) เด็กกลุ่มนี้จะมีลักษณะทางกายภาพแตกต่างจากเด็กปกติอย่างชัดเจน เช่น มีเปลือกมุขพาหนาทำให้ดูงยหน้าสูงกว่าปกติ ร่างเล็ก กล้ามเนื้อหย่อน ข้อต่อหัวลง มีรอยปราภ្យอยู่ในม่านตา ช่องปากแคนทำให้ลิ้นคับ

ปาก มีมือสั้น นิ้วเท้าสั้น เป็นต้น เด็กดาวน์ซินโดรมมักมีอาการทางกายภาพแตกต่างไปจากเด็กปกติคนอื่นๆ เช่น มีอาการผิดปกติของหัวใจ มีการมองเห็นไม่ชัดเจน ระบบหายใจไม่ปกติ เป็นลูคีเมีย และมีช่วงอายุสั้นกว่าเด็กปกติ และตรวจพบว่าเด็กดาวน์ซินโดรมมีความสัมพันธ์กับโรคความจำเสื่อม กล่าวคือเด็กดาวน์ซินโดรมจะมีโอกาสเสี่ยงเป็นโรคความจำเสื่อมมากกว่าคนปกติ นอกจากสาเหตุที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ยังพบว่าดาวน์ซินโดรมยังมีความสัมพันธ์กับอายุของแม่ คือแม่เกิดกับแม่ที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีหรือเกิน ๔๐ ปี และอาจมีปัจจัยอื่นๆ เกี่ยวข้องได้แก่ อายุของพ่อ การได้รับรังสี หรือไวรัสบางอย่าง

๑.๒ กลุ่มอาการ fragile X syndrome เชื่อกันว่าเป็นสาเหตุความผิดปกติทางพัฒนารูปแบบที่สำคัญที่ทำให้เกิดภาวะบัญญาก่อน ความผิดปกตินี้เกิดขึ้นตรงโครโมโซมคู่ที่ ๘๓ คือโครโมโซมที่เกี่ยวเนื่องกับเพศ (x chromosome) และหากมีความผิดปกติตั้งแต่ล่าม จะทำให้เด็กมีสภาวะทางกายผิดปกติ เช่น มีศีรษะโต หูใหญ่ กาง หน้าเรียวเล็ก หน้าผากกว้าง จมูกโต ดวงเป็นรูปเหลี่ยม แขนขาใหญ่ เป็นต้น

๑.๓ โรคเฟนิลคลอตันยูเรีย (phenylketonuria) เป็นเด็กกลุ่มที่มีความผิดปกติซึ่งเกิดจากร่างกายไม่สามารถเปลี่ยนสารอาหารเฟนิลอะลานีน (phenylalanine) ให้กลายเป็นไทโรซีน (tyrosine) ทำให้ร่างกายมีการสะสมของเฟนิลอะลานีนมากกว่าปกติ ซึ่งมีผลกระทบต่อการพัฒนาสมอง จนทำให้เด็กที่ร่างกายไม่สามารถควบคุมสารเฟนิลอะลานีนได้กลายเป็นเด็กบัญญาก่อนขั้นรุนแรง

๑.๔ โรคเทแซกส์ (Tay – Sachs disease) เป็นกลุ่มเด็กที่มีทั้งพ่อและแม่เป็นพาหนะนำโรค ซึ่งส่งผลให้เด็กมีภาวะผิดปกติทางสมองต่ำเนื่องจากถึงขั้นเสียชีวิตในที่สุด ซึ่งสามารถตรวจสอบอาการได้ดังแต่ดอยู่ในครรภ์

๒. ความผิดปกติทางสมอง

ความผิดปกติทางสมองอาจเกิดจากปัจจัย ๒ ประการคือ การติดเชื้อและการได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อม ดังนี้

๒.๑ การติดเชื้อ การติดเชื้อของแม่อาจส่งผลต่อภาวะบัญญาก่อนของลูกได้ การติดเชื้อของแม่อาจเป็นได้ทั้งรายโรคด้วยกัน เช่น หัดเยอรมันซึ่งจะส่งผลกระทบในช่วง ๓ เดือนแรกของการตั้งครรภ์ ส่วนโรคซิฟิลิส และถุงสวัสดิ์ จะส่งผลในช่วงท้ายๆ ของการตั้งครรภ์ การติดเชื้อในเด็กเองก็สามารถส่งผลต่อภาวะบัญญาก่อนได้ เช่น การติดเชื้อแบคทีเรียหรือไวรัสในสมอง สมองบวมและอุดตัน เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีความผิดปกติอื่นๆ ที่ส่งผลต่อภาวะบัญญาก่อนได้ เช่น ขนาดของศีรษะที่เล็กหรือใหญ่เกินไป หรือหน้าผากที่ลาดเล็กลง เป็นต้น

๒.๒ ปัจจัยจากสภาพแวดล้อม สภาพแวดล้อมเป็นภาวะเสี่ยงที่อาจส่งผลต่อความผิดปกติทางสมบูรณ์ นอกจากนี้ การเกิดก่อนหรือหลังกำหนดไปมากๆ ตลอดจนได้รับบาดเจ็บครั้งส่วนสมองระหว่างคลอด ก็เป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญ

เด็กปัญญาเลิศ : ในปัจจุบันมีการศึกษา วิเคราะห์ความหมายของ เด็กปัญญาเลิศ ไว้มาก many ซึ่งอาจอธิบายรวมๆ ได้คือ เด็กที่มีความสามารถทางวิชาการสูง มีความจำเป็นเลิศ ช่างซักช่างกาน มีความคิดอ่านลึกซึ้ง สุขุม รู้จักแก้ปัญหา มีความยืดหยุ่น มีอารมณ์ขัน มีความคิดสร้างสรรค์ มีสมาร์ท มั่นในการทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง และมีความสนใจด้านใดด้านหนึ่งอย่างเป็นเลิศ เช่น งานฝีมือ กีฬา บางอย่าง เล่นดนตรี เป็นต้น หรือบางคนอาจมีความสนใจเป็นเลิศในหลายๆ ด้าน

Hallahan & Kauffman (๑๙๗๕) และ Hardman (๑๙๗๖) ได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับเด็กปัญญาเลิศว่ามีลักษณะดังนี้

๑. มีประสิทธิภาพการรับรู้ที่วงศ์ว่องไวเป็นพิเศษ (heightened perceptual skills) : คื่นดัว วงศ์ว่องไว ช่างสังเกต มีปฏิกิริยาต่อสิ่งแวดล้อมตลอดเวลา
๒. มีความอยากรู้อยากเห็นอย่างเข้มข้น (intense curiosity) : มักมีคำถามกับตนเองและผู้อื่น เช่น มีความขยันพากรเพียรในการหาคำตอบ โดยวิธีการสังเกต ทดลองทำเพื่อให้ได้มาซึ่ง คำตอบนั้นๆ
๓. มีความสามารถแก้ปัญหาและมีความเข้าใจในสิ่งต่างๆ ในระดับสูง (advanced problem solving ability and conceptualization) : สามารถคิดอย่างมีเหตุมีผล ดึงข้อสรุปได้ นำไปประยุกต์ใช้ได้ มีความเข้าใจในสถานการณ์ใหม่ๆ และดึงข้อสันนิษฐานได้
๔. มีแรงจูงใจและขยันอดทน (motivation and perseverance) : มีมีความตั้งใจกับงานที่ต้น เลือกทำสูง รับผิดชอบต่องาน อุยู่กับงานได้เป็นเวลานาน ทุ่มเทให้กับงานอย่างไม่รู้จักเหนื่อย เนื่องจากแรงกระทุ้นได้ผลลัพธ์ที่พอใจ
๕. มีแรงผลักดันที่จะจัดระเบียบดำเนินงานให้เสร็จสมบูรณ์โดยปราศจากที่ติด (a drive to organize and being perfect) : มีการตั้งเป้าหมายกับการทำงานของตนเองสูงมาก มักแสวงหาคุณภาพจากการทำงานมากกว่าปริมาณ
๖. ชอบแสวงหาสิ่งที่ท้าทาย (search for challenge) : เด็กมักมองหาสิ่งที่ซับซ้อน พิสูจน์ทักษะความคิดในระดับสูง มักมองข้ามงานง่ายๆ เช่น ชอบเล่นเกมที่ใช้ความคิดซับซ้อน และเหตุผล ไม่ยอมให้คนป้อนคำตอบให้ สนุกกับข้อคิดแปลกลๆ คำศัพท์แปลกลๆ
๗. มีความคิดสร้างสรรค์และมีอารมณ์ขัน (originality and humour) : เด็กมักทำงานสร้างสรรค์ ที่ผิดแยกไปจากกฎแบบเดิม ต่างจากคนอื่น เวลาคิดค้นวัสดุขึ้นใหม่ มักมีอารมณ์ขัน มีความคิดแปลกลใหม่ที่คนอื่นคิดไม่ถึง
๘. มีความรอบรู้เรื่องต่างๆ มีความอิสระเสรีในความคิดและการกระทำ (resourcefulness and independence) : เด็กคิดพึงตนเอง หาแนวทางด้วยตนเองอยู่เสมอ ไม่กลัวความแปลกล ประหลาดหรือลื้ลับคลุมเครือ
๙. สนใจความพิสูจน์ออลังการ (fondness for elaboration) : เด็กมักคิดแต่งเติมอยู่เสมอ เช่น ความคิดให้ผู้อื่นเลือกได้มากมาย มักจะสนใจรายละเอียดไม่รู้จักจบสิ้น
๑๐. มีความรู้สึกละเอียดลึกซึ้งและวงศ์ว่องไว (acute sensitivity) : เด็กมีความอ่อนไหวเกี่ยวกับปัญหาด้านจริยธรรมและสังคม เช่น การเยาะเย้ย ถากถาง การทอดทิ้ง บัญหาน้อเจ้ายก

เด็กปัญญาเลิศออกจากเด็กปกติได้อย่างชัดเจน เพราะเด็กปัญญาเลิศมักเป็นคนที่เข้มงวด กับดุณย์เกินขอบเขต และปัญหาดังกล่าวก็อาจทำให้เด็กปัญญาเลิศเป็นที่นิยมชนชอบของ เพื่อนผู้สูง และได้รับการยกย่องให้เป็นผู้นำหรือหัวหน้า ซึ่งปัญหาทางด้านอารมณ์และสังคม เหล่านี้เกิดจากลักษณะนิสัยอันละเอียดอ่อนด่างๆ เกิดจากความรู้สึกของตนเองเมื่อมองว่า ตนเองเป็นคนอย่างไร มากกว่าเกิดจากความคิดเห็นของผู้อื่น

๑.๑. ลักษณะนิสัยอื่นๆ ที่อาจลำดับได้ดังต่อไปนี้

๑.๑.๑ มีความสามารถในการเรียนรู้ได้รวดเร็วและง่ายดายมากกว่าเพื่อนในวัยเดียวกัน

๑.๑.๒ มีความสามารถดีเยี่ยมในการจดจำข้อมูลด่างๆ และไม่ลืมหรือลืมยาก

๑.๑.๓ มีความสามารถในการอ่านหนังสือได้อย่างแตกฉานตั้งแต่ในวัยเยาว์

๑.๑.๔ มีความสามารถในการเจรจาบัญญัติด้วยศัพท์สูง อย่างถูกต้อง รู้คำศัพท์มาก อีกทั้ง สามารถสื่อสารความคิดอ่านของตนได้อย่างชัดเจน

๑.๑.๕ สามารถเรียนรู้วิชาแขนงด่างๆ พร้อมกันในครั้งเดียว อย่างมีคุณภาพและมักสนใจ ค้นคว้าเรียนรู้สิ่งที่คุณอื่นไม่รู้

๑.๑.๖ มีทักษะพิเศษในด้านดนตรี นาฏศิลป์ การละคร และอื่นๆ ตามความถนัดและความ สนใจของเอง

(เก็บความจำกัดนา ศิริพานิช, ๒๕๔๒, หน้า ๒๙๕-๒๙๗)

สรุป : เด็กปัญญาอ่อน - เด็กปัญญาเลิศ (mental retardation – giftedness)

ปัจจุบันการวัดสติปัญญา มีความสำคัญและจำเป็น เพราะผลของการวัดสติปัญญาสามารถ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น การรับเด็กเข้าเรียน ผลการศึกษาเพื่อเลื่อนชั้น การคัดแยกเด็กปัญญา อ่อน เด็กปัญญาเลิศ ความสามารถในการประกอบอาชีพ เพื่อให้การศึกษาที่เหมาะสม มีการนำ แบบทดสอบวัดสติปัญญาหลากหลายรูปแบบ อาทิเช่น Standford-Binet Test แบบทดสอบ Wechsler ซึ่งระดับสติปัญญาถูกเรียกว่า IQ การแบ่งแยกเด็กปกติ ปัญญาเลิศ ปัญญาอ่อน แบ่งได้จากจุดตัดของ IQ ในปัจจุบันนอกจากแยกเด็กประเททต่างๆ จากค่า IQ แล้ว ยังดูจากค่าคะแนนทักษะความสามารถใน การปรับตัว ความสามารถเชิงสังคม และวุฒิภาวะทางอารมณ์ (EQ) และเชื่อกันว่าปัจจัยสำคัญที่กำหนด สติปัญญาของเด็กแต่ละบุคคลมีผลมาจากการทั้งทางพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม

ภาวะปัญญาอ่อนเกิดจากหลายสาเหตุ บางคนเกิดจากนักจัดร่วมก็ได้ อาทิเช่น การติดเชื้อ กรรมพันธุ์ การปฏิบัติด้วยของแม่ขณะตั้งครรภ์ สารเคมี อาหารและพฤติกรรมการบริโภค ยา รังสี โรค ร้ายแรงบางชนิด (เช่น หัดเยื่อรัมพัน) ในปัจจุบันยังเชื่อว่า ภาวะปัญญาอ่อนอาจเกิดจากสภาพแวดล้อม เชิงสังคมวัฒนธรรมที่ไม่ส่งเสริมสมรรถภาพทางสติปัญญาของบุคคล

เด็กปัญญาอ่อนมีพฤติกรรมจำเพาะหลายอย่าง อันได้แก่ การตั้งความสนใจ ความจำ ความสามารถในการจัดการกับพฤติกรรมต่างๆ พัฒนาการทางด้านภาษา ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ พัฒนาการทางสังคมและแรงจูงใจ หากแต่ภาวะปัญญาอ่อนสามารถพัฒนาให้ดีขึ้นได้ในหลายมิติ โดย

การรักษาทางการแพทย์ การจัดการศึกษา และการจัดสภาพแวดล้อมให้มีความเหมาะสมต่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการที่ดี ซึ่งอาจทำให้บุคคลปัญญาอ่อนสามารถประกอบอาชีพที่ไม่มีความซับซ้อนได้

เด็กปัญญาเลิศคือ เด็กที่มีความสามารถในด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน เป็นเลิศ มีความคิด กว้างขวาง มุ่งมั่นกับกิจกรรมที่ทำ รูจักษ์ยิดหยุ่น Renzulli (๑๙๘๖) ได้เสนอผลการศึกษาอันเป็นที่ยอมรับ กันมากว่า ความเป็นเลิศของเด็กปัญญาเลิศประกอบด้วย ๓ มิติ รวมกัน ได้แก่ (๑) ความสามารถเหนือเด็กธรรมดาทั่วไป (๒) ความมุ่งมั่นในการทำกิจกรรมต่างๆ ที่ได้ลงมือกระทำอย่างไม่ย่อท้อ (๓) มี ความคิดสร้างสรรค์และมีความกระหายใครรู้ไม่จบสิ้น

จุดด้อยของเด็กปัญญาเลิศคือ เด็กอาจไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่มากนัก เพราะคิดว่าเด็กสามารถช่วยเหลือตนเองได้ดี ในทางกลับกัน เด็กอาจถูกเรื่องราวเกินไป การปฏิบัติต่อเด็กทั้ง ๒ วิธี เป็นวิธีที่ไม่ถูกต้อง อาจทำให้เด็กกลัวเป็นเด็กซึ่งควร มองโลกในแง่ร้าย ประชดสังคม หรืออาจกลัวเป็นเด็กเย่อหึง oward ดี oward ดี และหมกมุ่นในการสร้างชื่อเสียงเกียรติยศให้กับตนเอง

การปฏิบัติหรือวิธีการที่ถูกต้องในการดูแลเด็กเหล่านี้คือ ปฏิบัติต่อเด็กเหมือนเด็กธรรมด้า แต่ให้โอกาสเด็กในการศึกษาและให้แสดงศักยภาพความสามารถตามสัดปัญญาเลิศของเข้าที่มีมากกว่าเด็กปกติ ทั้งนี้การอบรมเลี้ยงดูมีส่วนสำคัญในการสร้างสรรค์สังคมที่ดีงาม การอบจุดด้วยและเสริมจุดเด่น ของเด็กเหล่านี้ ขึ้นอยู่บนพื้นฐานของความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งผู้ดูแลควรให้ความสำคัญและระหังในปัญหาดังกล่าวเพื่อการพัฒนาต่อไป

๒.เด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์ (emotional disturbance)

เด็กจำนวนหนึ่งเดินโดยมาจากการมณ์เชิงลบที่มากและรุนแรง ในระดับที่เปี่ยบเนินไปจากลักษณะ อารมณ์และพฤติกรรมของเด็กทั่วไป ทำให้เด็กกลุ่มนี้จัดเป็นเด็กพิเศษและต้องการความช่วยเหลือก่อน สายเกินแก้ เพราะหากไม่ได้รับแก้ไขหรือช่วยเหลือในวาระอันควร อาจทำให้ขาดลายเป็นเด็กที่มีปัญหากับตนเอง และก่อให้เกิดปัญหาเป็นภัยแก่ผู้อื่นในสังคมได้ เด็กกลุ่มนี้สามารถจำแนกได้หลายประเภท แต่ในที่นี้จะยกเพียง ๓ ประเภทเท่านั้น ได้แก่

๑. เด็กก้าวร้าวดั้งแต่ระดับรุนแรงธรรมชาติจนถึงระดับอันธพาล อาชญากร
๒. เด็กเก็บตัวหםกุมมุ่นกับตนเอง
๓. เด็กสมบูรณ์แบบ ๒ กลุ่ม

๓.๑ โรคเนื่องอาหารจากปัญหาด้านจิตใจ หรือเรียกว่าโรคโคนอเรกเซียโนร์โวชา (anorexia nervosa) ลักษณะของโรคคือไม่ยอมกินอาหารเพราะกลัวอ้วน จนผ่ายผอน ผิดปกติ

๓.๒ โรคหิวไม่ห่ายจากภาวะด้านจิตใจ หรือเรียกว่าโรคบูลิเมียโนร์โวชา (bulimia nervosa) ลักษณะของโรคคือ กินจนผิดปกติ ร่วมกับความรู้สึกผิดและซึมเศร้า

ลักษณะเด่นของเด็กกลุ่มนี้คือ ไม่สามารถสร้างสัมพันธภาพอันลึกซึ้งกับครุฯ ไม่รู้สึกผูกพันกับ ครอบครัวเพื่อนในจินตนาการ สาเหตุของโรคยังไม่ชัดเจน แต่จากการศึกษาดังนี้วิจัยสามารถให้

คำอธิบายได้ว่า (๑) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับสิ่งแวดล้อมเชิงสังคมที่ไม่เอื้ออำนวยต่อวุฒิภาวะทางสังคม และ (๒) ความผิดปกติบางประเภทในแข็งชีววิทยา

เด็กกลุ่มนี้จะมีพฤติกรรม ๒ ประเภทที่ชัดเจน ได้แก่

-เก็บดัว ถอยหนีสังคม (withdrawal behavior) ไม่มีสัมพันธภาพกับใครแบบรู้จักให้และรู้จักรับ

-มีพฤติกรรมต่อต้านสังคมในรูปแบบต่างๆ เช่น ก้าวร้าว ชอบทำตัวเป็นนาย ชอบครอบครองอำนาจอื่น ชอบหาเรื่องทะเลาะ อิจฉา ชอบทำตัวเป็นศัตรู ขาดความรับผิดชอบ ชอบทำลาย และทำร้ายผู้อื่น (attack behavior) เช่น เด็กยกพวกตีกัน เด็กที่เป็นอันธพาล

เราอาจจำแนกพฤติกรรมตามธรรมชาติของเด็กกลุ่มนี้ออกเป็น ๒ ประเภทใหญ่ๆ คือ พฤติกรรมภายนอก (externalizing) และพฤติกรรมภายใน (internalizing)

พฤติกรรมภายนอก เช่น ทำร้ายทุบตีผู้อื่น

พฤติกรรมภายใน ได้แก่ ความขัดแย้งภายในใจ ซึ่งเศรษฐี วิตกกังวล หมกมุ่นกับตัวเอง จากพฤติกรรมภายนอกและพฤติกรรมภายใน อาจแยกย่อยออกไปได้อีกดังนี้

- ความประพฤติที่ไม่เหมาะสม (conduct disorder) เช่นเรียกว่องความสนใจ โ้อ อวด ชอบทำเด่น ทำตนให้เป็นที่น่ารำคาญต่อบุคคลอื่น เกรี้ยวกราด
- ก้าวร้าวเชิงสังคม (socialized aggression) เช่น ขโมยของ เข้าร่วมกลุ่มเพื่อนที่เกเร เพื่อนที่ต้องโทษ หนีโรงเรียน ไม่สนใจความถูกต้อง ศีลธรรม ไม่เคารพกฎหมายหรือกฎระเบียบใดๆ
- มีปัญหาด้านวุฒิภาวะของความสนใจ (attention problem immaturity) มีความสนใจในช่วงสั้นๆ เป็นความสนใจง่าย หงุดหงิด เลื่อนลอย ตอบโดยไม่คิด เนี่ยย ชา จับจด
- มีพฤติกรรมผลดีบวกจิต (psychotic behavior) เช่น มีความคิดผันเพื่องพูดช้าๆ มีพฤติกรรมแปลงๆ
- มีการเคลื่อนไหวมากเกินไป เช่นนั่งเฉยๆ ไม่ได้ พูดมากเกินไป เคลื่อนไหวไม่หยุด ผ่อนคลายไม่ได้

สาเหตุอารมณ์สับสนแปรปรวน

จากการศึกษาพบว่า อารมณ์สับสนแปรปรวนของเด็กกลุ่มนี้เกิดจากสาเหตุสำคัญ ๔ ประการ ได้แก่ (๑) สาเหตุทางชีววิทยา (๒) ความสัมพันธ์เชิงลบในครอบครัว (๓) อิทธิพลของสังคม – วัฒนธรรมเชิงลบ และ (๔) ประสบการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ในโรงเรียน ยังไม่ทราบแน่ชัดว่าสาเหตุใดเป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุด ในปัจจุบันเรื่องภาวะอารมณ์แปรปรวนของเด็กเกิดจากหลายสาเหตุปัจจัยผสมผสานกัน

๓.เด็กออทิสติก (autistic children)

ออทิสติกหรือภาวะออทิสติก ตามความหมายของกระทรวงศึกษาธิการสหรัฐฯ ในปี ค.ศ. ๑๙๗๗ (U.S. Department of Education) คือ ความบกพร่องทางพัฒนาการ ด้านการสื่อสารด้วยภาษาถ้อยคำ และไม่ใช่ภาษาถ้อยคำ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น อาการดังกล่าวเหล่านี้ อาจสังเกตเห็นได้ตั้งแต่เด็กมีอายุก่อน ๓ ขวบ ซึ่งความผิดปกติดังกล่าวส่งผลต่อพัฒนาการหลายด้าน เช่น เด็กกลุ่มนี้ชอบทำอะไรซ้ำๆ ชอบการเคลื่อนไหวแบบใดแบบเดียว หมกมุ่นกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างมาก มีความพอกพอใจกับสิ่งแวดล้อมที่เข้ามาใกล้เจ

สาเหตุของการเกิดภาวะออทิสซึม

มีแนวคิดใหญ่ๆ ในการอธิบายสาเหตุของภาวะออทิสซึมคือ

๑. สาเหตุจากสภาวะจิตใจ
๒. สาเหตุทางชีววิทยา

๑. สาเหตุจากสภาวะจิตใจ

แนวคิดนี้เชื่อว่า ภาวะออทิสซึมของเด็ก เกิดจากความสัมพันธ์เชิงลบในครอบครัว เด็กใช้กลไกป้องกันตัวแบบหลบไปอยู่ในโลกของตัวเอง เพื่อหลีกเลี่ยงความรู้สึกกดดันและการปฏิเสธของพ่อแม่ ผู้ปกครอง (ทั้งในระดับสำนึกรู้และ/หรือได้สำนึก) แนวคิดนี้ไม่สู้ได้รับการยอมรับมากนักในปัจจุบันแต่ก็ยังได้รับความสนใจอยู่บ้าง โดยเฉพาะในเรื่องของความกลัว ความกังวลของเด็กการที่เกิดใหม่ รวมทั้งความเพ้อฝันในระดับจิตใต้สำนึกของเด็กการในครรภ์ (de Benedetti-Gadini, ๑๙๗๓ ; Haag, ๑๙๗๓ ; Weininger, ๑๙๗๓).

๒. สาเหตุทางชีววิทยา

งานวิจัยใหม่ๆ จำนวนมาก ให้ความสนใจกับสาเหตุของภาวะออทิสซึมในแง่ชีววิทยา โดยเฉพาะปัจจัยทางด้านยีน (Prior, ๑๙๘๘) อาทิ :

- ในปี ๑๙๖๐ มีการค้นพบว่ากลุ่มอาการ fragile X syndrome เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดภาวะออทิสซึม และมักเกิดกับเด็กชายมากกว่าเด็กหญิง แต่จากการค้นควาระบุได้ว่า อาการ fragile X ไม่ใช่สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดภาวะออทิสซึม
- มีการยอมรับมากว่า สาเหตุหลักของภาวะออทิสซึมเกิดจากความบกพร่องของ central nervous system ซึ่งอาจจะเกิดจากเซลล์สมองที่ผิดปกติและไม่สมดุลของสารเคมีในระบบประสาท และยังพบด้วยว่ามีความผิดปกติในบางตำแหน่งของสมองเมื่อเทียบเด็กกลุ่มนี้กับเด็กปกติ เช่น มีความผิดปกติในส่วนที่เรียกว่า "vermis" ซึ่งอยู่ในสมองน้อย (cerebellum) ทำให้เด็กกลุ่มนี้มีปัญหาด้านสติปัญญาและการเรียนรู้

นักประสาทชีววิทยาเชื่อว่าภาวะออทิสซึมเกิดจากความบกพร่องในช่วงพัฒนาการในวัยก่อนคลอดและในช่วงวัยทารก การเกิดโรคบางชนิดระหว่างตั้งครรภ์ เช่น หัดเยอรมัน การทำคลอดที่ไม่

ถูกต้อง ก็มีความเป็นไปได้ที่ทำให้เกิดภาวะนี้ด้วย ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องนี้ในปัจจุบันมีทัศนคติว่า ภาวะอหิสซีม เป็นเรื่องของอาการและพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนมากกว่าเป็น “โรค” การศึกษาค้นหาสาเหตุ เป็นกุญแจสำคัญที่นำไปสู่การดูแลรักษา และการจัดโปรแกรมการเรียนการสอน การอบรมเลี้ยงดูให้มี ความเหมาะสมต่อบุคคลนั้นๆ

ข้อบ่งชี้ในการวินิจฉัย : ประสบการณ์ของศาสตราจารย์แพทย์หญิงเพ็ญแข ลิ่มศิลา

เพื่อเป็นข้อบ่งชี้ในการวินิจฉัยภาวะอหิสซีมหรือเด็กอหิสติก ผู้วิจัยได้นำตัวอย่างประกอบจาก หนังสือการวินิจฉัยโรคอหิสซีม (๒๕๔๐, หน้า ๑๗-๒๙) ซึ่งเป็นประสบการณ์ตรงของศาสตราจารย์ แพทย์หญิงเพ็ญแข ลิ่มศิลา มาเป็นคำอธิบายเกี่ยวกับภาวะอหิสซีม สำหรับผู้สนใจโปรดอ่าน รายละเอียดจากหนังสือเล่มนั้นโดยตรง

การสูญเสียทางด้านสังคม และไม่สามารถมีปฏิกริยาต่อสัมพันธภาพของบุคคลได้

๑.แสดงพฤติกรรมไม่สนใจใคร ด้วยย่างเข่น เมื่อมารดานำเด็กเข้ามาพบแพทย์ เด็กจะแสดง อาการเฉยเมยไม่สนใจใครและทำเหมือนว่าไม่เพียงขาดเดียวในห้อง หรือแม้แต่เมื่อมารดาห้องให้ขันนะที่ เล่าถึงปัญหาทางพฤติกรรมของเด็กให้แพทย์ฟังเด็กก็จะไม่มีปฏิกริยาตอบสนองใดๆ ทั้งสิ้น

มีการกระทำการต่อบุคคลหรือสิ่งมีชีวิตอื่นคล้ายกับสิ่งของ ไม่รู้ความแตกต่าง ระหว่างสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต ด้วยย่างเข่น เมื่อเด็กกำลังนั่งเล่นรองเท้าของตนเองอยู่ มีคนนำลูกบอล เข้าไปให้เพื่อเล่นทัดแทนรองเท้า นอกจากเขาจะไม่สนใจลูกบอลแล้วเขายังทำหน้าเฉยเมยและลูกขี้นียน มือหนึ่งถือลูกบอลอีกมือดึงคนนำลูกบอล ฉุดให้เดินออกห่างจากพื้นที่ๆ เขานั่งเล่น แล้วทิ้งลูกบอลและ ปล่อยมือคนอย่างแรงเรื่องเสมือนการขวางของทิ้ง แล้ววิ่งกลับไปเล่นรองเท้าดังเดิม เด็กจะทำเช่นนี้ทุกครั้งที่ คนอื่นเข้าไปใกล้ พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกนั้น เสมือนกับว่าบุคคลเป็นเหมือนสิ่งที่ไม่มีชีวิต หากเขามี ต้องการก็จะเอาไปไว้ห่างๆ จากตัวเขาหรือโยนทิ้งเสีย

ไม่สามารถมีปฏิกริยาต่อสัมพันธภาพของบุคคล ด้วยย่างเข่น ถ้ากอดเด็ก เด็กจะ กอดตอบไม่เป็น หรืออุ้มเด็ก เด็กก็จะทำตัวแอนไปแอนมา ทำให้รู้สึกว่าด้วยเด็กหนักกว่าปกติที่เป็นคล้าย กับการอุ้มคนเป็นลม เนื่องจากเด็กไม่มีปฏิกริยาตอบสนองเด็กจะทำหน้าเฉยเมยและไม่รู้จักโอบคอกคนที่ อุ้มเหมือนเด็กปกติที่จะป้องกันไม่ให้ต้นเองร่วงหล่นลงมา

๒.แสดงพฤติกรรมไม่รู้ร้อนรู้หนาว และไม่รู้จักช่วยตัวเองจากอันตรายต่างๆ ด้วยย่างเข่น เมื่อเด็กอหิสติกถูกเด็กคนอื่นตี กัด หรือจิกผูม เด็กจะไม่สามารถปักปีอง หลีกเลี่ยงอันตรายหรือได้ดู บังคับจะเฉยเมย บังคับจะร้องและส่งเสียงไม่เป็นภาษา เด็กบังคับถูกมดแดงกัดเต็มเท้าก็ทำ เสมือนไม่รู้สึกเจ็บปวดเลย จะยืนเฉยและไม่สามารถปัดมดแดงออกจากเท้าของตนเองได้

๓.ไม่สามารถลอกเลียนแบบการกระทำการของคนอื่นได้ ด้วยย่างเข่น การโนกมือ นาย ถ้าสอนช้ำๆ ก็อาจจะทำได้ แต่ก็ยังทำผิดแปลกไปจากทำปกติ โดยปกติทำโนกมือ นาย จะหันฝ่า มือออกนอกลำตัวและโบกไปมา แต่เด็กอหิสติกส่วนใหญ่จะทำท่านี้ด้วยการหันฝ่ามือเข้าหากัน โดย

ที่นิ่มมืออาจชี้ขีบนหรือลงล่างก็ได้ เมื่อสอนให้ยื้มหรือหัวเราะเด็กจะยิงฟันแล้วต้องเอามือของตนเองและฟันทุกครั้ง เพราะเขาเห็นฟันของผู้สอนนั่นเอง

๔.เด็กออทิสติกจะเล่นกับใครไม่เป็น แม้จะเป็นการเล่นแบบง่าย ๆ ก็ตาม ด้วยย่างเข่น การเล่นโยนและรับบอลกับเพื่อนหรือการเล่นเดลูกบล เป็นต้น แม้แต่เด็กออทิสติกที่ดีขึ้นจนได้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ แล้วก็ตาม เมื่อเล่นเดบลกับเพื่อนเด็กไม่เคยได้เดลูกบลเลย จึงรู้สึกไม่พอใจ จะวิงไว้แต่เดลูกบลมากออดไว้คุณเดียว โดยไม่ยอมให้คร่าได้เดลูกบลอีกเลย

๕.ไม่สนใจจะมีเพื่อน ไม่สามารถอยู่กับกันได้ ขาดความสนใจในการมีปฏิสัมพันธ์ด้านสังคมกับเด็กอื่น ด้วยย่างเข่น การกระดุนเด็กออทิสติก ๕ คน ในวัยเดียวกัน โดยร่วมกันทำกิจกรรมง่ายๆ ด้วยการให้ใบหนาให้แก่กันภายในวงกลม หากผู้ดูแลไม่ช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องเป็นระยะๆ และภายใน ๑ นาที เด็กจะผละออกจากกันเหมือนเป็นแม่เหล็กข้ามเดียวกัน แต่ละคนจะไปแสดงพฤติกรรมที่ผิดปกติในการเคลื่อนไหวที่ตนเองชอบทำเป็นประจำเมื่อยุ่นโลกล่องคนเอง โดยไม่สนใจคราเลย

การสูญเสียทางด้านสื่อความหมาย ทั้งด้านการพูด และการไม่ใช้คำพูด รวมทั้งไม่สามารถมีจินตนาการในการเล่นได้

๑.ไม่สามารถแสดงพฤติกรรมสื่อความหมายได้เลย เช่น ไม่มีการส่งเสียง อือ-อ้อ ไม่มีการแสดงออกทางใบหน้า เช่น แสดงอารมณ์โกรธ หรืออารมณ์ดีใจด้วยการยิ้มหรือหัวเราะ หากเด็กออทิสติกมีความต้องการอะไร มักจะดึงมือผู้ที่อยู่ใกล้ให้ไปทำให้ เช่น หากต้องการเปิดประตูจะดึงมือผู้ที่อยู่ใกล้ไปที่ลูกบิดประตูเท่านั้น ไม่สามารถแสดงอาการเลียนแบบในการพูดได้ และไม่สามารถสื่อภาษาในการพูดด้วย

๒.การสื่อความหมายที่ไม่ใช้คำพูดนั้น มีความผิดปกติอย่างชัดเจน เช่น เด็กไม่มีการสบตา กับบุคคลทั่วไป เด็กจะใช้วิธีการมองผ่านไปมาจนดูเหมือนตาแก่วง หรือเด็กบางคนจะสบตา กับบุคคลโดยการมองด้วยตาที่เอียงไปด้านข้าง ไม่หันหน้าตรงกับบุคคลที่ต้องการสบตา ลักษณะคล้ายการข้าเลือง เด็กออทิสติกจะมีใบหน้าเฉยเมยไม่แสดงออกถึงอารมณ์ใดๆ เด็กออทิสติกไม่มองหน้าบุคคล ไม่เข้าไปทักทาย ไม่ยิ้มและตอบ และไม่สามารถทักทายพ่อแม่หรือบุคคลใกล้ชิดได้

๓.เด็กออทิสติกจะขาดจินตนาการในการเล่น เด็กปกติวัย ๓ ขวบขึ้นไป สามารถเล่นเลียนแบบผู้ใหญ่ได้ เช่น การทำกับข้าว การขายของ การเล่นเป็นครอบครัวมีพ่อแม่ลูก เป็นต้น แต่เด็กออทิสติกจะเล่นบทบาทสมมุติไม่เป็น เด็กออทิสติกสร้างในภาพในการฟังนิทานไม่เป็น เด็กจะไม่สนใจการเล่านิทานที่ต้องจินตนาการ จะนั่งการสอนหรือการเล่านิทานให้เด็กออทิสติกฟังควรใช้รูปแบบรูปธรรม เช่น การเขิดหุ่นหรือการเล่นละครโดยใช้ตัวแสดงจริง

๔.มีความผิดปกติอย่างชัดเจน ในการเปล่งเสียงพูด เกี่ยวกับความดังของเสียง ระดับเสียง เสียงนั้น ความเร็วช้า จังหวะ และเสียงสูงต่ำ ซึ่งจะเห็นได้ชัดเจน เด็กออทิสติกหลายคนมีเสียงในระดับเดียวกัน บางคนมีเสียงพูดในระดับต่ำมากหรือสูงมากเพียงอย่างเดียว หรือบางคนจะทำเสียงสูงต่ำคล้ายเสียงคนดี

๕. มีความผิดปกติอย่างชัดเจนในรูปแบบเด้อทางของการพูด มีการพูดข้าราชการ วากไปวนมา อย่างเดิม พูดเลียนแบบทันที เช่น หากมีใครถามว่า “หนูชื่ออะไร” เด็กก็จะพูดว่า “หนูชื่ออะไร” มีการพูดเลียนแบบเลียงจากโทรศัพท์ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการคุณหรือรายการที่เข้าขอบดู ซึ่งส่วนใหญ่เป็นภาษาพูดที่พังไม่รู้เรื่องและไม่มีความหมายเลย เด็กบางคนจะพูดความหมายของประโยคผิดไป เช่น ถ้าเขาต้องการจะเปิดดูเพื่อหยินของเล่น เขายจะพูดว่า “ป้าหมอมจะเปิดดูใช่ไหมอะ” แต่ในความจริงเขาจะให้ถามเขาว่า “หนูจะเปิดดูใช่ไหม” เด็กออกทิสติกบางคนจะใช้คำพูดที่เป็นลักษณะของเขาร่อง เช่น “กูก กูก กูก” หมายความว่าต้องการจะกินอาหารหรือดื่มน้ำ หรือบางรายจะพูดไม่ตรงประเด็น จะนั้นจะเห็นได้ว่า หากเด็กออกทิสติกคุยกัน ทะเลาะกัน จะເຖິງກັນຄົນະເວື່ອງ เช่น คนหนึ่งพูดร່ອງຈຸດຈັກ ອີກຄົນພູດເຮືອງສຸນລຸມພືນ

๖. ไม่มีความสามารถที่จะสนทนากับครัวได้นาน มักจะพูดแต่เรื่องที่ตัวเองสนใจ เช่น ท่องหนังสือที่ตัวเองเรียนมาให้ฟังทั้งเล่ม โดยที่ไม่สนใจว่าจะมีใครฟังหรือไม่ บางรายอาจพรำพูดแต่เรื่องจรวดชนิดต่างๆ ได้ใน霎那ชนิดต่างๆ หรือเรื่องต่างๆ ที่ตัวเขารู้ความสามารถอ่านและจำจำกันสือสารานุกรมสำหรับเด็ก ความสามารถเหล่านี้ทำให้คนที่พบเห็นเข้าใจผิดว่าเป็นเด็กอัจฉริยะแต่ความจริงแล้วไม่ใช่

การกระทำและความสนใจข้าราชการอย่างเด่นชัด

๑. มีการเคลื่อนไหวของร่างกายข้าราชการ เช่น การเคาะมือเบาๆ การโน้มมือไปมา การหมุนตัวเองการกระโดดขึ้นลง ถือสิ่งของเล็กๆ ในมือ เช่น เศษกระดาษ ใบไม้ หลอดดูด หรือดินสอ โดยเอาของอย่างใดอย่างหนึ่งหนีบไว้ระหว่าง ๒ นิ้ว อาจเป็นระหว่างนิ้วหัวแม่มือและนิ้วซ้าย หรือระหว่างนิ้วซ้ายและนิ้วกลาง พร้อมทั้งโนกสิ่งของไปมา บางรายชอบโนกศีรษะ และชอบนอนคว่ำ เป็นต้น

๒. คิดหมกมุนหรือสนใจสิ่งหนึ่งของสิ่งของ สิ่งของเด็กออกทิสติกจะชอบถือสิ่งของสิ่งให้ไว้ในมือ ชอบเอามือเดินลูบสิ่งของ เช่น เอามือไปประราวนันได้ขึ้นและลงข้าราชการ บางคนชอบถือหนังสือชนิดใดก็ได้ไว้เปิดดูเรื่อยๆ จนหมดเล่มและทำอย่างเดิมซ้ำไปซ้ำมา

๓. แสดงความดับข้องใจอย่างมาก ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว หรือเรื่องที่เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน เช่น พอยใจที่จะกินอาหารในสถานที่เดิมๆ ข้าราชการและเปลี่ยนแปลงได้ยากเด็กออกทิสติกหลายๆ คนชอบจัดของให้อยู่อย่างเดิม เช่น การเรียงหนังสือ ของเล่น หรือแม้แต่ดินสอสี เมื่อเปิดกล่องดูแล้วเห็นว่ามีการเรียงสีไว้อย่างไร เด็กจะต้องเรียงไว้อย่างนั้นทุกครั้งหลังจากราบเรื่อย และหากสิ่งของใดไม่อยู่ในที่เดิมก็จะแสดงอาการอึดอัดหรือร้องไห้ไม่ยอมหยุด จนกว่าจะยอมหยิบของสิ่งนั้นมาไว้ที่เดิม

๔. ต้องทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เคยทำเป็นประจำ โดยมีรายละเอียดเหมือนเดิม เช่น เด็กออกทิสติกที่พ่อแม่เคยพาเดินซื้อของในห้างสรรพสินค้าแล้วครั้งหนึ่ง ในครั้งต่อๆ ไป ถ้าพาเด็กไปอีก เด็กจะต้องให้พาเดินไปซ้ำทางเดียวกันมาเรื่อยๆ เด็กจะต้องใช้ทางเดินเดิมทุกๆ วัน แม้จะมีถนนหน้าที่อย่างไรก็ไม่ยอมเปลี่ยนทางเดินใหม่

๕. มีความสนใจขอบเขตที่จำกัด และสนใจหมกมุ่นแต่ในสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น การลากเส้น ตามขอบของวัสดุหรือสนใจรายละเอียดในการวาดรูป เช่น การวาดรูปคน เด็กจะไม่สนใจในรายละเอียดของใบหน้า แต่จะเน้นทางสร้อยคอหรือรายละเอียดของแบบเสื้อผ้ามากกว่า เด็กบางคนจะชอบดูรายละเอียดในแผนที่ บางคนชอบรวมรวมรายละเอียดเกี่ยวกับอุตุนิยมวิทยา

พฤติกรรมทางสังคม

พฤติกรรมที่เปลกไปจากเด็กปกติเป็นจุดเด่นประการหนึ่งของเด็กออทิสติก แพทย์หญิงศุภรัตน์ เอกอัศวิน (๒๕๓๘ หน้า ๑๐-๑๑) ได้อธิบายว่าเด็กออทิสติกจะมีพฤติกรรมทางสังคมที่กล้ายเป็นลักษณะบุคคลิกภาพประจำตัวของเข้า ๓ ประเภทใหญ่ๆ คือ กลุ่มแยกตัว (aloof child) กลุ่มยอมตาม (passive child) และกลุ่มเข้าหาคน (active child) ซึ่งมีลักษณะโดยย่อดังต่อไปนี้

กลุ่มแยกตัว (aloof child)

ลักษณะพฤติกรรมของเด็กกลุ่มนี้ไม่ชอบอยู่ใกล้คน จะแยกตัวเองออกจากผู้อื่น จะเข้าหาคนอื่นเพียงเพื่อให้สนองความต้องการของร่างกาย ไม่ใช่เพื่อความอบอุ่นทางใจ การต้องการอยู่คุณเดียว มีความเด่นชัด สำหรับเด็กกลุ่มนี้ การได้อยู่คนเดียวเป็นการผ่อนคลาย หากยิ่งพน คนเยอะจะยิ่งเครียด โดยเฉพาะเมื่อต้องพน คนเปลกหน้า คนเลี้ยงดูหรือผู้สอนเด็กกลุ่มนี้ต้องหาวิธีการสื่อสารกับเด็กให้ได้ เพราะเด็กกลุ่มนี้ไม่มีปฏิกริยาโตักลับ บางครั้งถูกเด็กปฏิเสธถึงขั้นถูกเด็กทุบตี เพราะไม่ต้องการทำตามคำสั่งของคนเลี้ยงดู ผู้ปกครองควรให้ความเอาใจใส่และความรักกับเด็กกลุ่มนี้โดยผ่านการให้รางวัลเมื่อเด็กทำพุติกรรมที่เหมาะสม

มีข้อมูลยืนยันว่าเด็กกลุ่มนี้จำนวนหนึ่ง เมื่อโตเป็นวัยรุ่นแล้ว สามารถมีทักษะการทำงาน พอสมควร คือการทำงานที่เข้ากับลักษณะเฉพาะของเขาร่อง ตามความสนใจของเข้า อีกทั้งพฤติกรรม ก้าวร้าว เรื่อยเปื่อย ร้องเสียงดัง เล่นมือ หมุนตัว กิจยังคงพนได้บ่อย และอาจมีผลต่อการคนเพื่อน รวมไปถึงการทำงานเมื่อโตขึ้นด้วย

กลุ่มยอมตาม (passive child) ๑

มีลักษณะท่าทียอมให้คนอื่นเข้าหา โอบกอด หรือร่วมกิจกรรมที่มีคนเคยควบคุมได้ เช่น การร้องเพลง เล่นเกม เล่นสมมุติฟ้อนตามคำสั่งได้ กลุ่มนี้มีมนุษยสัมพันธ์ต่ำกว่ากลุ่มแยกตัว สามารถเลียนแบบได้ทั้งทางภาษาพูด แต่มักไม่เข้าใจในการกระทำหรือคำที่ลอกแบบมา เด็กกลุ่มนี้จะอยู่ร่วมกับเด็กกลุ่มนี้ได้ดีกว่าทุกกลุ่ม ถึงแม้เด็กกลุ่มนี้จะมีทักษะการเข้าสังคมดีกว่าทุกกลุ่ม แต่เพื่อนๆ ก็มักจะเบื่อเข้า เพราะเขามีความคิดสร้างสรรค์ เอาแต่ทำงาน และเขามักจะหงุดหงิดมากหากสิ่งต่างๆ ไม่เป็นไปตามแผนที่คาดไว้แบบปกติ

เด็กออทิสติกกลุ่มนี้เมื่อโตขึ้นสามารถประกอบอาชีพและอยู่อย่างอิสระได้ แม้ว่าจะมีจำนวนน้อย ก็ตาม บางคนมีความสามารถดีมากจนเพื่อนมักแนะนำนามว่า “อาจารย์เพี้ยน” (egocentric professor) บางครั้งการเป็นคนหัวอ่อน ใจดี ก็ทำให้เพื่อนๆ ร่าคาญ ไม่ค่อยอยากร่วมกลุ่มด้วย จึงอาจทำให้เด็กกลุ่มนี้รู้สึกเครียด เข้าด้องการเพื่อน แต่ไม่เข้าใจเรื่องความสัมพันธ์ ซึ่งเป็นพุติกรรมที่ไม่เหมาะสมจนเกิดปัญหาได้ เด็กออทิสติกกลุ่มนี้มีโอกาสประสบความสำเร็จมากกว่าทุกกลุ่ม

กลุ่มเข้าหาคน (active but odd)

เด็กอหิสติกกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่จัดการได้ยากที่สุด กล่าวคือ หากเข้าด้วยการความสนใจ คนรอบข้างก็มักจะไม่ใส่ใจเข้า เพราะวิธีการเข้าหาคนมักใช้วิธีตามช้าๆ พูดช้าๆ บางครั้งมักมาคลอเคลีย และมักเกินเลยไปเป็นลักษณะก้าวร้าว ก่อความรำคาญ บางครั้งยังตอบก็ยังถามช้าๆ คำถามก็มักแปลงพิสครา

ลักษณะภายนอกดูเหมือนเข้ารอบเข้าหาคน แต่ถ้าสังเกตดีๆ จะพบว่าการเข้าหาคนเนื่องจากเข้ามานานของที่ตนเองสนใจ โดยไม่สนใจความคิด ความรู้สึกหรือคำตอบของบุคคลนั้นๆ เลย จะพบว่า กลุ่มนี้มีทักษะทางสังคมดีกว่ากลุ่มแรกตัว แต่สิ่งที่ทำให้กลุ่มนี้ไม่ค่อยประสบความสำเร็จคือพฤติกรรมรบกวนคนอื่น ในการดูแลเด็กอหิสติกกลุ่มนี้คือควรให้ความสนใจเมื่อเข้าเข้าหาคน แต่จะตอบคำถามเฉพาะคำถามแรกๆ เท่านั้น ถ้ายังคงถามช้าอีก ไม่ควรให้ความสนใจ หรือชวนเปลี่ยนหัวข้อสนทนากลับ

โดยสรุปแล้วพฤติกรรมทางสังคมของเด็กอหิสติก ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใด คือปัญหาในการสร้างปฏิสัมพันธ์ในลักษณะโต้ตอบสองทางได้ (two-way)

๔.เด็กที่มีความบกพร่องทางภาษา

เด็กที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา มีลักษณะ ดังนี้

๔.๑ บกพร่องทางการพูด ศรีษะ นิยมธรรม (๒๕๔๕ : ๖๔-๗๗) กล่าวถึงความบกพร่องทางการพูดในลักษณะต่างๆ ดังนี้

๔.๑.๑ ความผิดปกติด้านการเปล่งเสียง (articulation)

๔.๑.๒ ความผิดปกติในด้านเวลาหรือการพูด (disorder of time)

๔.๑.๓ ความผิดปกติด้านเสียงที่ใช้พูด (voice disorder)

๔.๒ ความบกพร่องทางภาษา สามารถแบ่งได้เป็น ๔ ชนิด คือ

๔.๒.๑ ไม่มีภาษาพูด อายุ ๓ ขวบ ไม่แสดงว่าเข้าใจ หรือใช้ภาษาได้ ซึ่งมีสาเหตุมาจากหูหนวกแต่กำเนิดหรือตั้งแต่ทราบ สมองถูกกระแทกกระหน่ำ ถูกทำลาย หรือบกพร่องทางสติปัญญาเป็นเด็กจิตผิดปกติ

๔.๒.๒ ใช้ภาษาต่างจากเด็กปกติทั่วไป เช่น ความหมายและการสื่อสารต่างไป โดยที่อาจมีสาเหตุมาจากไม่เข้าใจในสิ่งที่ได้ฟัง เป็นเด็กจิตผิดปกติ มีปัญหาทางการเรียนรู้ บกพร่องทางสติปัญญาหรือสูญเสียการได้ยิน

๔.๒.๓ พูดได้มากกว่าเด็ก มีพัฒนาการทางภาษามากกว่าเด็กปกติ มีสาเหตุมาจากการบกพร่องทางสติปัญญา เสียเบรี่ยนด้านประสบการณ์ ขาดสิ่งเร้าทางภาษาหรือสูญเสียการได้ยิน

๔.๒.๔ ภาษาชังงา เด็กมีพัฒนาการทางภาษาปกติ แต่ภายหลังประสบการณ์ เจ็บป่วย อุบัติเหตุ หรือสาเหตุอื่นๆ ทำให้ภาษาบกพร่องไป สาเหตุมาจากสูญเสียการได้ยิน สมองได้รับการกระทบกระเทือนจากการถูกทำลายด้วยสาเหตุต่างๆ

๕.เด็กที่มีความด้อยความสามารถในการเรียน (learning disabilities children)

เด็กที่มีความด้อยความสามารถในการเรียนรู้ (learning disabilities children) เป็นเด็กที่ดูสภาพภายนอกแล้วเหมือนเด็กปกติ สามารถพูดคุยได้ เช้าใจในเรื่องต่างๆ ได้ อย่างรู้เรื่องเป็นเหตุเป็นผล แต่สำหรับในด้านการเรียนเท่านั้นที่เด็กกลุ่มนี้มีปัญหา

๑. ความหมายของเด็กที่มีความด้อยความสามารถในการเรียน

เด็กที่มีความด้อยความสามารถในการเรียน หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติของพัฒนาการทางด้านภาษา การพูด การอ่าน การฟัง การคิด การเขียน การสะกดคำหรือการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการคำนวณทางคณิตศาสตร์ ทั้งนี้ไม่นับรวมเด็กที่ขาดแรงเรhim ด้วยโอกาสทางสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมหรือเป็นเพาะกายไม่มีประสิทธิภาพ

๒. ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้

เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้จะมีปัญหาในลักษณะต่างๆ ดังนี้

๒.๑ ทางการเรียน เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จะมีปัญหาในด้านวิชาการต่างๆ เช่น วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาภาษาไทย

๒.๒ ทางการรับรู้ เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้จะมีปัญหาด้านการรับรู้ การใช้ประสาทสัมผัสเพื่อจำแนก การจำและการแปลความหมาย

๒.๓ ทางการเคลื่อนไหว ปัญหาทางการเคลื่อนไหว มี ๓ ลักษณะ คือ

๒.๓.๑ Hyperactivity เป็นการเคลื่อนไหวเกินกว่าปกติ ซึ่งเด็กจะเคลื่อนด้วยอุ่น/o ไม่สามารถอยู่นิ่งเฉยได้

๒.๓.๒ Hypoactivity เป็นการเคลื่อนไหวที่เชื่องชักกว่าปกติ ซึ่งเด็กจะนั่งอยู่กับที่นานๆ โดยไม่ทำอะไรเลย

๒.๓.๓ Incoordination เป็นความไม่สามารถควบคุมกล้ามเนื้อได้ เด็กมีปัญหานั้นการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กและมัดใหญ่

๒.๔ ทางอารมณ์และสังคม เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อาจมีปัญหาด้านอารมณ์และสังคมควบคู่ไปด้วย เนื่องจากมีความล้มเหลวทางการเรียนรู้ ทำให้รู้สึกไม่ดีเกี่ยวกับตนเอง มีความวิตกกังวล ปรับตัวเข้ากันเพื่อนไม่ได้ เด็กอาจมีความก้าวร้าวและมีพัฒนาการทางอารมณ์ผ่าช้ากว่าเด็กปกติ

๒.๕ ทางการจำ เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีปัญหาในการจำ กล่าวคือ จำในสิ่งที่เห็น ที่ฟัง และที่อ่านไม่ได้ ทำให้ไม่สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ดี

๒.๖ ด้านความสนใจ เด็กที่มีปัญหาทางด้านการเรียนรู้จะมีช่วงความสนใจสั้น ขาดสมาร์ตในการเรียน ไม่สามารถเรียนบนนานๆ ได้

๖.เด็กตาบอดและสายตาเลือนราง (visual impairment)

เคลื่อนเข้าหาตัวเราได้ เพราะเราไม่สามารถเคลื่อนไหวไปรอบๆ ห้องเพื่อหยิบจับมัน ส่วนเด็กที่มีอาการดาวน์อาจมีความยากลำบากในการรวมรวมสมาร์ท เป็นต้น
ปัจจุบันเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษมากน้อยเข้าเรียนในโรงเรียนชั้นอนุบาลทั่วไป แทนที่เขาจะเข้าเรียนในโรงเรียนที่สอนเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษโดยเฉพาะ และก็ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้ปกครองว่าจะส่งลูกเข้าเรียนที่ไหน โดยนายด้านการศึกษาของรัฐบาลเห็นความสำคัญและให้ความสนับสนุนทางด้านการศึกษาแก่เด็กก่อนวัยเรียนอย่างเดิมที่ แต่ก็ยังไม่มีกฎหมายได้รองรับเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษโดยตรงเหมือนเช่นที่ประเทศอังกฤษ ที่มีกฎหมายซึ่งวางแผนเบี่ยงการประเมิน และสนับสนุนเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษโดยเฉพาะ

๒.๒.๑ ความหมายและความสำคัญของการจัดการเรียนรู้

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการสร้างเสริมศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถที่จะบำรุงรักษาและพัฒนาสังคมให้มีความเจริญรุ่งเรือง ก้าวหน้า เด็กที่มีความต้องการพิเศษ คือ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป โดยมีดหลักความต้องการพื้นฐานเพื่อการดำรงชีวิตและหลักของสิทธิมนุษยชนที่กล่าวว่า “มนุษย์ทุกคนย่อมมีความเสมอภาค และมีโอกาสเท่าเทียมกันที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ด้วยดี” ได้รับการศึกษาและประกอบอาชีพร่วมกับชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ โดยไม่แบ่งแยกว่าเป็นบุคคลที่มีความต้องการพิเศษหรือบุคคลทั่วไป”

การสอนคือเครื่องมือสำคัญที่สามารถถ่ายทอดความรู้ไปสู่ผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษจำเป็นต้องมีกระบวนการที่หลากหลายแตกต่างไปจากเด็กปกติ และครูผู้สอนต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นอย่างดี เพราะครูผู้สอนเป็นผู้มีอิทธิพลในการพัฒนา สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายนอกเด็กได้

ความหมายของการสอนคือ กระบวนการหรือวิธีการต่างๆ ในการจัดกิจกรรมที่ครุณาให้นักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน การสอนเป็นกิจกรรมที่ครุณาและนักเรียนได้ทำร่วมกัน เพื่อให้ได้เกิดการเรียนรู้ จนถึงการเกิดการเปลี่ยนแปลงไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดให้

๒.๒.๑.๑ แนวคิดของนักการศึกษาเกี่ยวกับการสอน

นักการศึกษาหลากหลายเชื้อชาติได้เสนอแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่มีความแตกต่างตามความเหมาะสมของผู้เรียน ซึ่งแตกต่างกันทั้งด้านพฤติกรรมและความรู้ ความสามารถ ซึ่งแนวคิดเหล่านี้นำไปสู่หลักการสอนที่หลากหลาย ให้สามารถนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมตามกลุ่มผู้เรียนได้ เช่น แนวคิดของโคลมินอส (John Amos Comenius, แนวคิดของจอห์น ดิวอี้ (John Dewey), แนวคิดของมาเรีย มองเตสเซอร์ (Maria Montessori)

๒.๒.๒ แนวคิดและหลักการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

มีผู้กล่าวถึงปรัชญาในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษไว้ดังนี้

๑. ประภกฤติ พูลพัฒน์ (๒๕๕๖ : ๑๙-๒๐) กล่าวถึงปรัชญาและหลักการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ดังนี้

๑.๑ เด็กทุกคนเรียนรู้ได้

- ๑.๒ เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้เรียน
- ๑.๓ เด็กต้องได้รับการพื้นฟูเร็วที่สุด
- ๑.๔ เด็กทุกคนต้องได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมเฉพาะด้าน
- ๑.๕ การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษต้องเป็นแบบรวมพลัง

๒. ผดุง อารยะวิญญา (๒๕๔๒ : ๑๗) ได้กล่าวถึงปรัชญาในการจัดเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษไว้ว่า เด็กพิเศษควรมีสิทธิได้รับการศึกษาเช่นเดียวกับเด็กปกติ รูปแบบการจัดการศึกษาที่มีความเหมาะสมตามความสามารถให้กับเด็กปกติและเด็กพิเศษ จึงจะสามารถทำให้เด็กได้รับประโยชน์เต็มที่จากการศึกษา

๒.๒.๓ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการเรียนการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

เด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นเด็กที่มีสภาพความบกพร่องทางร่างกาย หรือสติปัญญาอย่างโดยอ้างหนึ่ง ซึ่งสภาพความบกพร่องนั้นเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่างๆ อันเป็นผลกระทบต่อการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนจึงสำคัญ ครูผู้สอนจำเป็นต้องศึกษา ทำความเข้าใจหลักทฤษฎีทางจิตวิทยาเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ให้มากที่สุด ซึ่งหลักทฤษฎีที่นำมาอ้างอิงในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีดังนี้

๑. ทฤษฎีพหุปัญญา

ทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of Multiple Intelligences) เป็นแนวคิดของนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ชื่อเขาวาร์ด การ์ดเนอร์ ซึ่งกล่าวไว้ว่า ความฉลาดหรือเชาว์ปัญญาของมนุษย์มีอยู่ ๘ ด้าน เขายังให้ชื่อทฤษฎีว่า “พหุปัญญา” ซึ่งการ์ดเนอร์จำแนกความฉลาดหรือสติปัญญาของมนุษย์ไว้ ๘ ด้าน ดังนี้

๑.๑ ปัญญาด้านภาษา (verbal-linguistic intelligence) เป็นความสามารถสูงในการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นภาษาของตนเองหรือภาษาอื่นๆ มีพัฒนาการในการสื่อสารและเข้าใจบุคคลรอบข้าง เช่น การพูด การเขียน เป็นต้น

๑.๒ ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (logical-mathematical intelligence) เป็นความสามารถในการคิดคำนวณ การใช้ตัวเลข จำนวน การใช้เหตุผล เช่นการเป็นนักบัญชี นักคอมพิวเตอร์ นักสถิติ นักวิทยาศาสตร์ นักครรภศาสตร์

๑.๓ ปัญญาด้านการเคลื่อนไหวร่างกายและกล้ามเนื้อ (bodily-kinesthetic intelligence) เป็นความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกาย และกล้ามเนื้อยื่อย เช่นการใช้ร่างกายในการเล่นเกมกีฬา หรือการใช้ความคิดสร้างสรรค์ สิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ เป็นการแสดงขึ้นมา รวมถึงความคล่องแคล่ว แข็งแรง รวดเร็ว ยืดหยุ่นและความไวทางประสาทสัมผัส

๑.๔ สติปัญญาด้านดนตรี (musical intelligence) เป็นความสามารถสูงทางด้านดนตรี ความคิดเกี่ยวกับดนตรี ความไวในเรื่องจังหวะท่วงท่าของเสียง สามารถเรียนรู้การเล่นดนตรีได้อย่างรวดเร็ว

๑.๕ ปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (spatial intelligence) เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาด้านการใช้พื้นที่ เช่น พื้นที่ในการเดินทางและการใช้แผนที่ ซึ่งผู้ที่มีความสามารถสูงในด้านนี้คือ นายพราน ลูกเสือ ผู้นำทาง สถาปนิก มัณฑนาการ ศิลปิน นักประดิษฐ์

๑.๖ ปัญญาด้านมนุษยสัมพันธ์ (interpersonal intelligence) เป็นความสามารถสูงในด้านการเข้ากับผู้อื่น เช่น ถึงอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดเหตุของผู้อื่น ผู้ที่มีความสามารถในด้านนี้คือ ผู้นำทางศาสนา ผู้นำทางการเมือง ครู นักวิชาชีพที่ทำหน้าที่บำบัดต่างๆ

๑.๗ สติปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (intrapersonal intelligence) สติปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง คือความรู้เกี่ยวกับแบ่งมุ่งต่างๆ ภายในตัว เช่น การเข้าถึงความรู้สึกต่อชีวิตของตนเอง การรู้จักขอบเขตอารมณ์ของตน เข้าใจภายในของตนเองสูง มีรูปแบบการดำเนินชีวิตของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๘ ปัญญาด้านความเข้าใจธรรมชาติ (naturalistic intelligence) เป็นความสามารถในการเข้าใจถึงความเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติและปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เด็กที่มีความสามารถด้านนี้จะมีความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติของพืชและสัตว์เป็นอย่างดี

ผู้จัดศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการละครสร้างสรรค์เพื่อนำมาพัฒนาอารมณ์และพฤติกรรมของเด็กพิเศษประเภทอุทิสติก โดยได้ศึกษาเกี่ยวกับประเภทของละครที่สามารถนำมาปรับใช้หรือออกแบบ กิจกรรมละครสร้างสรรค์สำหรับเด็กพิเศษ กรณีศึกษานักเรียนในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา ดังรายละเอียดดังไปนี้

๒.๑ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับละคร

๒.๓.๑ ความหมายของละครเวที

ละครเวที (Theatre Production) หมายถึงการแสดงละครหรือผลงานการแสดงอันเกิดจากการมีองค์ประกอบดังๆ ดังนี้ ๑) นักแสดง ๒) สถานที่ที่ทำให้เกิดการแสดง ๓) ผู้ชม และอาจมีองค์ประกอบทางศิลปะแขนงต่างๆ นับด้วยแต่การเขียนบทละคร หรือการตีความบทละครที่มีผู้อื่นเขียนไว้แล้ว การฝึกซ้อมการแสดง ตลอดจนการผลงานด้านการออกแบบ เช่น การออกแบบจาก ออกแบบแสง ออกแบบเครื่องแต่งกาย แต่งหน้า ออกแบบเสียงและดนตรี การผสมผสานองค์ประกอบดังๆ เข้าด้วยกันก็เพื่อสื่อความหมายบางอย่างจากผู้สร้างสรรค์งานให้ออกไปสู่สายตาผู้ชม

๒.๓.๒ ประวัติความเป็นมาของศิลปะการละครตะวันตก

๒.๓.๓ องค์ประกอบของละคร

อริสโตเตล ประชญ์ชาวกรีกในศตวรรษที่ ๔ ก่อนคริสต์ศักราช กล่าวว่าละครประกอบด้วยองค์ประกอบ ๖ ส่วน โดยเรียงตามความลำดับความสำคัญดังนี้ คือ โครงเรื่อง (plot) ตัวละคร (character) ความคิด (Thought) ภาษา (Diction) เพลง (Song) และภาพ (Spectacle)

๒.๓.๔ ประเภทของละคร

ประเภทของละครเวที่สามารถแบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ในขั้นพื้นฐานดังนี้ คือ

๑. ละครประเพกษาภิการมหรือที่เรียกว่า แทรเจดี (Tragedy) ละครประเพกษาภิการมหรือแทรเจดี ถือกันว่าเป็นวรรณกรรมการละครที่เก่าแก่ที่สุดและมีคุณค่าสูงสุดในเชิงศิลปะและวรรณคดี ละครประเพกษาทรเจดีถือกำเนิดขึ้นในประเทศกรีซ ลักษณะสำคัญของแทรเจดีทุกสมัยมีหลายประการที่คล้ายคลึงกัน เป็นดังนี้

๑.๑ ต้องเป็นเรื่องที่แสดงถึงความทุกข์ทรมานของมนุษย์ และจบลงด้วยความหาย茫ของดัวเอก

๑.๒ ดัวเอกของแทรเจดีจะต้องมีความยิ่งใหญ่เหนือคนธรรมดาร้าวไป แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาด ที่เป็นสาเหตุของความหาย茫ที่ได้รับ

๑.๓ ฉากต่างๆ ที่แสดงถึงความทรมานของมนุษย์ จะต้องมีผลทำให้เกิดความรู้สึกสงสารและความกลัว อันจะนำผู้ชมไปสู่ความเข้าใจชีวิต

๑.๔ มีความเป็นเลิศในเชิงศิลปะและวรรณคดี

๑.๕ ให้ความรู้สึกอันสูงส่งหรือความรู้สึกผ่องแผ้งในจิตใจ และการชำราบลังจิตใจจนบริสุทธิ์

๒. ละครประเพกษาขันหรือที่เรียกว่า พาร์ส (farce) และคอมเมดี (comedy) ละครประเพกษาขันมีมากมายหลายชนิดและแบ่งออกเป็นหลายระดับ ทำให้ยากแก่การแยกประเภทให้เด็ดขาด ตามหลักของทฤษฎีการละครที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วโลก มักจะถือว่า ละครประเพกษาขันแยกออกเป็น ๒ ประเภทใหญ่ๆ คือ

๒.๑ พาร์ส (farce) เป็นละครตลกชนิดโภกยา ให้ความตลกขันจากเรื่องราว เหตุการณ์ที่เหลือเชื่อตลอดจนการแสดงที่รวดเร็วและเอะอะดึงดัง

๒.๒ คอมเมดี (comedy) ถือกันว่า คอมเมดี เป็นละครตลกที่มีลักษณะเป็นวรรณกรรม บางเรื่องเป็นวรรณคดีชั้นสูงของโลก เช่น สุนนาภิการม (romantic comedy) ของเชกสเปียร์ (shakespear), ละครตลกประเพกษาเสียดสี (satiric comedy) ของโมลิเยร์ (molire) และตลกประเพกษาความคิด (comedy of ideas) ของ จอร์จ เบอร์นาร์ด ชอว์ (George Bernard Shaw) เป็นต้น

๓. ละครอิงนิยายหรือที่เรียกว่า โรمانซ์ (romance) เป็นละครที่มีเรื่องราวที่มนุษย์ฝันจะได้พบ มากกว่าที่จะพบในชีวิตประจำวัน ละครประเพกษาที่มีลักษณะที่จะหลอกหลอนจากชีวิตจริงไปสู่ชีวิตในอุดมคติ ซึ่งอาจเป็นการหนีไปสู่เทพนิยาย อดีตที่รุ่งเรือง ดินแดนที่สวยงาม ซึ่งมีความสวยงามตามอุดมคติ และความฝันของมนุษย์

๔. ละครประเพกษาเริงมย์หรือที่เรียกว่า เมโลดrama (melodrama) ละครประเพกษานี้จัดอยู่ในละครประเพกษาเริงมย์ที่นักธุรกิจบันเทิงทั่วโลกจัดทำขึ้นเพื่อผลประโยชน์ทางการค้าเป็นสำคัญ ละน้ำละครประเพกษานี้จึงได้รับการเผยแพร่มากที่สุด และมีอิทธิพลสูงสุดต่อบรรดาผู้ชมทั่วโลกในปัจจุบัน เพราะเป็นละครที่ดัดตามง่าย มีระดับอารมณ์และความคิดที่ค่อนข้างผิวเผินและมีความสนุกในการรับชม สื่อการแสดงที่เผยแพร่ต่อประชาชนจำนวนมาก เช่น วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ เป็นต้น

๒.๔ ละครสร้างสรรค์ (Creative Drama)

๒.๔.๑ ประวัติความเป็นมาของละครสร้างสรรค์

โดยพื้นฐานแล้ว คำว่าละครสร้างสรรค์ (Creative Drama) หมายถึงละครที่ไม่เป็นทางการ เกิดขึ้นจากการสมมุติบทบาทของผู้เข้าร่วมกิจกรรมภายใต้สถานการณ์สมมุติที่ได้กำหนดไว้ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาผู้ร่วมกิจกรรมเป็นสำคัญ ละครสร้างสรรค์สามารถจัดแสดงในสถานที่เปิด เช่น ห้องเรียน หรือสถานที่ๆ ปราสาจากผู้ชมอย่างเป็นทางการ จุดเน้นของละครสร้างสรรค์คือ “กระบวนการ” แต่ไม่ได้หมายความว่าผลลัพธ์สุดท้ายไม่มีความสำคัญ เพียงแต่ละครสร้างสรรค์ไม่ได้ให้ความหมายความสำคัญกับความสมบูรณ์แบบของละคร เช่น การมีฉาก เครื่องแต่งกาย ฯลฯ การพัฒนาผู้เข้าร่วมกิจกรรมมักเกิดขึ้นในระหว่างขั้นตอนหรือกระบวนการที่จะนำไปสู่ผลลัพธ์ขั้นสุดท้าย ผู้เข้าร่วมกิจกรรม จำเป็นต้องดึงศักยภาพในการใช้ความคิด การแสดงออกทางภาษาและทางร่างกาย การใช้จินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่นในการร่วมกิจกรรมทั้งปวง อย่างไรก็ตาม ละครสร้างสรรค์สามารถนำมาพัฒนาต่อให้เป็นละครเพื่อการศึกษาหรือละครเวทีแบบเต็มรูปแบบได้ หากผู้ร่วมกิจกรรมอยู่ในวัยที่พร้อมและมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการแสดงละครเวที ละครสร้างสรรค์เป็นลักษณะของการใช้บทบาทสมมุติเพื่อพัฒนาทักษะการใช้จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ในการแสดงออก พัฒนาการของละครสร้างสรรค์เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในหลาย ๆ ประเทศ จนกระทั่งถูกยกย่องเป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาเรียนในระบบการศึกษาของบางประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ และญี่ปุ่น สำหรับในประเทศไทยนั้นก็ได้เริ่มมีการสอน “ละครสร้างสรรค์” ในลักษณะของกิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กตามสถาบันเอกชนบ้าง หรือเปิดสอนเป็นรายวิชาหนึ่งในระดับอุดมศึกษานั้น แต่ยังไม่มีการพัฒนาการใช้ “ละครสร้างสรรค์” ให้สามารถบูรณาการต่อการเรียนการสอนอย่างจริงจัง ละครสร้างสรรค์ได้ก่อตัวขึ้นในประเทศไทยสหรัฐอเมริกา พร้อมๆ กับละครในการศึกษาที่ก่อตัวขึ้นในประเทศอังกฤษ ละครทั้ง ๒ ประเภทใช้กระบวนการดันสต (Improvisational Drama) เมื่อกัน แต่มีจุดเด่นที่ต่างกันคือ ละครสร้างสรรค์ของเมริกานั้นกระบวนการทำแบบฝึกหัดเพื่อนำไปสู่การแสดงละครดันสต ตามเรื่องที่กำหนดให้ (Story Dramatization) เพื่อวัดถูปะส่งที่เน้นทักษะและความรู้ของผู้เรียน เช่น พัฒนาจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม สร้างสำนักห้องสังคม พัฒนาทักษะการใช้ภาษา และการปฏิสัมภูมิในสังคม ไปสู่สุนทรียศาสตร์ด้านละครเวทีต่อไป ส่วนละครในการศึกษาในประเทศอังกฤษมักใช้ละครในห้องเรียนเพื่อเน้นเป้าหมายเชิงปรัชญาหรือเชิงจิตพิสัยมากกว่าการเรียนรู้ในเชิงความรู้และทักษะแบบอเมริกัน กล่าวคือละครในการศึกษานั้นการใช้ละครในห้องเรียนในการเปลี่ยนทัศนคติ หรือขยายมุมมองในเชิงลึกเรื่องคุณค่าของสิ่งต่างๆ ให้กับผู้เรียน

๒.๔.๒ ประโยชน์ของละครสร้างสรรค์

ปัจจุบัน โกรกัคน์ได้เข้ามายืนบทต่อพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคม การชุมโกรกัคน์นั้นเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้ชุมเป็นฝ่าย “รับ” มากกว่าที่จะเป็น “ผู้มีส่วนร่วม” กับการนำเสนอ ณ จุดนี้ การใช้หน้าโกรกัคน์มากขึ้นในปัจจุบันทำให้เด็กมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นน้อยลง มีการเคลื่อนไหวร่างกายน้อยลง การเป็นเพียง “ฝ่ายรับ” แต่ฝ่ายเดียว ย่อมทำให้เด็กขาดโอกาสเป็นผู้ร่วมคิด ร่วมรู้สึก สร้างจินตนาการ การสร้างสรรค์ ที่น้อยลง ซึ่งสิ่งที่เด็กขาดโอกาสเหล่านี้ล้วนเป็นส่วนสำคัญของการดำรงชีวิต

ในสังคม ละครสร้างสรรค์มีองค์ประกอบของการพัฒนามนุษย์อย่างครบถ้วน และหากมีการนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้จะยิ่งทำให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ที่ยั่งยืนมากยิ่งขึ้น คุณภาพของ ละครสร้างสรรค์มีมาก many ซึ่งอาจแบ่งเป็นหมวดหมู่แบบกว้างๆ ได้ดังนี้

- ๑) ละครสร้างสรรค์พัฒนาจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ ในระยะแรกเริ่มของการฝึกใช้จินตนาการนั้น เด็กๆ หรือผู้ร่วมกิจกรรมควรเริ่มดันจินตนาการในสิ่งที่ตนเองมีประสบการณ์มาก่อน โดยเฉพาะประสบการณ์จากการใช้ประสาทสัมผัสทั้ง ๕ จะช่วยให้เด็กเกิดจินตนาภาพซึ่งเป็นบ่อเกิดของการขยายจินตนาการให้กว้างไกลและลึกซึ้งในลำดับต่อๆ ไป การเล่นสมมุติและการเล่นละครสร้างสรรค์ เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกพัฒนาจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์
- ๒) ละครสร้างสรรค์พัฒนาทักษะการคิด กระบวนการละครสร้างสรรค์ต้องอาศัยทักษะในการถ่ายทอดจากผู้นำกิจกรรม กระบวนการคิดมักจะเกิดขึ้นเมื่อเด็กๆ ถูกดึงคำถามให้เกิดการ “ชวนคิด” ซึ่งเป็นคำถามที่ทำให้เด็กหรือผู้ร่วมกิจกรรมต้องการแสวงหาคำตอบ กระบวนการคิดในละครสร้างสรรค์เกิดขึ้นอยู่เบบตลอดเวลา ความชับช้อน หรือระดับของการคิดนั้น ขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจกรรมและลักษณะของคำถาม ด้วยว่าถูกนักเรียนหลังจากที่เด็กๆ พัฒนาเรียนรู้อย่างไร ลองให้เด็กๆ คิดหารือวิธีการนำเสนอมาจัดแสดงเป็นละครภายในห้องเรียน เด็กๆ ต้องคิดวางแผนต่างๆ นานาๆ และในตอนท้ายชั่วโมง ครุยังมีคำถามที่ “ชวนคิด” ที่เกี่ยวกับละครที่แสดงจบไป ซึ่งทักษะในการคิดนั้นมีหลายทักษะ เช่น คิดคล่อง คิดหลากหลาย คิดละเอียด คิดอย่างมีเหตุผล คิดถูกทาง คิดกว้าง คิดลึกซึ้ง คิดไกล ฯลฯ กระบวนการที่ใช้ละครสร้างสรรค์นั้น ทำให้เด็กได้ฝึกคิดหลากหลาย แบบ
- ๓) ละครสร้างสรรค์พัฒนาทักษะของการสื่อสารกับผู้อื่น กิจกรรมของละครสร้างสรรค์ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมกลุ่มที่อาศัยทักษะของการเคลื่อนไหว การพูด การอ่าน ทุกๆ ขั้นตอนในการวางแผนกลุ่ม เด็กๆ ทุกคนต้องระดมความคิด ระดมสมอง หัดรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น หัดเสนอความคิดเห็น สร้างข้อคุกคามร่วมกัน ฝึกฝนร่วมกัน จนกระทั่งนำเสนอผลงานละครออกมาเพื่อสื่อสารกับเพื่อนคนอื่นๆ ในห้อง และระหว่างการแสดงละครสร้างสรรค์นั้น ผู้ร่วมบทบาทสมมุติต้องดึงใจฟังตัวละครอื่นๆ เพื่อที่จะสามารถตอบโต้ด้วยการ “ดันสุด” ได้กระบวนการละครสร้างสรรค์เป็นการใช้ทักษะการสื่อสารทุกขั้นตอน
- ๔) ละครสร้างสรรค์พัฒนาทักษะทางสังคม การทำงานเป็นกลุ่มทำให้เด็กๆ หรือผู้เข้าร่วม กิจกรรมเรียนรู้เกี่ยวกับสมาชิกในกลุ่ม เด็กๆ เริ่มเรียนรู้ที่จะต้องเปิดใจให้กว้าง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและรู้จักเสียสละ หรือเป็นผู้ให้แก่กลุ่มเพื่อผลของงานที่ดี กระบวนการกลุ่มทำให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจความหมายของการพึ่งพาซึ่งกันและกัน เป็นการพึ่งพาที่อยู่บนพื้นฐานของความรู้สึกที่เท่าเทียมกันและเป็นไปเพื่อผลของงาน ไม่ใช่การพึ่งพาเพื่อประโยชน์ส่วนตนเท่านั้น อย่างไรก็ตี ผู้นำกิจกรรมควรหมั่นคุ้มและเอาใจใส่กับสมาชิกในแต่ละกลุ่มนั้นให้การช่วยเหลือและรับผิดชอบต่อหน้าที่กันเป็นอย่างดี เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาภายในกลุ่ม

- ๕) ละครสร้างสรรค์พัฒนาการมองคุณค่าเชิงบวกในตนเอง กระบวนการของละคร สร้างสรรค์เน้นการมีส่วนร่วมของทุกคน นับด้วยแต่การแสดงความคิดเห็น การวางแผน การมีปฏิสัมพันธ์ และการได้แสดงออกอย่างเป็นด้วยของตัวเอง ภายใต้บรรยากาศที่ปลอดภัยและเป็นกันเอง ปฏิกริยาในเชิงบวกจากผู้นำกิจกรรม คำชื่นชม การให้กำลังใจเชิงบวกและกัน ทำให้ผู้ร่วมกิจกรรมแต่ละคนเกิดความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเอง พัฒนาการที่เกี่ยวกับการมองเห็นคุณค่าของตนเองนั้นเป็นพื้นฐานสำคัญต่อความมั่นคงทางจิตใจและต่อบุคลิกภาพของเด็กทุกคน
- ๖) ละครสร้างสรรค์พัฒนาการรับรู้และสร้างความเข้าใจถึงสภาพความเป็นจริงในสังคม และช่วยให้ตระหนักรถึงปัญหาที่มีอยู่ในสังคม การได้ลองสัมบทบาทเป็นตัวละครต่างๆ รวมถึงการได้ชุมชนละครที่มีตัวละครประกายอย่างมีชีวิตชีวา ทำให้ผู้ร่วมกิจกรรมได้มีโอกาสเข้าไปอยู่ในสถานการณ์เดียวกับตัวละคร น้อยครั้งที่ผู้ร่วมกิจกรรมต้องคำนึงถึงเหตุผลที่ตัวละครตัดสินใจทำบางสิ่งบางอย่าง หรือเหตุผลที่ตัวละครแสดงท่าทางต่างๆ ที่ทำให้ผู้ร่วมกิจกรรมเข้าใจตัวละครด้วยตัวเองอย่างลึกซึ้ง การที่เด็กๆ ได้มีโอกาสเข้าไปอยู่ในประสบการณ์ของตัวละครต่างๆ นั้น เป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยให้เด็กๆ มีความเข้าใจเพิ่มขึ้น เกี่ยวกับผู้คน ชีวิต สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งละครสร้างสรรค์ที่มีประสิทธิภาพที่ดีนั้น สามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือมุมมองของผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้
- ๗) ละครสร้างสรรค์พัฒนาทักษะในการใช้ร่างกายและการใช้ภาษา เกมและกิจกรรมของละครสร้างสรรค์มักเป็นแรงจูงใจที่ดีที่ช่วยให้ผู้ร่วมกิจกรรมเกิดความต้องการที่จะแสดงออกด้วยร่างกายและด้วยภาษาที่ถูกต้อง ชัดเจน ภายใต้การเล่นสมมุติที่สนุกสนานและปลอดภัยนั้น เด็กที่เสียงเบาที่สุดในชั้นเรียน จะได้เปล่งเสียงดังขึ้น ภายใต้การเล่นบทบาทสมมุติเป็นตัวละครต่างๆ นั้น เป็นโอกาสที่ดีที่ทำให้ครูและเพื่อนร่วมชั้นได้มีโอกาสเห็นความสามารถที่มีอยู่ในตัวเด็กทุกคน
- ๘) ละครสร้างสรรค์พัฒนาทักษะการอ่าน กิจกรรมส่วนใหญ่ของละครสร้างสรรค์มักมาจากนิทาน คํากลอน บทกวี เรื่องสั้น หรือสารคดี ฯลฯ เมื่อผู้ร่วมกิจกรรมมีประสบการณ์ที่เกี่ยวเนื่องกับการอ่านที่ดี ประสบการณ์นั้นก็จะเป็นการปลูกฝังนิสัยรักการอ่านได้อีกด้วยหนึ่ง
- ๙) ละครสร้างสรรค์เป็นจุดเริ่มต้นไปสู่ความเข้าใจในศิลปะที่แท้ของผลกระทบ ละคร สร้างสรรค์มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ร่วมของผู้ร่วมกิจกรรม แต่ก็ยังมีลักษณะที่เหมือนกับผลกระทบที่อยู่บ้าง ซึ่งก็คือ การนำเสนอ “โลกสมมุติ” ที่จริงใจกับผู้ชุม เด็กที่นั่งชมผลกระทบในชั้นเรียน นอกจากจะได้รับความสนุกสนานจากการชมผลกระทบในรูปแบบที่เรียนรู้แล้ว พากษาอย่างได้เรียนรู้บทบาทของการเป็นผู้ชุมที่ดี บทบาทของการเป็นนักแสดงที่ดี และเรียนรู้ถึงลักษณะของผลกระทบที่ดีด้วย การเรียนรู้เกี่ยวกับศิลปะการผลกระทบโดยมีประสบการณ์เบื้องต้นจากการเล่นสมมุติแบบนี้ด้วยแต่เยาว์วัยนั้น จะทำให้เด็กนั้นสามารถ

พัฒนาด้านประสบการณ์และมีรสนิยมในการเลือกชmarshการแสดงอย่างมีคุณภาพได้ในระดับมา เข้าจะแยกได้ว่า อะไรคือการแสดงที่จำบจวยและอะไรคืองานศิลปะ

(๑๐) ละครสร้างสรรค์พัฒนาจิตใจให้ลงทะเบียนอ่อน สร้างเสริมจริยธรรมในจิตใจ ผู้ร่วมกิจกรรมละครสร้างสรรค์มีโอกาสเข้าถึงประสบการณ์ต่างๆ จากการใช้ประสานเสียงพัฒนา การใช้จินตนาการ การทดสอบความรู้สึกของตนเองด้วยความรู้สึกของคนอื่น การทำsmith เพื่อการเคลื่อนไหวอันละเอียดอ่อนเหล่านี้ ล้วนแต่เป็นการสร้างความลงทะเบียนอ่อนให้กับจิตใจที่ละน้อยและสิ่งนี้นำไปสู่คุณภาพภาวะทางอารมณ์และทางความคิดที่ดีในที่สุด

(๑๑) ละครสร้างสรรค์เป็นเทคนิคการสอนในวิชาอื่นได้ การเรียนจากกระบวนการละครสร้างสรรค์เป็นการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ ซึ่งนับว่าเป็นการเรียนรู้ที่ดีเลิศ เพราะทำให้ผู้เรียน เรียนแบบมีส่วนร่วม โดยมีจินตนาการ ความรู้ ความเข้าใจ และความรู้สึกของตน เป็นศูนย์กลาง วิธีการเรียนรู้แบบนี้จึงเป็นการเรียนรู้ที่ยั่งยืน ครุสามารถนำกระบวนการดังกล่าวไปขยายต่อในวิชาอื่นๆ ได้อีกมากmany

๒.๔ ละครเพื่อการศึกษา (Theatre In Education หรือนิยมเรียกว่า TIE)

ละครเพื่อการศึกษา (Theatre In Education หรือนิยมเรียกว่า TIE) หมายถึงผลงานละครเวทีที่ยังคงรักษาไว้ซึ่งองค์ประกอบของละครเวทีโดยทั่วไป เพียงแต่อ่าจะมีการลดรูปลงให้คงไว้เพียงความเรียนง่ายในเทคนิค เพื่อความคล่องตัวในการสัญจรไปเล่นตามที่ต่างๆ ละครเพื่อการศึกษาที่ดีจะต้องเน้นที่คุณภาพของการนำเสนอ รวมถึงการแสดง การกำกับการแสดง การเขียนบท ตลอดจนการออกแบบ กิจกรรมและการออกแบบองค์ประกอบทุกด้านอย่างมีอาชีพ ละครเพื่อการศึกษามุ่งเน้นที่จะใช้ประสบการณ์จากการชุมชนละครเวทีมาเป็นเครื่องมือในการให้การศึกษาแก่ผู้ชม หรืออีกนัยหนึ่งคือ ละครเพื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือกระตุ้นให้ผู้ชมต้องคิดตั้งคำถามและแสวงหาคำตอบอันเป็นสาระสำคัญต่อการใช้ชีวิต

โดยมากแล้วรูปแบบของละครเพื่อการศึกษามักจะพับกันครึ่งทางระหว่างละครเวทีและละครสร้างสรรค์ เนื่องจากมีทั้งการนำเสนอละครแก่ผู้ชมด้วยนักแสดงมืออาชีพและมีกิจกรรมแบบละครสร้างสรรค์ที่ครุนกการแสดง (Actor-teacher) จะดึงการมีส่วนร่วมจากผู้ชมเพื่อกระตุ้นให้เกิดการอภิปรายในหัวข้อที่ต้องการ ซึ่งบางครั้งมีการให้ผู้ชมใช้บทบาทสมมุติในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้วย ละครสร้างสรรค์เริ่มจากแรงจูงใจอื่นๆ เช่น รูปภาพ วัตถุสิ่งของ เสียงต่างๆ ดนตรี บทเพลง บทกวี ปริศนาคำทาย หรือวรรณชาติรอบๆ ตัว ผู้นำกิจกรรมจะสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยการให้ผู้ร่วมกิจกรรมได้ทำการสำรวจข้อมูล วินิจฉัยข้อมูล ตั้งคำถาม แสวงหาคำตอบ ทดลองสมมุติฐานด้วยประสบการณ์สมมุติ แสดงออกทางความคิดด้วยภาษา วาจา และความรู้สึก โดยมีผู้นำกิจกรรมหรือครุผู้เป็นเสมือนพี่เลี้ยงในการตั้งคำถามและให้ความสะท้อนในการเรียนรู้สำหรับผู้ร่วมกิจกรรม

๒.๖ ละครคุณธรรม

การสร้างสรรค์ละครเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมเป็นศาสตร์การเล่าเรื่องแบบไทยที่เป็นรากเหง้าของสังคมไทย ผสมผสานการเล่าเรื่องแบบละครตะวันตก ซึ่งรูปแบบนี้ ก่อให้เกิดความสุข สนุกสนาน ซึ่งขับสู่ภายในจิตใจ ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ กระบวนการความคิดในเชิงวิเคราะห์ สังเคราะห์ มากกว่าการท่องจำเพียงอย่างเดียว

เพื่อเข้าใจว่าละครคืออะไร เข้าใจได้จากการคุณธรรมของละครดังนี้

1. เรื่องราว (Story)
2. นักแสดง (Actor)
3. คนดู (Audience)

ที่ไหนมีนักแสดง มีคนดู มีเรื่องราว ที่นั้นเป็นละคร ถ้าไม่ใช่การแสดงว่าละครคืออะไร เราจะจะเลียงตอบว่า “ไม่แน่ใจว่าละครคืออะไร” แต่ที่แน่ๆ ถ้าไม่มีคนดู มีแต่นักแสดงกับเรื่องราว ที่นั้นไม่ใช่ละคร หรือที่ไหนมีแต่นักแสดงกับคนดู แต่ไม่มีเรื่องราวอะไรเลย ที่นั้นก็พูดได้เต็มปากว่าไม่ใช่ละคร หรือที่ไหนมีแต่เรื่องราวกับคนดู แต่ไม่มีนักแสดง ที่นั้นยอมไม่ใช่ละครอย่างแน่นอน รูปธรรมหรือตัวละครที่แท้จริงที่จับต้องได้ จึงอยู่ที่องค์ประกอบของละครนั้นเอง และองค์ประกอบที่ว่านี้ เราสามารถพูดได้ในห้องเรียนของเราที่สอนอยู่ทุกวัน เพราะคนสอนก็คือ นักแสดง (Actor) เรื่องราวก็คือวิชาที่สอน (Story) และนักเรียนในห้องก็คือ คนดู (Audience)

๒.๗ ละครบำบัด (Drama Therapy)

ละครสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการเยียวยาปัญหา ความขัดแย้งของสังคมปัจจุบันได้ ละครบำบัดหรือการบำบัดด้วยละคร เป็นอาชีพของบุคลากรทางด้านจิตบำบัด ลรับใช้ผู้คนที่มีปัญหาด้านจิตใจ ดังแต่วยเยาว์จนถึงวัยชรา สมาคมละครบำบัดแห่งชาติ (ศหรรฐอเมริกา) ได้ให้คำนิยามละครบำบัดไว้ว่า เป็นการใช้ละคร กิจกรรม ผลงานการแสดงละคร เพื่อเป้าหมายในการบำบัดผู้มีอาการทางจิตให้ทุเลาลง ในด้านอารมณ์ เพื่อให้สามารถควบคุมภายในและจิตใจให้สัมพันธ์กันได้ ละครบำบัดเป็นแนวทางการรักษาที่เน้นการกระทำหรือการปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้ป่วยได้เล่าเรื่องราว ปัญหาของตน และสามารถแก้ไขปัญหาที่ตนเองแพะรู้ได้ด้วยตนเองผ่านการทำกิจกรรมละครที่ให้โอกาสผู้ป่วยได้ลองศึกษา สมบทบาท และได้วิเคราะห์เรื่องราว สถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเชิงเปรียบเทียบ แทนที่จะประทับบนปัญหานั้นโดยตรง

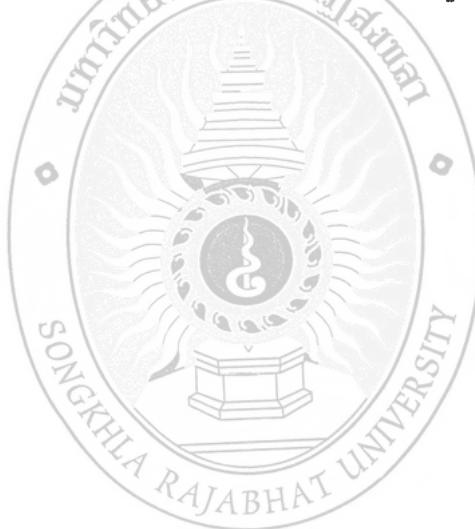
ละครบำบัดเป็นการประยุกต์ใช้ละคร ในทางจิตวิทยาที่ได้รับการยอมรับ และมีกระบวนการทำงานที่มีการวางแผนเป็นขั้นตอน ในการทำการละครบำบัดนั้น นักจิตบำบัดต้องมีความรู้และได้รับการฝึกฝนในสาขาวิชาการละคร สาขาวิชาจิตวิทยา และการทำจิตบำบัด

ในสายละคร ผู้ที่สามารถทำงานด้านนี้ได้ ต้องมีความรู้ในการเล่นละครแบบดันสะ (Improvisation) การเล่นสมมุติ (Role Play) ละครใบ (Mime) หน้ากาก (Mask and Puppet) และการสร้างละคร (Play Production) ต้องมีการฝึกฝนงานด้านจิตวิเคราะห์และจิตบำบัด มีความรู้เรื่องพัฒนาการของตนเองและของกลุ่ม มีการฝึกงานคลินิกที่หลากหลายกับผู้ป่วย

เป้าหมายในการทำละครบำบัดก็เพื่อใช้ในการพัฒนาคนสู่ปัจจัยในโรงพยาบาล หรือกลุ่มผู้ต้องการบำบัดในหลายพื้นที่ เช่น ศูนย์สุขภาพ บ้านพักคนชรา ทำงานกับผู้ป่วย เยาวชนที่พิรุ่งด้านการเรียนรู้ ผู้ถูกทำร้ายจิตใจหรือทุพพลภาพ หรือผู้ป่วยเอดส์ โดยต้องการลดความโกรธเดียว และช่วยพัฒนาการทำางานร่วมกับผู้อื่นและเป็นที่ยอมรับได้

สรุปบท

จากการศึกษาข้อมูลและเอกสารต่างๆ ผู้วิจัยได้ค้นพบเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของบุคคลที่มีลักษณะพิเศษและกลุ่มเด็กอหิสติก เพื่อนำความรู้ดังกล่าวมาเป็นพื้นฐานในการออกแบบกิจกรรมหรือกระบวนการผลกระทบสร้างสรรค์ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับข้อจำกัดของเด็กพิเศษ เช่น การออกแบบกิจกรรมให้มีความเรียนง่ายและสื่อสารผ่านการมองเห็นด้วยภาพประกอบแล้วจึงค่อยลงมือทำ เป็นต้น เนื่องจากนักเรียนพิเศษกลุ่มอหิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา เป็นเด็กปฐมวัยที่ยังไม่สามารถสื่อสารเนื้อหาที่มีความซับซ้อนได้ แต่สามารถเรียนรู้ผ่านการมองเห็นด้วยภาพที่มีลายเส้น เรียนง่ายไม่ซับซ้อน เพื่อสื่อความหมายในการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่นได้

บทที่ ๓

วิธีการดำเนินงานวิจัย

งานวิจัยเรื่อง ลัครสร้างสรรค์สำหรับเด็กพิเศษ กรณีศึกษานักเรียนในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr.สุขลา เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างกระบวนการลัครสร้างสรรค์เพื่อสร้างเสริมทักษะด้านการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่น และเพื่อพัฒนาด้านอารมณ์และพฤติกรรมให้แก่นักเรียนอุทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุขลา โดยมีขั้นตอนในการวิจัยดังนี้

๓.๑ แผนการดำเนินการวิจัย

๓.๒ แหล่งข้อมูลในการศึกษา

๓.๓ กระบวนการศึกษา

๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษา

๓.๕ การเสนอผลการศึกษา

๓.๑ แผนการดำเนินการวิจัย

ลัครสร้างสรรค์สำหรับเด็กพิเศษ กรณีศึกษานักเรียนในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr.สุขลา ของนางสาวฤดา สมพงศ์ กำหนดระยะเวลาในการดำเนินงานการศึกษาวิจัยเป็นเวลา ๑ ปี โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ถึง วันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ มีแผนการดำเนินการศึกษาวิจัยดังนี้

ตารางที่ ๒.๑ ตารางการดำเนินงานตลอดโครงการ

กิจกรรม การ ดำเนินงาน	เดือน ที่ ๑	เดือน ที่ ๒	เดือน ที่ ๓	เดือน ที่ ๔	เดือน ที่ ๕	เดือน ที่ ๖	เดือน ที่ ๗	เดือน ที่ ๘	เดือน ที่ ๙	เดือน ที่ ๑๐	เดือน ที่ ๑๑	เดือน ที่ ๑๒
นำเสนอเค้า โครงงานวิจัย		→										
ทบทวน วรรณกรรม และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง / ออกแบบ ระเบียบวิธี วิจัย			→									
เก็บรวบรวม ข้อมูล					→							
วิเคราะห์ ข้อมูล						→						
สรุป ผลการวิจัย							→					
เขียน รายงานการ วิจัย/ปรับ ตาม ข้อเสนอแนะ								→				
ส่งงานวิจัย ฉบับสมบูรณ์											→	

๓.๒ แหล่งข้อมูลในการศึกษา

ผู้วิจัยได้ค้นคว้าข้อมูลโดยรวบรวมจากหนังสือ บทความทางวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เอกสารอื่นๆ และวิดีทัศน์ ผู้วิจัยได้สืบค้นจากแหล่งข้อมูลทางการศึกษาได้แก่

๓.๒.๑ ห้องสมุด ได้แก่

๓.๒.๑.๑ สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

๓.๒.๒ สื่อสารมวลชน ได้แก่

๓.๒.๒.๑ สื่อสารสนเทศ

๓.๓ กระบวนการศึกษา

ผลกระทบสำคัญที่ส่งผลต่อการศึกษาในประเทศไทย ได้แก่ การค้นคว้าข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา และขั้นตอนการศึกษา

๓.๓.๑ การค้นคว้าข้อมูล

๓.๓.๒ เอกสาร ตำราทางวิชาการ

๑) หนังสือการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ของกรุงเทพ จุลรัตน์ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

๒) หนังสือเกมสร้างสรรค์ พัฒนาอัจฉริยะเด็ก ของเดวิด อาร์ ฟอร์สเตอร์ และเจมส์ แอล โอลเวอร์ไฮล์ด ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างสรรค์สำหรับเด็ก

๓) หนังสือหัวใจแห่งการศึกษาสำหรับเด็กวัย ๑-๕ ขวบ ของธรรมนูญ นวลใจ (ดร.) ผู้วิจัยได้ศึกษาการศึกษาที่มีความสำคัญสำหรับเด็กวัย ๑-๕ ขวบ

๔) หนังสือการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ของนิรัชรินทร์ ชำนาญกิจ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

๕) หนังสือละครบรังสรรค์สำหรับเด็ก ของปาริชาติ จิ่งวิวัฒนาภรณ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายและประเภทของละครบรังสรรค์สำหรับเด็ก

๖) หนังสือการละครบสำหรับเยาวชน ของพรรัตน์ คำรุ่ง ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายและประเภทของละครบสำหรับเยาวชน

๗) หนังสือจิตวิทยาเด็กที่มีลักษณะพิเศษ ของครรเรือน แก้วกัลวาน ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายของจิตวิทยาเด็กที่มีลักษณะพิเศษ

๘) หนังสือละครบคุณธรรม ของศุนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแห่งคืนเชิงคุณธรรม ผู้วิจัยได้ศึกษาระบวนการของละครบคุณธรรม

๙) เอกสารประกอบการสอน รายวิชาเทคนิคการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ของนิรัชรินทร์ ชำนาญกิจ

๓.๓.๓ งานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง

๓.๓.๔ การค้นคว้าข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ คือการสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์และการจัดกระบวนการผลกระทบสำคัญ

๓.๓.๔.๑ การสังเกตการณ์

๑) การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม

๒) การสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม

๓.๓.๔.๒ การสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากรในการศึกษา ๓ กลุ่ม มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- กลุ่มที่ ๑ ครูชำนาญการสถาบันการศึกษาพิเศษ mgrs.สงขลา จำนวน ๒ คน
 กลุ่มที่ ๒ ครูพี่เลี้ยงสถาบันการศึกษาพิเศษ mgrs.สงขลา จำนวน ๒ คน
 กลุ่มที่ ๓ ผู้ปกครองของนักเรียนในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgrs.สงขลา จำนวน ๒ คน

๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษา

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ มาจัดเป็นหมวดหมู่และวิเคราะห์ได้ดังนี้

๓.๔.๑ การวิเคราะห์เนื้อหา ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในด้านประเด็นเนื้อหาที่กำหนดไว้

๓.๔.๒ การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลภาคสนาม จากการสัมภาษณ์ การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม

๓.๔.๓ จัดให้เป็นหมวดหมู่และเรียบเรียงข้อมูลโดยวิเคราะห์ สรุปเรียบเรียงเป็นลายลักษณ์โดยนำข้อมูลจากเอกสาร บทความ งานวิจัย และการสัมภาษณ์มาอ้างอิง

๓.๕ การเสนอผลการศึกษา

๓.๕.๑ นำเสนอหัวข้อวิจัยพร้อมทั้งนำเสนอคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุง

๓.๕.๒ จัดทำรูปเล่มมี ๕ บท

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

๑.๒ วัตถุประสงค์

๑.๓ ขอบเขตการศึกษา

๑.๔ วิธีการดำเนินงาน

๑.๕ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

บทที่ ๒ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

๒.๑.๑ ความหมายของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

๒.๑.๒ ประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

๒.๒ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

๒.๒.๑ ความหมายและความสำคัญของการจัดการเรียนรู้

๒.๒.๒ แนวคิดและหลักการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

๒.๓ จิตวิทยาเด็กที่มีลักษณะพิเศษ

๒.๔ กิจกรรมการฝึกทักษะเด็กอหิสติก

๒.๕ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับละคร

๒.๕.๑ ความหมายของละคร

๒.๕.๒ ประวัติความเป็นมาของศิลปะการละครตะวันตก

๒.๕.๓ องค์ประกอบของนบละคร

๒.๕.๔ ประเภทของละคร

๒.๖ ละครสร้างสรรค์

๒.๖.๑ ประวัติความเป็นมาของละครสร้างสรรค์

๒.๖.๒ ละครสร้างสรรค์กับละครประเภทอื่นๆ

๒.๖.๓ นิยามและคำจำกัดความของละครสร้างสรรค์

๒.๗ ละครการศึกษา

๒.๘ ละครในการศึกษา

๒.๙ ละครบำบัด

บทที่ ๓ วิธีการดำเนินการศึกษา

๓.๑ แผนการดำเนินการศึกษา

๓.๒ แหล่งข้อมูลในการศึกษา

๓.๓ กระบวนการศึกษา

๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๕ การนำเสนอผลงานการศึกษา

บทที่ ๔ ผลการศึกษา

๔.๑ ประวัติของนักเรียนօอทิสติก จำนวน ๓ คน สถาบันการศึกษาพิเศษ มรภ.สงขลา

๔.๒ ปัญหาและอุปสรรคด้านทักษะการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนօอทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ มรภ.สงขลา

๔.๓ ปัญหาและอุปสรรคด้านอารมณ์และพฤติกรรมของนักเรียนօอทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ มรภ.สงขลา

๔.๔ การออกแบบกระบวนการละครสร้างสรรค์เพื่อสร้างเสริมทักษะด้านการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่น และเพื่อพัฒนาด้านอารมณ์และพฤติกรรมของนักเรียนօอทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ มรภ.สงขลา

ตารางที่ ๒.๒ ตารางการออกแบบกระบวนการละครสร้างสรรค์

ระยะเวลา	วิเคราะห์ข้อมูล/ ออกแบบกระบวนการละครสร้างสรรค์สำหรับเด็กօอทิสติก
เดือนที่ ๑	ทบทวนวรรณกรรม
เดือนที่ ๒	ลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูล
เดือนที่ ๓	ลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนจัดกิจกรรม กระบวนการละครสร้างสรรค์สำหรับ

	เด็กพิเศษ <ul style="list-style-type: none"> - เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากผู้ปกครอง - เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากครุจากสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา - เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากอาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา - เก็บข้อมูลจากแฟ้มประวัตินักเรียนของสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา - เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครูในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา
เดือนที่ ๔-๕	วิเคราะห์ข้อมูล/ ออกแบบกระบวนการผลกระทบสร้างสรรค์ <ol style="list-style-type: none"> ๑. เลือกประเภทครรภ์ที่มีความเหมาะสมกับเด็กออทิสติก ได้แก่ ผลกระทบสร้างสรรค์, ผลกระทบศึกษา, ผลกระทบในการศึกษา, ผลกระทบบ้าบัด ๒. ออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสมกับเด็กออทิสติก เช่น โยคะเด็ก, เพลงประกอบทำอาหาร, การเล่านิทาน, ผลกระทบหุ่นเงา เป็นต้น ๓. เขียนแบบครรภ์และออกแบบกระบวนการผลกระทบสร้างสรรค์ โดยใช้ผลกระทบหุ่นเงา โดยมีขั้นตอนการแสดง ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - ผู้นำกิจกรรมบอกกล่าวเกี่ยวกับรายละเอียดของการแสดง - ผู้นำกิจกรรมทำข้อตกลงร่วมกันกับผู้ชุม (นักเรียนออทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ) - ผลกระทบเริ่มแสดง - นักแสดงหรือผู้นำกิจกรรมซักชวนผู้ชุม (นักเรียนออทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ) ร่วมทำกิจกรรมระหว่างการแสดง เช่น การช่วยร้องเพลงประกอบเรื่อง, การทำทำอาหารประกอบ, การร่วมกิจกรรมกลุ่มตามเนื้อเรื่อง เป็นต้น - ผู้นำกิจกรรมซักชานผู้ชุมสรุปใจความของเรื่อง ๔. ฝึกซ้อมเด็กออทิสติกและฝึกซ้อมนักแสดง ๕. จัดทำอุปกรณ์ประกอบการแสดงและฉาก ๖. ซ้อมการแสดงกับอุปกรณ์และฉากในรูปแบบเสมือนจริง
เดือนที่ ๙	จัดแสดงผลกระทบหุ่นเงาเรื่อง “หมอดินใบร้าว”
เดือนที่ ๑๐	ลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลหลังการจัดกิจกรรม กระบวนการผลกระทบสร้างสรรค์ สำหรับเด็กพิเศษ <ul style="list-style-type: none"> - เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากผู้ปกครอง - เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากครุจากสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา

	<ul style="list-style-type: none"> - เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากอาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ มรภ.สงขลา - เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครุในสถาบันการศึกษาพิเศษ มรภ.สงขลา
เดือนที่ ๑๑	วิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย/ เขียนรายงานการวิจัยและปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ
เดือนที่ ๑๒	ส่งงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

๔.๕ การเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์และพฤติกรรมหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมละครบรังสรรค์ของนักเรียนออทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ มรภ.สงขลา

๔.๖ การเปลี่ยนแปลงทางด้านทักษะการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมละครบรังสรรค์ของนักเรียนในสถาบันการศึกษาพิเศษ มรภ.สงขลา

บทที่ ๔ สรุปและข้อเสนอแนะ

๔.๑ สรุปผลการศึกษา

๔.๒ ปัญหาและอุปสรรค

๔.๓ ข้อเสนอแนะ

๓.๔.๓ ส่งรูปเล่มฉบับสมบูรณ์

สรุปบท

จากการที่ผู้วิจัยได้วางแผนการดำเนินงานการวิจัย โดยได้สืบค้นข้อมูลจากหนังสือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทความทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ และเอกสารต่าง ๆ ทำให้ผู้วิจัยสามารถวางแผนให้เป็นไปตามที่กำหนดได้ จากนั้นจึงนำข้อมูลมาเก็บรวบรวม วิเคราะห์ และตรวจสอบให้ถูกต้องก่อนการจัดทำเป็นรูปเล่ม

ผลการศึกษา

ผลกระทบด้านสังคม ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ การณ์ศึกษานักเรียนในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่ภาคสนามเพื่อสังเกตการณ์ สัมภาษณ์และเก็บข้อมูล เกี่ยวกับประวัติ พัฒนาการ ความสนใจเฉพาะด้านของนักเรียนอุทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา จากการสัมภาษณ์ ครุภำพยาภูมิ จำนวน ๒ คน ครุพีเลียง สถาบันการศึกษาพิเศษ จำนวน ๒ คน และผู้ปกครองของนักเรียนในสถาบันการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน ๒ คน เพื่อนำมาออกแบบกระบวนการระดับคณะกรรมการสร้างสรรค์ เพื่อเสริมสร้างทักษะด้านการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่นและเพื่อพัฒนาด้านอารมณ์และพฤติกรรมให้แก่ นักเรียนอุทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา และเพื่อออกแบบการแสดงละครหุ่นเงาเรื่อง “หม้อดินใบร้าว” ซึ่งผู้วิจัยแบ่งประเด็นดังนี้

๕.๑ ประวัติของนักเรียนอุทิสติกสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา จำนวน ๓ คน

๕.๒ ประวัติของผู้ให้สัมภาษณ์ จำนวน ๖ คน

๕.๓ ปัญหาและอุปสรรคด้านทักษะการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนอุทิสติกใน สถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา

๕.๔ ปัญหาและอุปสรรคด้านอารมณ์และพฤติกรรมของนักเรียนอุทิสติกในสถาบันการศึกษา พิเศษ mgr. สงขลา

๕.๕ ผลกระทบด้านสังคม เกี่ยวกับปัญหาด้านอารมณ์และพฤติกรรมก่อนเข้าร่วมกิจกรรมคณะกรรมการสร้างสรรค์ สำหรับเด็กพิเศษ การณ์ศึกษานักเรียนอุทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา

๕.๖ การออกแบบกระบวนการระดับคณะกรรมการสร้างสรรค์เพื่อสร้างเสริมทักษะด้านการใช้ชีวิตประจำวัน ร่วมกับผู้อื่น และเพื่อพัฒนาด้านอารมณ์และพฤติกรรมของนักเรียนอุทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา

๕.๗ เรื่องย่อและบทละครเรื่อง “หม้อดินใบร้าว” และกระบวนการจัดการแสดง

๕.๘ การเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์และพฤติกรรมหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมคณะกรรมการสร้างสรรค์ ของนักเรียนอุทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา

**๔.๙ การเปลี่ยนแปลงทางด้านทักษะการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมlbrace
สร้างสรรค์ของนักเรียนในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr.สงขลา**

๔.๑ ประวัติของนักเรียนออทิสติกสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr.สงขลา จำนวน ๓ คน

จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยค้นพบว่า นักเรียนในสถาบันการศึกษาพิเศษเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษระดับปฐมวัย มีจำนวนทั้งหมด ๖ คน โดยแบ่งออกเป็นนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ๒ ประเภท คือ ประเภทดาวน์ซินдрอมจำนวน ๓ คน และประเภทออทิสติกจำนวน ๓ คน

นักเรียนออทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr.สงขลา เดิมที่มีจำนวน ๕ คน แต่เนื่องจาก บางคนสามารถออกไปเรียนร่วมในโรงเรียนปกติได้ หรือมีผู้ปกครองบางคนจัดการเรียนการสอนให้กับลูกของตนเองที่บ้าน จึงทำให้นักเรียนออทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr.สงขลา มีจำนวนน้อยลง คงเหลือแค่ ๓ คน ดังนี้

ตารางที่ ๓.๑ ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนออทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ วิจัยเรื่อง “ผลกระทบสร้างสรรค์สำหรับเด็กพิเศษ กรณีศึกษานักเรียนในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr.สงขลา”

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	อายุ	ที่อยู่	ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพิเศษ
๑	ค.ช. พรม วงศ์ (นามสมมติ)	๕ ปี ๕ เดือน	ต.เขารูปช้าง อ.เมือง จ.สงขลา	ผลการวินิจฉัยของแพทย์ หรือผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับลักษณะพิเศษที่ต้องแก้ไข คือ: การสื่อสาร, สมรรถิ, การทรงตัว, กล้ามเนื้อมัดเล็ก ^{ลักษณะเด่นของพฤติกรรมเฉพาะตัว : เดินเซย়েงเท้า สิ่งที่เด็กชอบหรือสนใจ เป็นพิเศษ : ผ้าหรือริบบิ้น ความคาดหวังของ}

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	อายุ	ที่อยู่	ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพิเศษ
				ผู้ป่วยครองที่มีต่อเด็ก : (ปัจจุบัน) สามารถที่เดิน, การทรงตัว (ไม่เขย่งเท้า), ข่าว噎เหลือตนเอง ในชีวิตประจำวันได้, สามารถลื้อสารได้ (อนาคต) สามารถไปเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ และใช้ชีวิตร่วมกับสังคมได้อย่างปกติ
๒	ด.ช. รพีกร สมปอง (นาม สurname)	๓ ปี ๘ เดือน	ต.เขากูบ ปช้าง อ.เมือง จ.สงขลา	ผลการวินิจฉัยของแพทย์ หรือผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับลักษณะพิเศษที่ต้องแก้ไข คือ : พัฒนาการในการพูดช้า กว่าเกณฑ์ ลักษณะเต้นของ พฤติกรรมเฉพาะตัว : ไม่มี สิ่งที่เด็กชอบหรือสนใจ เป็นพิเศษ : ไม่มี ความคาดหวังของผู้ป่วยครองที่มีต่อเด็ก : (ปัจจุบัน) มีพัฒนาการ ในการพูดได้ตอบที่ดี (อนาคต) การพูด โต้ตอบและทำตามคำสั่ง สื่อสารได้ดี
๓	ด.ช. ประภกฤต สินสม (นาม สurname)	๓ ปี ๘ เดือน	ต.บ่อ Yang อ.เมือง จ.สงขลา	ผลวินิจฉัยของแพทย์ ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ ลักษณะพิเศษที่ต้อง แก้ไข คือ:

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	อายุ	ที่อยู่	ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพิเศษ
				ไม่พูด พยายามสื่อสารด้วยท่าทาง ไม่เขียนออก ความต้องการ มีเสียงพูดเป็นภาษาที่ฟังไม่เข้าใจ ไม่สนใจ

๔.๒ ประวัติของผู้ให้สัมภาษณ์ จำนวน ๖ คน

๔.๒.๑ ครูชำนาญการ สถาบันการศึกษาพิเศษ มหา.สงขลา

๑ ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-นามสกุล นายรุสตี สุหลง

วัน/เดือน/ปี เกิด ๒๕ เมษายน ๒๕๓๓ อายุ ๒๖ ปี

เพศ ชาย สัญชาติ ไทย เชื้อชาติ ไทย

ที่อยู่ปัจจุบัน ๔๙/๙ หมู่ที่ ๕ ตำบลตลาดโภ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

อาชีพ ครูการศึกษาพิเศษ สังกัด สถาบันการศึกษาพิเศษ มหา.สงขลา

วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี กศ.บ.

๒ ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-นามสกุล นางสาววิชชุดา สวัสดิ์รักษ์

วัน/เดือน/ปี เกิด ๘ มิถุนายน ๒๕๓๕ อายุ ๒๔ ปี

เพศ หญิง สัญชาติ ไทย เชื้อชาติ ไทย

ที่อยู่ปัจจุบัน ๓๖ หมู่ที่ ๓ ถนนเขาแดงระโนด ตำบลบ่อตาน อำเภอสหทิพพระ จังหวัดสงขลา

อาชีพ ครูการศึกษาพิเศษ สังกัด สถาบันการศึกษาพิเศษ มหา.สงขลา

วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี

๔.๒.๒ ครูพี่เลี้ยง สถาบันการศึกษาพิเศษ mgr.สงขลา

๑ ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-นามสกุล นางฉวีวรรณ เกตุอักษร

วัน/เดือน/ปี เกิด ๕ มิถุนายน ๒๕๑๘ อายุ ๔๕ ปี

เพศ หญิง สัญชาติ ไทย เชื้อชาติ ไทย

ที่อยู่ปัจจุบัน ๑๖๐ หมู่ที่ ๔ ถนนสงขลา-นาทวี ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง
จังหวัดสงขลา

อาชีพ ครูพี่เลี้ยง สังกัด สถาบันการศึกษาพิเศษ mgr.สงขลา

วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี

๒ ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-นามสกุล นางสาวชุดิมา สันเด

วัน/เดือน/ปี เกิด ๑๙ มีนาคม ๒๕๓๑ อายุ ๒๙ ปี

เพศ หญิง สัญชาติ ไทย เชื้อชาติ ไทย

ที่อยู่ปัจจุบัน ๑๗๐/๔ ซอย๔๗ ถนนไทรบุรี ตำบลบ่ออย่าง อำเภอเมือง จังหวัด
สงขลา

อาชีพ ครูพี่เลี้ยง สังกัด สถาบันการศึกษาพิเศษ mgr.สงขลา

วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี

๔.๒.๓ ผู้ปกครองของนักเรียนอพิสติก สถาบันการศึกษาพิเศษ mgr.สงขลา

๑ ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-นามสกุล นางอนุชครา ทองสง

(มีความเกี่ยวข้องเป็นมารดาของ ด.ช.พิริยากร ทองสูง)

วันเดือนปี กีด ๕ มีนาคม ๒๕๖๑ อายุ ๓๙ ปี

เพศ หญิง สัญชาติ ไทย เชื้อชาติ ไทย

ที่อยู่ปัจจุบัน ๖๓/๒๑๙ หมู่ที่ ๑๐ ซอยกาญจนวนิช ๓๕ ถนนกาญจนวนิช ตำบลเขากูป
ช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

อาชีพ แม่บ้าน

วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี

๒ ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-นามสกุล นางจีรภัทร์ อุดมสิน

(มีความเกี่ยวข้องเป็นยายของ ด.ช กาฤตภาส อุดมสิน)

วันเดือนปี กีด ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๐๖ อายุ ๕๓ ปี

เพศ หญิง สัญชาติ ไทย เชื้อชาติ ไทย

ที่อยู่ปัจจุบัน ๑๒๕/๑๗ ซอยดวงตะวัน ถนนริมทางรถไฟนอก ตำบลบ่ออย่าง อำเภอเมือง
จังหวัดสงขลา

อาชีพ ค้าขาย สถานที่ ตลาดนัด

วุฒิการศึกษา ประถมศึกษาปีที่ ๗

๔.๑ ปัญหาและอุปสรรคด้านทักษะการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนอุทิศติกใน
สถาบันการศึกษาพิเศษ mgr.สงขลา

นักเรียนอุทิศติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ จำนวน ๓ คน มีอุปสรรคในการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น
เนื่องจาก ยังไม่สามารถสื่อสารกับผู้อื่น เพื่อบอกความต้องการของตนเองได้

๔.๔ ปัญหาและอุปสรรคด้านอารมณ์และพฤติกรรมของนักเรียนออทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr.สงขลา

นักเรียนออทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษยังมีปัญหารื่องการควบคุมอารมณ์ของตนเอง เช่น เมื่อไม่พอใจจากการที่ต้องทำหรือต้องอยู่ในที่ๆ ตนเองไม่คุ้นเคย จะมีอารมณ์ที่รุนแรง แสดงอาการโกรธ อาย่างชัดเจน โดยการโวยวาย ร้องไห้ หรือแม้กระทั่งทำร้ายร่างกายตนเองและผู้อื่น ส่งผลให้มีพฤติกรรม ต่างๆ ดังนี้ เช่น กลัวคนแปลกหน้า กลัวพื้นที่แคบ ไม่สนดูผู้อื่น ฯลฯ พฤติกรรมดังกล่าวทำให้นักเรียน ออทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษมีปัญหาในการปรับตัวเพื่อใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น

๔.๕ ผลกระทบจากการสัมภาษณ์ กेี่ยวกับปัญหาด้านอารมณ์และพฤติกรรมก่อนเข้าร่วมกิจกรรมละคร สร้างสรรค์สำหรับเด็กพิเศษ กรณีศึกษานักเรียนออทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา

๔.๕.๑ ครุชามาภูการ สถาบันการศึกษาพิเศษ mgr.สงขลา

นักเรียนออทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษฯ มีปัญหาและอุปสรรคในการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นแม้กระทั่งเป็นเด็กพิเศษด้วยกันเอง เนื่องจากทางสถาบันการศึกษาพิเศษยังขาดกิจกรรม กลุ่มที่ทำร่วมกัน นักเรียนออทิสติกไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ เมื่อไม่ได้รับในสิ่งที่พึงพอใจ ก็อาจจะแสดงอารมณ์รุนแรงออกมาก เช่น อาการหงุดหงิด โมโโน กัดตนเอง วิ่งอย่างไม่มีเป้าหมาย เดิน ชนเพื่อน พฤติกรรมดังกล่าวมีสาเหตุมาจากการที่นักเรียนออทิสติกไม่ได้รับการปรับพฤติกรรมดังเด็ดดัน

นักเรียนออทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษฯ มีปัญหาด้านพฤติกรรมที่มีสาเหตุมาจาก การขาดการฝึกปฏิบัติให้ทำในสิ่งที่ไม่คุ้นเคย เช่น นักเรียนบางคนฉีดทุกที่ บางคนกลัวสิ่งใหม่ๆ หรือ กลัวการเปลี่ยนแปลง บางคนกลัวสถานที่แคบ เช่น ห้องเล็กๆ และลิฟ เมื่อนักเรียนตกอยู่ใน สถานการณ์ดังกล่าว จะแสดงพฤติกรรมออกมาระดับการสั่งเสียงดัง ร้องไห้ หรือนี่

นักเรียนออทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr.สงขลา มีความสนใจในกิจกรรมด้าน การแสดง การเคลื่อนไหว ภาพ ภาพเคลื่อนไหวและการมีส่วนร่วมในการแสดง เช่น เดิน ทำท่าทาง ประกอบ ร้องเพลง เป็นต้น เนื่องจากนักเรียนออทิสติกสามารถเรียนรู้จากการทำกิจกรรมมากกว่าการ นั่งเรียนหรือนั่งฟัง นักเรียนออทิสติกสามารถฝึกฝน พัฒนาศักยภาพการร่วมกิจกรรมจากการสังเกตและ

เลียนแบบได้ นอกจากนี้ การได้ร่วมกิจกรรมละครสร้างสรรค์อาจเป็นการกระดุนด้านการพูด ด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นให้ดีขึ้นได้

๔.๕.๒ ครูพี่เลี้ยง สถาบันการศึกษาพิเศษ mgr.สงชลา

นักเรียนอุทิสติกมีปัญหาเรื่องการสื่อสารและภาษาแต่บางคนก็สามารถอยู่ร่วมกับคนอื่นได้เป็นอย่างดี นักเรียนอุทิสติกมีปัญหาในการควบคุมอารมณ์ของตนเอง เมื่อไม่พอใจ เช่น ร้องไห้ กัด ทำร้ายตนเอง สาเหตุเนื่องมาจากหลายปัจจัย เช่น ไม่สามารถออกความต้องการของตนเองได้ ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ ฯลฯ

กิจกรรมเสริมสร้างทักษะด้านการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่นมีความจำเป็นอย่างมาก ต่อนักเรียนอุทิสติก เนื่องจากการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ของเด็ก เพื่อพัฒนาให้ นักเรียนอุทิสติกสามารถออกความต้องการของตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้

นักเรียนอุทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษแต่ละคนจะมีความสนใจไม่เหมือนกัน บาง คนสนใจภาพเป็นพิเศษ บางคนสนใจเสียง สี สนใจการเคลื่อนไหว หากเขาได้ทำในกิจกรรมที่เข้าชื่นชอบ เขายังจะให้ความร่วมมือต่อกิจกรรมนั้นเป็นอย่างดี เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการพูด การเข้าใจภาษา และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นที่ดีขึ้น

๔.๕.๓ ผู้ปกครองของนักเรียนอุทิสติก สถาบันการศึกษาพิเศษ mgr.สงชลา

เด็กอุทิสติกมีความบกพร่องในหลาย ๆ ด้าน จนบางครั้งการใช้ชีวิตประจำวันหรือเรื่อง ธรรมชาติ ก็อาจกลับเป็นเรื่องยากมากสำหรับเด็กอุทิสติก ดังนั้นกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะทางด้านการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่นจึงมีความสำคัญมาก เพราะผู้ปกครองไม่สามารถอยู่กับเด็กตลอดไปได้ เด็ก จึงต้องเรียนรู้ที่จะทำอะไรได้ด้วยตนเอง และสามารถออกความต้องการของตนเองหรือขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นได้

เด็กอุทิสติกมีปัญหาทางด้านอารมณ์และพฤติกรรม จึงมีความจำเป็นมากที่จะจัด กิจกรรมที่ส่งเสริมเพื่อพัฒนาอารมณ์และพฤติกรรม ให้มีความรู้เท่าทันอารมณ์และพฤติกรรมที่ไม่พึง ประสงค์ และสามารถจัดการ ควบคุม ดูแลตนเองได้ต่อไป

ในฐานะผู้ปกครองของนักเรียนอุทิสติก มีความเห็นว่าลูกควรได้รับการพัฒนาและ ส่งเสริมในทุกด้าน โดยเฉพาะความสามารถพิเศษเฉพาะตน เช่น ด้านความจำ ตัวเลขและ พัฒนา ความสามารถด้านคณิตศาสตร์

เมื่อครั้งที่พระองค์ทรงเป็นเจ้าของอาณาจักรนี้แล้ว พระองค์ได้ทรงตั้งให้เป็นเมืองหลวงของอาณาจักรนี้ แต่ในปัจจุบัน อาณาจักรนี้ไม่ได้เป็นเมืองหลวงแล้ว

ອວນໜ້າໄລຍະພອດຕີໃນສະຫງົບການສຶກສາພໍາລັນມຽນ ສິນຊາລາ

ครั้งที่		ระยะเวลาในการดำเนินการ	กิจกรรมในการดำเนินการ และเครื่องมือที่ใช้	ผลตอบรับจากกิจกรรม	ภาพประกอบกิจกรรม
๑	วันที่ ๑๙-๓๓ กรกฎาคม ๒๕๖๘	เวลา ๑๐.๐๐- ๑๐.๔๕ น. (๑๕ นาที)	สร้างความสัมพันธ์/ทำความ รู้จัก	<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมสังคมชุมชน - ชี้อุปกรณ์ 	 <p>รูปภาพที่ ๑.๑</p> <p>ที่มา : รศต. สุหัส</p>

ชั้นที่	ระยะเวลาในการดำเนินการ	กิจกรรมที่ดำเนินการ	ผลตอบรับจากภารกิจกรรม	ภาพประกอบภารกิจกรรม
๑	ดำเนินการ	เริ่มทำกิจกรรม โดยถือสูญ บอยไม่ในมือพร้อมกับน้ำยา ซึ่งอ่อนน้อมตenuอง เมื่อบอก เสร็จให้ยืนบอยไปห้อง ถัดไปที่อยู่ภายในห้องนอน แล้วหันตัวไปเรียบๆ จนครบ ห้องทุกห้อง	กิจกรรมของสถาบันอยู่แล้ว ถึง น้ำเรียนฟังทำกิจกรรมดังกล่าวเสร็จ ไม่นาน แต่กิจกรรมส่วนของภารกิจ ทำให้เห็นว่าแห่งเรียนออกติดตามการ ปฏิสัมพันธ์แบบหันหน้าอีกนิด พยุงตัวการทำให้น้ำเรียนออกติดตาม กิจกรรมที่สถาบันบูรณะน้ำเรียนคน อื่นได้บ้าง และรึงอาจารย์น้ำเรียน อยู่ที่ติดตามการติดตามห้องเรียนบ้าน ของตนเอง ใจในระยะเวลาที่ดำเนิน กิจกรรม	กิจกรรมของสถาบันอยู่แล้ว ถึง น้ำเรียนฟังทำกิจกรรมดังกล่าวเสร็จ ไม่นาน แต่กิจกรรมส่วนของภารกิจ ทำให้เห็นว่าแห่งเรียนออกติดตามการ ปฏิสัมพันธ์แบบหันหน้าอีกนิด พยุงตัวการทำให้น้ำเรียนออกติดตาม กิจกรรมที่สถาบันบูรณะน้ำเรียนคน อื่นได้บ้าง และรึงอาจารย์น้ำเรียน อยู่ที่ติดตามการติดตามห้องเรียนบ้าน ของตนเอง ใจในระยะเวลาที่ดำเนิน กิจกรรม

ครั้งที่	ระยะเวลาในการดำเนินการ	กิจกรรมในการดำเนินการ และเครื่องมือที่ใช้	ผู้ตอบรับจากกิจกรรม	ภาพประกอบกิจกรรม	
				ภาพประกอบกิจกรรม	ภาพประกอบกิจกรรม
๒	วันที่ ๑๗-๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๔	ทำดาวรุ่งทางภาษาชัยภูมิ และเด็กร้องเพลงและทำ ทำงานประดิษฐ์ของพ่อแม่ กันจนจบ顺势	การศึกษาวิจัย		
	เวลา ๑๐.๐๐- ๑๐.๓๕ น. (๑๕ นาที)	- เล่นนิทานประกอบ หัวหาง “ร่างกาย ขอยกหัว” รายละเอียดของกิจกรรม น้องๆ ได้แก่ น้องหนูและน้อง กันต์	๑. กิจกรรมเล่นนิทานเรื่อง ร่างกายของหนู ๒. กิจกรรม โยคเด็ก	๑. กิจกรรม - กิจกรรม 宋干拉差拉沙瓦尼大学 SONGKHLA RAJABHIT UNIVERSITY	รูปภาพที่ ๑.๒ ที่มา : รุสตี สุห东盟

ครั้งที่	ระเบบเวลาในการดำเนินการ	กิจกรรมในการดำเนินการ	ผลตอบรับจากกิจกรรม	ภาพประกอบกิจกรรม
	และเครื่องมือที่ใช้	วางแผน และผู้นำ กิจกรรมทำการเวลา ในการด้านหน้า โดย นั่งเล่นอย่างช้าๆ พร้อมทำการทาง ประกาย และให้ นักเรียนออกตัวจัง ตามอวัยวะส่วนต่างๆ ที่ผู้นำกิจกรรมนำขึ้น แบบเด็ก	กิจกรรม ตั้งแต่ กิจกรรมเหล่านาน "ร่างกาย ของหนู" เนื่องจากหันตัว นิทางด้านหลังแล้วหนูสีอิฐ ไม่เนื้อเรื่อง มีแค่ ภาพประกอบคำศัพท์ทั้ง ภาษาไทยและอังกฤษ โดย มีเนื้อหาเกี่ยวกับอวัยวะส่วน ต่างๆ ของร่างกาย แต่ หนังสืออาจมีจำนวนหน้า เยอะเกินไป จึงทำให้ นักเรียนรีบไม่สนใจมากนัก	 <p>ภาพที่ ๑.๓</p>

ครั้งที่	ระบบงานในการ ดำเนินการ	กิจกรรมในการดำเนินการ และเครื่องมือที่ใช้	ภาพประมวลกิจกรรม	
			ผลตอบรับจากการกิจกรรม	
		<p>มาโดยคณะกรรมการที่เป็นการ เลี่ยงแบบท่าทางและรูปแบบ ของสัตว์ ดังตาราง</p> <p>ดังกล่าวมากกว่ากิจกรรม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรม “ยกตะเค้อ” ทำให้ ผู้รับคันพวงน้ำเรียนรู้ ความสนใจในกิจกรรม 	<p>การเล่นหาน เนื่องจาก นักเรียนชอบทำหากางซึ่งมี ลักษณะคล้ายกับห่าโดยคัด บางห่า และเนื่องจากผู้วิจัย ช่วนนี้ก็เรียนทำหากางโดยคัด ที่บ้านการเลียนแบบหากาง ของสัตว์ นักเรียนจึงมีความ สนใจมากกว่าหากัน</p> <p>หากกิจกรรมในวันนี้ถือว่าประสบ^{สำเร็จ} ผู้รับคันพวงน้ำเรียนรู้ความ สนใจกิจกรรมและให้ความ ร่วมมือเป็นอย่างดี</p>

ครั้งที่	ระยะเวลาในการดำเนินการ	กิจกรรมในการดำเนินการ	ผลตอบรับมีมากที่สุด	ภาพประกอบกิจกรรม
๓	วันที่ ๒๖-๒๗ กันยายน ๒๕๕๘ เวลา ๑๐.๐๐-๑๐.๑๕ น. (๑๕ นาที)	ความสำเร็จของอวยขะ ต่างๆ ในร่างกายของคนเดอง - โყะเต็ก (ต่อ) - ลະຄວຮັງສຽງ - ເກຍາກັນຮ່າງກາຍ ນໍາ ຕ້າລະຄຣມາຈາກ ກິຈกรรม “ໂყະເຕີກ” ມາສ້າງເປົ້າ ເຮືອງຮາງ	- กิจกรรม ๑. กິຈกรรมເລຳນີ້ໃຫຍ່ເຮົ້າ ຮ່າງຍຸ້ອງໜູ ๒. ກິຈกรรม ໂყະເຕີກ - ຈຳນວນໜັກເຮືອນອອກສົດທີກ່ ເຫຼົ່ວມກິຈกรรม ๒ คน ໄດ້ແກ່ ນ້ອງຮ່າງແຕງ ແລະ ນ້ອງ ກັນຕີ	

พู่กพาที่ ๑.๔

พี่มา : วุฒิ สุหัส

จากกิจกรรมໂყະເຕີກແລະລະກາ
ສ້າງສຽງ ທ່ານຜົນພບຜົນອອງ
ກິຈกรรม ຕົ້ນ
- ໂყະເຕີກ ພົມຈາກກາງດຳເນີນ

การแสดง
ມີຢົວພາຕ້າວໜຶງ

ມັນຫອບກິນໃນໄມ້ມາ ມັນ

ເຕີໃປ່ງ ພ່ວມກັບໜ່າໃນໄມ້

ໄປຕ້າຍ ມີປະໄມ້ເຍຍະໄໝ໌

ກິນ ອົ້າງໆ ໃນໄໝ

ເຍອະນະເລຍ ເຈົ້າຢັພ ເຕີນ

ครรชที่	ระยะเวลาในการ ดำเนินการ	กิจกรรมในการดำเนินการ และเครื่องมือที่ใช้	ผลตอบรับจากภาระ	ภาพประกอบภาระ
กินไปไม่ วันแล้ว วันเล่า จน ไปไม่รีบหมด เดินไปทาง ไหนก็ไม่ไปไม่จะกิน (เหลง ปีราฟตอยาว)	กินไปไม่ วันแล้ว วันเล่า จน ไปไม่รีบหมด เดินไปทาง ไหนก็ไม่ไปไม่จะกิน (เหลง ปีราฟตอยาว)	กิจกรรมทำให้เห็นว่า นักเรียนอนกิสติดจำนาน ๓ คนคือ น้องหมาแมลง น้องพี่ แสงน้องกันต์ ซึ่งทุกคนเมื่อ ทราบข้อมูลในการทำ อาหารตามผู้อวัยและครรช โดยสามารถทำตามผู้อวัย และครรชได้หาก้า ไม่ต้องมีคน จับทำเหมือนครรชแรกที่ทำ กิจกรรมนี้	กิจกรรมทำให้เห็นว่า นักเรียนอนกิสติดจำนาน ๓ คนคือ น้องหมาแมลง น้องพี่ แสงน้องกันต์ ซึ่งทุกคนเมื่อ ทราบข้อมูลในการทำ อาหารตามผู้อวัยและครรช โดยสามารถทำตามผู้อวัย และครรชได้หาก้า ไม่ต้องมีคน จับทำเหมือนครรชแรกที่ทำ กิจกรรมนี้	ภาพประกอบภาระ

ครั้งที่	ระบบงานในการ ดำเนินการ	กิจกรรมในการดำเนินการ และตัวร่องมือที่ใช้	ผลตอบรับจากกิจกรรม	ภาพประกอบกิจกรรม
๑๗		นักเรียนนำไปฝึกงาน อยู่ที่สังคม ที่ไม่สามารถทำได้ ทำได้เฉพาะทางที่ผู้อุป นentsช่วยให้ดู แต่ทางที่ ต้องใช้คนติดตามการແลงทำ เอง นักเรียนจะอยู่ที่ศูนย์ไป สามารถทำได้ และผู้วิจัยได้ ประเมินห้องเรียนรวมของร่วงราของ นักเรียนต้องให้เป็นแบบร่าง เดินไปๆ และกินไปๆ จ และไปเจอดูเสื้อกันให้ นักเรียนทำผ้าเสื่อ ปีนไปๆ แล้วไปจ่อง กินน้ำกันเรียน ทำห้อง ภารกิจอย่าง ก่อไปจ่อ คืนซึ่ง ก้าลายเป็นคันธนู ฯลฯ โดยภาพรวมถือว่า นักเรียนอยู่ที่ศูนย์ให้ความ	นักเรียนนำไปฝึกงาน อยู่ที่สังคม ที่ไม่สามารถทำได้ ทำได้เฉพาะทางที่ผู้อุป นentsช่วยให้ดู แต่ทางที่ ต้องใช้คนติดตามการແลงทำ เอง นักเรียนจะอยู่ที่ศูนย์ไป สามารถทำได้ และผู้วิจัยได้ ประเมินห้องเรียนรวมของร่วงราของ นักเรียนต้องให้เป็นแบบร่าง เดินไปๆ และกินไปๆ จ และไปเจอดูเสื้อกันให้ นักเรียนทำผ้าเสื่อ ปีนไปๆ แล้วไปจ่อง กินน้ำกันเรียน ทำห้อง ภารกิจอย่าง ก่อไปจ่อ คืนซึ่ง ก้าลายเป็นคันธนู ฯลฯ โดยภาพรวมถือว่า นักเรียนอยู่ที่ศูนย์ให้ความ	

ครรช. ดำเนินการ	ระบบงานในการดำเนินการ และเครื่องมือที่ใช้	กิจกรรมในการดำเนินการ และการรับจากภารกิจกรรม	ผลตอบรับจากภารกิจกรรม	ภาพประมวลผลภารกิจกรรม
		<p>ร่วมมือเป็นอย่างดี</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการรับเปลี่ยนภารกิจกรรม ระหว่างส่วนราชการ และการนำเสนอสมมติฐานตัว สถานการณ์ในสังคมไทยเด็ก และครรช.เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินการ 		

ครั้งที่	ระยะเวลาในการดำเนินการ	กิจกรรมในการดำเนินการ และเครื่องมือที่ใช้	ผู้ดูแลรับผิดชอบกิจกรรม	ภาพประกอบกิจกรรม
๕	วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๘ เวลา ๑๐.๐๐- ๑๐.๓๔ น. (๑๕ นาที)	<p>การค้นหาคุณค่าภายใน ตนเอง/ ความสามารถ เฉพาะตัวของตนเอง</p> <p>- เล่านิทานเรื่อง ใจรัก ผู้อยากรักอย่างนั้น</p> <p>- เล่านิทานเรื่อง ใจรัก กับผู้อยาก เป็นอย่างนั้น</p> <p>- ระบายศิรปภาพ ตรา สังฆภัณฑ์/ สำหรับทำ บนดิน</p> <p>- ระบายศิรปภาพ ตรา สังฆภัณฑ์</p> <p>- เลือกรูปภาพ สิงห์ นั่งน้ำ/ น้องหมาแมง แต่ง ให้แต่ง น้องหมาแมง แต่ง กันต์</p> <p>ชุมชน</p>	<p>- กิจกรรม</p> <p>๑. เล่านิทานเรื่อง ใจรัก ผู้อยากรักอย่างนั้น</p> <p>๒. ระบายศิรปภาพ ตราสังฆ ภัณฑ์/ สิงห์ที่นั่งบนดิน</p> <p>๓. เลือกรูปภาพ สิงห์ที่นั่ง บนดิน/ สิงห์ที่นั่งบนดิน</p> <p>- จำนำนักเรียนเขียนขอทิชิต้าที่ เข้าร่วมกิจกรรม ๒ หน้า</p> <p>- ให้ร่วมกิจกรรม ๒ หน้า ได้แก่ น้องหมาแมง และน้อง กันต์</p>	<p>รูปภาพที่ ๑.๕</p> <p>ผู้มา : เจนจิรา ช่วยธิรุ</p> <p>- อาจาริจารย์มารดาเนินงาน การระบายสีและการลือก รูปภาพพื้นถนน/ รูปภาพ ผู้คนรอบ ทำให้ผู้ร่วมกิจกรรม</p>

ครั้งที่	ระดับเวลาในการดำเนินการ	กิจกรรมในการดำเนินการ	ผู้ดูบันทึกจากธรรม	ภาพประมวลผลกิจกรรม
๑	ดำเนินการ	และครึ่องมือที่ใช้	ว่า	<p>๑. กิจกรรมการเล่นในการนั่งเรียนของพิสติก้าง คุณให้ความสนใจกับเด็กๆ รื่อกราฟต์มาก มีส่วนร่วมจริงกับกิจกรรมติดตามกิจกรรมไม่สามารถติดตามไม่สำ Mara แต่ยังไม่สามารถบันทึกภาพประกอบได้</p> <p>รูปภาพที่ ๑.๖ (ภาพพิธีวิจัยหามาเอง)</p> <p>๒. กิจกรรมระบายสี รูปภาพตัวนั้น นักเรียนออกพิสติกไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับกิจกรรมนี้ เนื่องจากสิ่งต่างๆ เหล่านี้</p>

ครั้งที่	ระยะเวลาในการดำเนินการ	กิจกรรมในการดำเนินการ	ผลตอบรับจากผู้ใช้งาน	ภาพประกอบกิจกรรม
๒	และครึ่งปีแรก	กิจกรรมในการดำเนินการ และครึ่งปีแรก	<p>๒.๑ เปลี่ยนสถานที่ เป็นห้องฝึกปฏิบัติล้านเนื้อม²ใหม่ ซึ่งมีอัตราเรียนร่ายมาห้องนี้ เนื่องด้วยห้องว่างจะต้องได้เคลื่อนไหวร่างกายเพื่อฝึกล้ามเนื้อมัดให้ญี่หุ่น การยกกระดานแบบสูง การเล่นหุ่นบอบอลฯ เป็นต้น แต่เมื่อต้องมาห้องเรียนสี จึงทำให้ผู้เรียนหักหลังไม่ขาดไม่裂 และไม่สามารถเข้าใจกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ล่าวันนี้ ส่งผลให้กิจกรรมระบายสี ไม่สามารถดำเนินไปอย่างราบรื่นได้ เช่น นักเรียนหักหลังติดคานหนึ่งจึงรูปภาพที่ ๑.๗ (ภาพของสถานบันการศึกษาพิเศษ) รูปภาพที่ ๑.๗ (ภาพของสถานบันการศึกษาพิเศษ)</p> <p>ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมพงษ์ ทีฆาดา</p> <p>๒.๒ รูปภาพผู้ร่วมเลือกมา "ไม่ได"</p>	

ชั้นปี	ระดับของภาระในการ ดำเนินการ	กิจกรรมในการดำเนินการ	ผลตอบรับจากภาระ	ภาพประกอบภาระ
๑	ดำเนินการ	และเครื่องมือที่ใช้	เป็นรูปภาพที่มีความเฉพาะ สำหรับ นักเรียนของศิษย์ ทำให้เข้าใจ สามารถจดจ่อถึงรายละเอียด ผ่านกระบวนการได้มากกว่า ในรูปแบบเดิมที่ว่างๆของระบบ ให้ความสอดคล้องและมีเส้นทาง กับรูปภาพนั้นๆ	๔.๓ กิจกรรมที่รับประทานในคราว ต้นน้ำนมยานานเกินกว่าคราว อุดหนาและสามารถอุ่นน้ำนมออกให้ น้ำนมเข้าสู่ปากได้

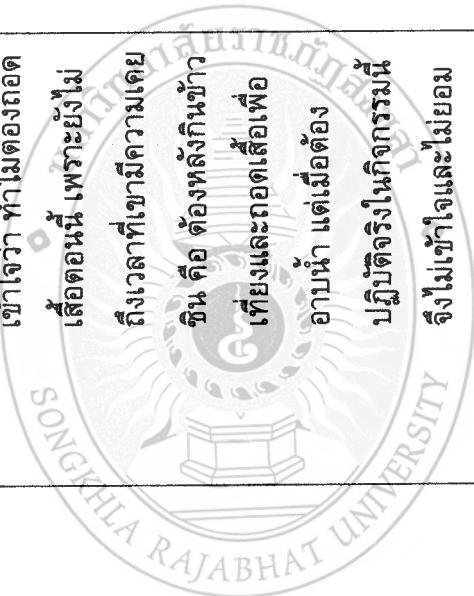
ครั้งที่	ระยะเวลาในการดำเนินการ	กิจกรรมในการดำเนินการ และเครื่องมือที่ใช้	ผลตอบรับจากการกิจกรรม	ภาพประกอบกิจกรรม
๕	วันที่ ๑๖-๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๘ เวลา ๑๐.๐๐-๑๐.๓๐ น. (๑๙)	การค้นหาฐานค่าภายใน ตามของ/ ความสามารถ เนพะตานช่องทนเอง	- กิจกรรม ๑. เล่นกิจกรรมเรื่อง โครงสร้าง อย่างมีน้ำเสียง ๒. เสื้อกรุ๊ปภาษา สิ่งที่นักนักศึกษา	

ครรช์ฯ	ระบบเวลาในการ ดำเนินการ	กิจกรรมในการดำเนินการ	ผลตอบรับจากกิจกรรม	ภาพประกอบกิจกรรม
น้ำที่)	เป็นอย่างนั้น	<p>ถึงที่นั่นขอทำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เลือกรูปภาพ สิ่งที่ ฉันนั้นดู/ สิ่งที่ฉัน ชอบ - หวานน้ำเรียนขอที่สิ่ที่ เข้าร่วมกิจกรรม ๒ คน ได้แก่ น้องหมวยแดง และ น้อง กันต์ กันต์ - หวานน้ำเรียนขอที่ สิ่ที่ทำกิจกรรมเลานิทาน ตามรูปภาพ ตั้งส่าหริ弄ๆ 	<p>กิจกรรมการเล่านิทาน</p> <p>น้ำเรียนขอที่สิ่ที่มี ความสนใจในเรื่อง มากกว่าครั้งก่อนหน้านี้ สังเกตจากการจะตอบ และมีสมรรถนะ</p>	 <p>รูปภาพที่ ๑.๔</p> <p>ที่มา : เจนจิรา ช่วยศิริ</p>

ชั้นที่	ระยะเวลาในการดำเนินการ	กิจกรรมในการดำเนินการ	ผลประโยชน์จากการร่วม	ภาพรวมของกิจกรรม
ดำเนินการ	และเครื่องมือที่ใช้	ของผู้จัด และนักเรียน ออทีสติกสามารถซึ่งว ตามรูปภาพประกอบใน หนังสือนานา ตามที่ ผู้จัดและครุช่วยแนะนำ โดยผู้สอนให้ทำให้ เห็นว่ากิจกรรมนี้สามารถ กับกิจกรรมดังกล่าว มากขึ้น	ของผู้จัด และนักเรียน ออทีสติกสามารถซึ่งว ตามรูปภาพประกอบใน หนังสือนานา ตามที่ ผู้จัดและครุช่วยแนะนำ โดยผู้สอนให้ทำให้ เห็นว่ากิจกรรมนี้สามารถ กับกิจกรรมดังกล่าว มากขึ้น	2. กิจกรรมเลือกวัสดุที่ ใช้ในแต่ละ// สำหรับ จากกิจกรรมนี้ทำให้ ผู้จัดเห็นว่านักเรียน ออทีสติกไม่สามารถ สามารถกับการเลือก วัสดุและปฏิบัติตาม

ครั้งที่	ระดับวุฒินานาชาติ ดำเนินการ	กิจกรรมในการดำเนินการ และเครื่องมือที่ใช้	ผลตอบรับจากผู้กรรมการ และนักเรียน	ภาพประกอบกิจกรรม
๑		<p>ชื่นชอบหรือ</p> <p>กระบวนการที่ผู้วัยใส่ใจ ไว้ เนื่องจากอาจ</p> <p>เป็นกิจกรรมสุดท้ายซึ่ง</p> <p>กว่าจะดำเนินกิจกรรม</p> <p>มาถึงตอนนี้ นักเรียน</p> <p>ต้องใช้ความสามารถในการ</p> <p>เรียนรู้และการออมทรัพย์</p> <p>เนื้อหาอาจเปลี่ยนไป</p> <p>สำหรับกิจกรรมสุดท้าย</p> <p>ครวญในสถาบันการศึกษา</p> <p>พิเศษจึงน่าสนใจ</p> <p>อย่างต่อเนื่อง</p>	<p>ภาพประกอบกิจกรรม</p>	

๗๖๙	ระบบวิสาหกรรม ดำเนินการ	กิจกรรมในการดำเนินการ และเครื่องมือที่ใช้	ผลตอบรับจากกิจกรรม	ภาพประกายกิจกรรม
		<p>สติ๊กี้มีความ ให้ความร่วมมือกัน</p> <p>กิจกรรมมากขึ้น และ เพื่อองค์กรกิจกรรมเป็น</p> <p>กิจกรรมใหม่ และถ่าย ระบบเวลส์ที่เข้าคุณศิริ กิจกรรมดังกล่าวเรียบเรียง ประสมผสานสำเร็จ</p> <p>๓. กิจกรรมชุมนุมกีฬาฯ ยกให้สติ๊กทำกิจกรรม ตามรูปภาพจริงๆ</p> <p>นักเรียนไม่ได้ความ ร่วมมือในกิจกรรม</p> <p>กล่าวคือ นักเรียนเลือก ห้องรูปภาพกิจกรรม</p>	<p>สติ๊กี้มีความ ให้ความร่วมมือกัน</p> <p>กิจกรรมมากขึ้น และ เพื่อองค์กรกิจกรรมเป็น</p> <p>กิจกรรมใหม่ และถ่าย ระบบเวลส์ที่เข้าคุณศิริ กิจกรรมดังกล่าวเรียบเรียง ประสมผสานสำเร็จ</p> <p>๓. กิจกรรมชุมนุมกีฬาฯ ยกให้สติ๊กทำกิจกรรม ตามรูปภาพจริงๆ</p> <p>นักเรียนไม่ได้ความ ร่วมมือในกิจกรรม</p> <p>กล่าวคือ นักเรียนเลือก ห้องรูปภาพกิจกรรม</p>	

ครรชที่	ระยะเวลาในการดำเนินการ	กิจกรรมในการดำเนินการ และเครื่องมือที่ใช้	ผลตอบรับจากกิจกรรม	ภาพประกอบกิจกรรม
๑๔๕	ประจำเดือนกันยายน	กิจกรรมในการดำเนินการ และเครื่องมือที่ใช้	<p>ผลลัพธ์ในกิจกรรม</p> <p>ก่อนหน้านี้ ซึ่งเมื่อถึง ช่วงต้นนี้ต้องปฏิบัติจริง นักเรียนของพิสติกไม่ เข้าใจว่า ทำไมต้องลด เหลืออยู่นี้ เพราะยังไม่ ถึงเวลาที่เข้ามีความต丫 ชิน คือ ต้องหลังกันจนกว เหตุการณ์จะมาถึงแล้ว อย่างไร แต่เมื่อต้อง ปฏิบัติจริงในกิจกรรมนี้ จึงไม่เข้าใจและไม่ยอม ให้ความร่วมมือ</p> <p>กิจกรรมนี้จึงถือว่าไม่ ประสบผลสำเร็จ</p>	 <p>ผลลัพธ์ในกิจกรรม</p> <p>ก่อนหน้านี้ ซึ่งเมื่อถึง ช่วงต้นนี้ต้องปฏิบัติจริง นักเรียนของพิสติกไม่ เข้าใจว่า ทำไมต้องลด เหลืออยู่นี้ เพราะยังไม่ ถึงเวลาที่เข้ามีความต丫 ชิน คือ ต้องหลังกันจนกว เหตุการณ์จะมาถึงแล้ว อย่างไร แต่เมื่อต้อง ปฏิบัติจริงในกิจกรรมนี้ จึงไม่เข้าใจและไม่ยอม ให้ความร่วมมือ</p> <p>กิจกรรมนี้จึงถือว่าไม่ ประสบผลสำเร็จ</p>

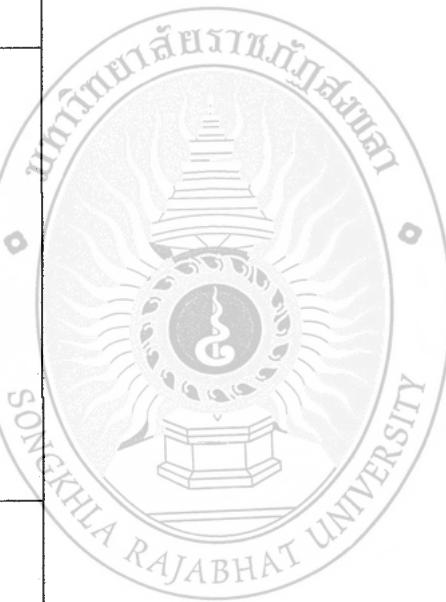
ครั้งที่	ระยะเวลาในการดำเนินการ	กิจกรรมในการดำเนินการ และเครื่องมือที่ใช้	ผู้ตอบรับจากอาจารย์	ภาพประกอบกิจกรรม
๖-๙	วันที่ ๗ กวันอ่อนตัว แล้วพุธ เดือน สิงหาคมเดือน กันยายน เวลา ๑๐.๐๐- ๑๐.๓๕ น. (ครึ่งชั่ว โมง)	การค้นหาคุณค่าภายใน ตนเอง/ ความสามารถ เฉพาะด้านของตนเอง - โภคะเต็ก ๒-๓ ท่า นักเรียนออกทิศตีก จำนวน ๓ ท่า ต่อ หน่วย หมุดคง น่องกันต์ และ ห้องฟี มีความแตกต่าง กันทั้งในด้านอาชีวศึกษา และการบริการ นักเรียนออกทิศตีก เป็นรายบุคคล และ ปรับปรุงการสอนให้มี ความเหมาะสมกับ สภาพเด็กแต่ละคน เช่น เด็กบางคน ต้องมีช่องที่เข้าช้อน	- กิจกรรม ๑. โภคะเต็ก ๒-๓ ท่า ผลจากการจัดกิจกรรม ทำให้ผู้รับ噎เหล่านา นักเรียนออกทิศตีก จำนวน ๓ ท่า ต่อ หน่วย หมุดคง น่องกันต์ และ ห้องฟี มีความแตกต่าง กันทั้งในด้านอาชีวศึกษา และการบริการ นักเรียนออกทิศตีก เป็นรายบุคคล และ ปรับปรุงการสอนให้มี ความเหมาะสมกับ สภาพเด็กแต่ละคน เช่น เด็กบางคน ต้องมีช่องที่เข้าช้อน	

ครั้งที่	หมายเหตุในการดำเนินการ	กิจกรรมในการดำเนินการ และเครื่องมือที่ใช้	ผู้ติดตามร่วมจากกิจกรรม	ภาพประมวลผลกิจกรรม
	ดำเนินการ	มาเป็นครั้งแรกในการ เมื่อไก่ปีกับบัด เมื่อเข้าสามารถทำ ตามที่ผู้นำกิจกรรม กิจกรรมต้องการได้ แล้ว ผู้นำกิจกรรมก็ ให้ของที่เขากวยแม่ เทา ที่อยู่ในภาชนะ พอดีกับรูม ให้เข้า ^{รูม} ทำในสิ่งที่ไม่ชอบ แล้วจะได้สังตออย แทนเป็นของที่เข้า ^{รูม} ขอบ เป็นต้น	ผู้วัยและครูผู้ช่วย กิจกรรมต้องใช้ วิธีการสอนที่เด็ก ชอบมาเป็นร่างวัลไห์ เมื่อเด็กตอบสนองตาม ความต้องการของผู้นำ กิจกรรมได้	ในเนื้อร้องซึ่งห่างหายของเพลง ผู้นำ บริหารวงไส้เลือร่องที่ระบุถาวร นัดหรือความสามารถของเด็กออกที่ สิ่งแต่ละคนเข้าไป เช่น ล้มหัวย เบิดไฟได้ ล้มหัวเย็บเขียวได้ เป็น ต้น เพื่อสอนรู้ความภาระภูมิใจให้กับ เด็กได้เห็นคุณค่าภารายในตนเอง และ ผู้จากภารผูกผูกนั้นตักท้าให้ผู้ร่วม เห็นว่า เด็กออกเสียตังค์ สาม มี ความสุขที่ได้พูดเพลง โดยแสดงออก ด้วยการรีบดึงดึงตัวร่วมที่สอง อาการ มองดูหน้าเด็ก ลันหน้าเป็นคน พิเศษ มองดูหน้าเด็ก ลันหน้า

ครั้งที่	ระบบทุนการ ดำเนินการ	กิจกรรมในการดำเนินการ	ผลตอบรับจากภาระ	ภาพประกอบภาระ	
				ผลกระทบ	ผลกระทบจากการร่วม
		ประเมินพิเศษ ฉันช่วย....ได้	กิจกรรมต้องการ ห้องเป็นพวาก เพลิงที่นำมาฝึกอบรมให้กับเด็กปีน ไฟเด็กสองปี แหลมเนื้อร้องไม่ยานา ไฟรักษาข้าว ไฟให้เด็กได้คุ้นเคย กับเพลิงดังกล่าวได้เรื่อยๆ กิจกรรม นี้จะเป็นกิจกรรมที่ประทับใจเด็ก เป็นอย่างตัว		
๑๐- ๑๒	เตรือน พดลรักภายน-เดือน ธันวาคมและเดือนมกราคม	พัฒนาศักยภาพตามของตนเอง สถานะทางการศึกษา ที่จะนำไปสู่ในสถานะนักเรียน กิจกรรมทบทวน เพลงและทำอาหาร ประจำเดือน “เดือนพิเศษ” ไปโรงเรียน เวลา ๑๐.๐๐- ๑๐.๓๕ น. (๑๕ นาที)	ผู้นำกิจกรรมได้ให้ความช่วยเหลือ และคำแนะนำในสถานะนักเรียน พิเศษ นำหางลง “เดือนพิเศษ” ไปโรงเรียน กิจกรรม งานกลม ช่วยเหลือ เพื่อสร้าง ความคุ้นชินให้กับเด็กๆ ทุกคน และ เป็นการกระตุ้นให้เด็กๆ มี พัฒนาการด้านอารมณ์และ พัฒนาระบบทัศนคى	- กิจกรรม หวานน่อง เล่นรักษา ผ่าน	ผู้นำกิจกรรมเห็นว่า เด็กยอมรับ

ชั้นที่	ระบบงานภายในการ	กิจกรรมในการดำเนินการ	ผลกระทบจากการดำเนินการ	ผลกระทบจากการดำเนินการ
ครั้งที่	ดำเนินการ		ผลกระทบร่วมจากภาระร่วม	ภาระร่วมภาระร่วม
		หนังตระquina ใบไม้ แสง สร้างตัวละครใน ละครหุ่นเงี้ยรื่อง “หัวอ้อตินใบรักษา”	จำนวน ๑ คน คือ น้องหมาดงมี พัฒนาการที่ดีขึ้นมาก สามารถทำท่า ทางประกายเพลิงได้ดีขึ้นมาก ทุกท่า แม้จะใช้เวลาเพลิงท่อนใหม่ ต้องทำ อย่างไร แต่ยังสามารถรักษาใจ ให้อยากลองทำไปอีก	น้องหมาดงมี เบิด-ปิด ไฟ เปลี่ยนมา เป็นสีขาว กับสีเขียว ได้ และ จัดห้ายปรมือ ได้ ผู้วิจัยถึงสามารถ สรุปได้ว่า เมื่อมีการนำกระเบนหัวและการ ลับด้าวสร้างสรรค์ เพลงและทำทาง ภาระกอบ不成 “ดูนพีศะ” มาใช้เป็น หนึ่งในกิจกรรมวางแผนซึ่งช่วยเรื่องความ ทางสังคมและการสื่อสารภาษาพื้นเมือง ทุกชนิดอย่างมีประสิทธิภาพ น่าทุกคน กระบวนการตั้งกล่าวสามารถกระตุ้น ให้เด็กออกพิสิฐกิจที่มีปัญหาการรักษา

ครั้งที่	ระยะเวลาในการดำเนินการ	กิจกรรมในการดำเนินการ	ผู้ติดตามรับฟังจากการอบรม	ภาพประมวลผลกิจกรรม
๑	ดำเนินการ และเครื่องมือที่ใช้	ความเปลี่ยนแปลง ก้าวท้องเดบ สามารถพัฒนาให้อยู่ภายในห้องเดบ และทำกิจกรรมได้ สามารถทำสิ่ง เปลี่ยนแปลงที่ไม่คุณคินได้ เป็นเวลา อย่างน้อย ๑๕ นาที		

ครรชที่	ระบยบงานในการดำเนินการ	กิจกรรมในการดำเนินการ	ผลด้วยร่วมจากกิจกรรม	ภาพประกอบกิจกรรม
๑๓-	วันที่ ๙๗-๙๘ ๑๖.๔.๕๕๕๘	- จัดแสดงผลงานครหุ่นงานของที่ ๑สถานที่ มาเรียน “หม้อติดไฟ” ร้าว” และสร้าง ความตระหนักรือร การมองเห็นถูกต้อง ในตนเองและการใช้ ศีวิตร่วมกับผู้อื่นใน สังคมอย่างมี ความสุขผ่าน กระบวนการทางสุข	จัดแสดงผลงานครหุ่นงานของที่ ๑สถานที่ มาเรียน “หม้อติดไฟ” ร้าว” และสร้าง การแสดงเป้าหมาย : นักเรียนที่ สามารถใช้ความคิดเห็น และเสนอแนะให้กับครูผู้สอน รวมที่ ๑: เนื่องจากในห้องที่จัดแสดงง านคราวน์มีต่อเนื่องกันจนจบให้ นักเรียนสนับสนุนให้เฉพาะที่จัดแสดงครหุ่น เงา และเนื่องด้วยนักเรียนมีจำนวน น้อยจึงทำให้มี stemming ในการแสดง และการร่วมกันการรับฟังการแสดง	
๑๖	ครรช. ๑ ชั้นปฐม	- จัดแสดงผลงานครหุ่น มาเรียน “หม้อติดไฟ” ร้าว” และสร้าง ความตระหนักรือร การมองเห็นถูกต้อง ในตนเองและการใช้ ศีวิตร่วมกับผู้อื่นใน สังคมอย่างมี ความสุขผ่าน กระบวนการทางสุข	จัดแสดงผลงานครหุ่น มาเรียน “หม้อติดไฟ” ร้าว” และสร้าง การแสดงเป้าหมาย : นักเรียนที่ สามารถมองเห็นถูกต้อง ในตนเองและการใช้ ศีวิตร่วมกับผู้อื่นใน สังคมอย่างมี ความสุขผ่าน กระบวนการทางสุข	รูปที่ ๑.๑๐ (แสดงลงทะเบียนครหุ่นงานที่ ๑) ที่มา : สมบูรณ์ แก้วเมืองอน สถานที่ : จัดแสดงครหุ่นงานที่ ๒ สถานที่ : บ้านสาหริค มรภ.สังฆฯ

ครั้งที่	ระยะเวลาในการดำเนินการ	กิจกรรมในการดำเนินการ	ผู้ติดตามร่วมจากกิจกรรม	ภาพประกอบกิจกรรม
๓.๒	ดำเนินการ	โครงการรวมใจในการดำเนินการ และเครื่องมือที่ใช้	กลุ่มป้าหมาย : นักเรียนจาก สถาบันการศึกษาพิเศษ และ นักเรียนจากบ้านสหราช มรภ.สงขลา	 <p>รายที่ ๒ : เนื้อหาจากการสอนที่จัดแสดง เป็นห้องที่ค่อนข้างสร้างทำให้ นักเรียนทั้งหมดสามารถมองเห็นสิ่ง ต่างๆ ในห้องได้ ซึ่งขาดสมรรถนะในการ จดจำไม่ได้จึงคงจะต้องใช้เวลาเพียงอย่าง เดียว และจำความของนักเรียนที่เคย ก่อการณ์แม้กระทั่งให้นักเรียนสนใจ กันมากขึ้น</p>

ตารางที่ ๓.๒ กระบวนการการสอนร่วมกับครุศาสตร์สำหรับนักเรียนในสถานบันการศึกษาพิเศษ มรภ.สงขลา

๔.๗ เรื่องย่อ และบทลักษณะของละครเรื่อง “หม้อดินใบร้าว” และกระบวนการในการจัดแสดง

๔.๗.๑ เรื่องย่อของละครเรื่อง หม้อดินใบร้าว

เมื่อเด็กชายคนหนึ่ง อาศัยอยู่กับแม่ในกระท่อมที่ห่างหมู่บ้าน รอบๆบ้านของเขามีเต็มไปด้วยต้นไม้ ดอกไม้ ที่แม่และเขาได้ช่วยกันปลูกและรดน้ำพรวนดินทุกวัน ทุกๆ เช้า แม่จะให้เด็กชายทำหน้าที่รดน้ำต้นไม้เหล่านั้น เด็กชายจะมีมือดินสองใบเพื่อนำไปตักน้ำจากลำธาร มารดน้ำต้นไม้ที่บ้าน

เด็กชายออกเดินทางโดยถือหม้อดินสองใบไปยังสำราหรที่อยู่ไม่ไกลจากบ้านนัก เข้าตักน้ำเงินเดิม หม้อทั้งสองใบ แล้วออกเดินทางกลับ เมื่อมาถึงบ้าน เด็กชายจะมีหม้อใบสวยที่มีน้ำเต็มหม้อและหม้อใบร้าวที่เหลือน้ำเพียงครึ่งหม้อ เป็นอย่างนี้ทุกวัน จนอยู่มาวันหนึ่ง ระหว่างทางเดินกลับบ้าน หม้อใบร้าว กับอกกับเด็กชายว่าให้ทิ้งตนไว้ข้างทางเกิด เพราะตนนั้นเป็นหม้อใบร้าว ไม่มีค่าอันใด ยิ่งทำให้เด็กชาย นั้นเหนื่อยเปล่า เด็กชายได้ยินหม้อใบร้าวพูดดังนั้นจึงบอกให้หม้อใบร้าวมองข้างทางเดินกลับบ้านผึ้งที่ เด็กชายถือหม้อใบร้าว ว่าข้างทางนั้นเต็มไปด้วยต้นไม้ดอกราม ที่กำลังออกงามจากน้ำที่หยดจากหม้อใบร้าว และบอกให้หม้อใบร้าวนั้นเห็นคุณค่าในด้วยของตนเองที่ไม่เหมือนกับหม้อใบสวย ทุกคนย่อมมีคุณค่า ในตนเองเสมอ

๔.๗.๒ บทลงครเรื่อง អ៊ូដិនបីរាជ

มีแม่และลูกชายอาศัยอยู่ในกระท่อมหลังหนึ่ง รอบๆ กระท่อมเดิมไปด้วยต้นไม้ดอกไม้ งดงามทั้งสองข้างกันปลูกและดูแล รดน้ำ พร่วนدين ต้นไม้ดอกไม้เหล่านั้นเป็นอย่างดีทุกวัน

ฉาก ๑ กระท่อมและแปลงตอกไม้

(ผู้นำกิจกรรมชุมชนเด็กๆ /man ชุมชนและบุคคลล่าวเด็กๆ เรื่องการช่วยร้องเพลง)

(ก้านและแม่ร่องเพลง คนพิเศษ ระหว่างรถน้ำ พระนันดิน ต้นไม้ดอกไม้)

ลองมองจันให้ดี些 จันนี้เป็นคนพิเศษ ลัล จา ลัล จา

ลองมองจันให้ดีๆ จันนี้เป็นคนพิเศษ

ฉบับช่วยรดหน้า ได้

ສາ ລັ້ມ ສາ ລັ້ມ ສາ

ໄສ້ເດືອນ : ຈັນຂ່າຍພຽງວຸນດິນ ໄດ້

(ໄສ້ເດືອນຄ່ອຍໆ ຂອນໄຊລົງໃນດິນ)

ດອກໄມ້ : ຈັນຫວ່າຍເປັນບານ ໄດ້

(ດອກຫາຄ່ອຍໆ ບານ)

ແມ່ລັງ : ຈັນຫວ່າຍຜສມເກສຣ ໄດ້

(ແມ່ລັງກູ່ມີນວນດອກໄມ້ ແລ້ວມີນີ້ນີ້ໄປບັນທຶນພ້າ)

(ເມື່ອກົນໄຫຍ່ລອຍເຂົ້າມາ ຝຳດັກ ແມ່ແລະກໍານຽບວິ່ງເຂົ້າບ້ານ)

(ພຣະອາທິດຍົບຂອບພ້າ ດວງດາວແລະພຣະຈັນທຣີໂພລີ້ນີ້ມາ)

(ເສີ່ງນກຮັງ ພຣ້ອມກັບພຣະອາທິດຍີ້ນ)

ກ້ານ : ວັນນີ້ພຣະອາທິດຍົມາເຮົວຈັງເລຍ ສວັສດີດອກໄມ້ ສວັສດີແມ່ລັງ ສວັສດີໄສ້ເດືອນ ສວັສດີເພື່ອນໆ

ແມ່ : (ພູດອອກມາຈາກໃນບ້ານ) ກ້ານ ວັນນີ້ ອຢ່າລື່ມຮດນ້ຳຕັ້ນໄມ້ນະລຸກ

ກ້ານ : ໄດ້ເລີຍຄຮັນແມ່ (ວິ່ງໄປເຄົ້າມອັດີນຈາກໃນບ້ານແລ້ວອອກເດີນກາງໄປຢັ້ງລໍາຫັກ)

ລາກ ๒ ຖາງເດີນທັງຈາກບ້ານໄປລໍາຫັກ

(ກ້ານດັກນ້ຳຈາກລໍາຫັກຕ້ວຍໜ້ອດັດນັ້ງ ๒ ໃນ ຕີອໜ້ອໃນສາຍແລະໜ້ອໃນຮ້າວ ເຂົາເດີນ ໄປ-ກລັນ ຮະຫວ່າງບ້ານແລະລໍາຫັກເພື່ອຮດນ້ຳຕັ້ນໄມ້ ๒ ເຖິງວາ)

ໜ້ອໃນສາຍ : ວັນນີ້ນ້ຳໃນສໍາຫັກຊູ່ນີ້ໄປທິນ່ອຍນະ

ໜ້ອໃນຮ້າວ : ອົ່ມ ເປັນພຣະເນື່ອຄືນຝຳດັກໄນ

(ກ້ານກັ້ມລົງດັກນ້ຳໃນລໍາຫັກ ແມ່ວັນສາຍແລະໜ້ອໃນຮ້າວເດີນຮໍາກັນ)

ໜ້ອໃນຮ້າວ : ຈັນຫວ່າຍດັກນ້ຳ

ໜ້ອໃນສາຍ : ເຮອຫວ່າຍດັກນ້ຳ ຈັນຫວ່າຍພຍຸງເຮອັນີ້ຈາກລໍາຫັກ

ໜ້ອໃນຮ້າວແລະໜ້ອໃນສາຍ : ລັ້ ລັ້ ລາ

(ກ້ານດັກນ້ຳຈາກລໍາຫັກ ๒ ເຖິງວາ ຮະຫວ່າງທາງເດີນກລັນບ້ານ ນ້ຳຈາກໜ້ອໃນຮ້າວຮົວເກືອນໜົດ ໃນເຖິງວາທີ່ ๒
ໜ້ອໃນຮ້າວຈຶ່ງພູດຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມລະອາຍໃຈ)

หม้อใบร้าว : ฉันช่วยเชอได้ไม่ดีเหมือนเมื่อก่อน ด้วยฉันมีรอยร้าว ทำให้น้ำร้าวตลอดทาง กว่าเชอจะเดินถึงบ้าน น้ำในด้วยน้ำก็เหลือเพียงนิดเดียว เชอทิ้งฉันไว้ตรงนี้เดี๋ยว แล้วซื้อหม้อใบใหม่มาแทนฉันเสีย

ก้าน : (ยิ้มให้หม้อดินใบร้าว) จะให้ฉันทิ้งเชอได้อย่างไร เชอช่วยรถนำดันไม้ฉันได้ตั้งเยอะ เพราะเชอมีรอยร้าวไว ดูกไม่เหล่านี้จึงเบ่งบาน (ก้านชี้ไปที่ข้างทางที่เดินผ่านมา)

หม้อใบสวย : ใช่ เชอไม่ได้ช่วยแค่ดูกไม่เหล่านั้นนะ เชอยังเป็นเพื่อนที่ดีของฉันเสมอมา ถ้าไม่มีเชอ โครงจะช่วยพยุงฉันขึ้นจากล้าhar และ

หม้อใบร้าว : (มองไปที่ข้างทางผึ้งที่ก้านแบกตนมา ตลอดข้างทางนั้นมีดูกไม้นานาพันธุ์ เดินโถ สวายงาม แล้วมองมาที่หม้อใบสวย)

หม้อใบร้าว : ดูกไม้สวยจริงๆ เป็นแนวทางเดินเลย

(ก้านเดินต่อไป รถนำดันไม้ที่บ้าน)

ก้าน : ถ้าไม่มีเชอ ฉันก็คงไม่มีทางเดินดูกไม้สวยๆ หน้าบ้านฉันหรอก ถึงเชอจะมีรอยร้าว แต่เชอก็ไม่ได้ด้อยคุณค่านะ ทุกคนแตกต่าง แต่มีคุณค่าในตัวเอง

หม้อใบร้าว : ขอบคุณเชอทั้งสองคนมากนะ ฉันรู้แล้วว่าฉันช่วยเหลือผู้อื่นได้ ฉันมีคุณค่าในตัวเอง มันรู้สึกดีอย่างนี้เอง

(ผู้นำกิจกรรม ร้องเพลง คนพิเศษ ระบุเนื้อหา ช่วยรถนำดันไม้ได้ และชวนนักเรียนอุทิสติก ร่วมทำท่าทางประกอบเพลง ตามความสามารถของแต่ละคน เช่น ช่วยเปิด-ปิดไฟ ช่วยเก็บของ เป็นต้น)

ลองมองฉันให้ดี些 ฉันนั้นเป็นคนพิเศษ ลล ลา ลล ลา

ลองมองฉันให้ดี些 ฉันนั้นเป็นคนพิเศษ

ฉันช่วยรถนำ ได้

ลา ลล ลา ลล ลา

(ข้า)

จบ

๔.๗.๓ กระบวนการจัดแสดงละครเรื่องหม้อดินในร้าว

๔.๗.๓.๑ วิธีการนำเสนอ: นำเสนอละครเรื่อง หม้อดินในร้าว ในรูปแบบละครทุ่นเงา ที่มีเนื้อเรื่องอิงมาจากหนังสือนิทานเด็กเรื่อง ขอพลังจากอยุคบลู กของรัตนา คชนาท โดยเลือกใช้ดันตรีและเพลงประกอบเรื่องที่ผู้วิจัยสร้างสรรค์ขึ้นเอง

๔.๗.๓.๒ กระบวนการในการจัดแสดงละครเรื่องหม้อในร้าว

๑. ผู้นำกิจกรรมชวนเด็กๆ มานั่งหน้าโรงละครและพูดคุยทำข้อตกลงเรื่องการช่วยทำเสียงผนกโดยการปรับมือและช่วยร้องเพลง “คนพิเศษ”

๒. จัดแสดงละคร

๓. ระหว่างการแสดง ผู้นำกิจกรรมชวนเด็กให้มีส่วนร่วมกับการแสดง โดยให้เด็กๆ ปรับมือทำเสียงผนก

๔. ละครดำเนินเรื่องตาม

๖. ผู้นำกิจกรรมร้องเพลง คนพิเศษ ต่อเนื่องจากในละครและระบุเนื้อร้องตามความสามารถของเด็กๆ พร้อมทั้งชวนเด็กๆ ทำตามเนื้อร้องดังกล่าว ทำของตนเองและของเพื่อนๆ จนครบทั้ง ๓ คน เช่น ช่วยปรับมือ ช่วยเปิดไฟ และช่วยเก็บของ ดังเนื้อร้องด้านล่างนี้

รอบที่ ๑ ลองมองฉันให้ดีซิ ฉันนั้นเป็นคนพิเศษ ล้า ล้า ล้า

ลองมองฉันให้ดีซิ ฉันนั้นเป็นคนพิเศษ

ฉันช่วยปรับมือ ได้

ล้า ล้า ล้า ล้า

(ข้า)

รอบที่ ๒ ลองมองฉันให้ดีซิ ฉันนั้นเป็นคนพิเศษ ล้า ล้า ล้า

ลองมองฉันให้ดีซิ ฉันนั้นเป็นคนพิเศษ

ฉันช่วยเปิด-ปิดไฟ ได้

ล้า ล้า ล้า ล้า

(๊)

รอบที่ ๓ ลองมองจันให้ดีๆ ฉันนั้นเป็นคนพิเศษ ล้า ล้า ล้า

ลองมองจันให้ดีๆ ฉันนั้นเป็นคนพิเศษ

ฉันช่วยเก็บของ ได้

ล้า ล้า ล้า ล้า

(๊)

๔.๗.๓. ระยะเวลาและสถานที่จัดแสดง

รอบที่	วันเดือนปี เวลา	สถานที่/กลุ่มเป้าหมายและ วัตถุประสงค์	ภาพประกอบ
๑	๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ เวลา ๑๐.๐๐-๑๐.๓๐ น.	กลุ่มเป้าหมาย : นักเรียนใน สถาบันการศึกษาพิเศษ มรภ. สงขลา สถานที่ : สถาบันการศึกษาพิเศษ มรภ.สงขลา วัตถุประสงค์ : เพื่อพัฒนาทักษะ ^๑ ทางด้านอารมณ์และพฤติกรรมแก่ นักเรียนออทิสติกใน สถาบันการศึกษาพิเศษ มรภ. สงขลา	
๒	๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ เวลา ๑๐.๐๐-๑๐.๓๐ น.	กลุ่มเป้าหมาย : นักเรียนใน สถาบันการศึกษาพิเศษ และ นักเรียนในบ้านสาธิ์ มรภ.สงขลา สถานที่ : บ้านสาธิ์ มรภ.สงขลา วัตถุประสงค์ : เพื่อสร้างเสริม ทักษะด้านการใช้ชีวิตประจำวัน ร่วมกับผู้อื่นแก่นักเรียนออทิสติก สถาบันการศึกษาพิเศษ มรภ. สงขลา	

ตารางที่ ๓.๓ ระยะเวลาและสถานที่จัดแสดง

๔.๔ ผลจากการสัมภาษณ์การเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์และพฤติกรรมหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมละครสร้างสรรค์สำหรับเด็กพิเศษ กรณีศึกษานักเรียนออทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr.สงขลา ในวันที่ ๒๑-๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙

๔.๔.๑ ครูชำนาญการ สถาบันการศึกษาพิเศษ mgr.สงขลา

นักเรียนออทิสติกมีภาวะทางด้านอารมณ์และพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เช่น มีอารมณ์ที่คงที่ มีสมาร์ต ใจจ่อ กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้นานขึ้น นักเรียนสามารถนั่งกับที่ได้นานตลอดระยะเวลาการทำกิจกรรม สังเกตจากพฤติกรรมก่อนการนำกระบวนการล่ามเข้ามาใช้ นักเรียนออทิสติกมีอารมณ์ที่รุนแรง ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ เช่น ร้องไห้ไม่หยุดเมื่อมีความต้องการ หรือเมื่อไม่ได้ดังความต้องการนั้นๆ แต่เมื่อนำกระบวนการล่ามเข้ามาใช้กับนักเรียนแล้ว นักเรียนอารมณ์ดีขึ้น ใช้ความรุนแรงน้อยลง รู้จักรอคอยและมีความอดทนมากขึ้น นักเรียนออทิสติกมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น เช่น นักเรียนสามารถถอดเสื้อผ้าและเปลี่ยนแบบพฤติกรรม ท่าทางของผู้นำกิจกรรมหรือครูผู้สอนได้ นักเรียนมีความสนใจในการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อมัดใหญ่ที่เพิ่มขึ้น เช่น การเดินไป เปิด-ปิด ไฟ และการเดินช่วยครูเก็บของ เป็นต้น นอกจากนั้นนักเรียนออทิสติกยังสามารถเคลื่อนไหวตามเสียงและจังหวะดนตรีได้ดีขึ้น โดยไม่ต้องอาศัยการกระตุ้นจากครู เมื่อตนที่ผ่านมา

๔.๔.๒ ครูพี่เลี้ยง สถาบันการศึกษาพิเศษ mgr.สงขลา

นักเรียนออทิสติกมีภาวะทางด้านอารมณ์และพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น คือนักเรียนมีอารมณ์ที่นิ่งลง สามารถรับรู้และมีอารมณ์ร่วมกับกิจกรรมที่จัดได้เป็นอย่างดี และไม่แสดงพฤติกรรมรุนแรง เช่น ไม่โวยวายเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของกิจกรรมที่ไม่คุ้นชิน เป็นต้น นักเรียนออทิสติกมีพฤติกรรมที่นิ่งลง และสามารถนั่งทำกิจกรรมได้นานขึ้น

๔.๕ ผลจากการสัมภาษณ์การเปลี่ยนแปลงทางด้านทักษะการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมละครสร้างสรรค์สำหรับเด็กพิเศษ กรณีศึกษานักเรียนในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr.สงขลา ในวันที่ ๒๑-๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙

๔.๕.๑ ครูชำนาญการ สถาบันการศึกษาพิเศษ mgr.สงขลา

นักเรียนออทิสติกมีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นทั้งด้านอารมณ์และพฤติกรรม ทำให้นักเรียนที่มีลักษณะพิเศษสามารถใช้ชีวิตร่วมกับนักเรียนปกติได้มากขึ้น เนื่องจากนักเรียนออทิสติกสามารถช่วยเหลือตนเองได้ มีโอกาสทำความรู้จักเพื่อนๆ มากขึ้น เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนออทิสติกรู้จัก

สังคมที่กว้างขึ้น เชื่อมโยงคนสองกับผู้อื่นในสังคมได้ สังเกตได้จากการทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนจากบ้านสามิติ คือ นักเรียนอุทิศติกิมีความสุขที่ได้เจอเพื่อนใหม่ มีกิจกรรมทำร่วมกัน เช่น การปูนเมืองพร้อมกัน การลูกขี้นไปเปิดไฟในสถานที่ใหม่อย่างกระดือร้อน และการช่วยกันเก็บของ กิจกรรมเหล่านี้ เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ซึ่งเป็นการดึงนักเรียนอุทิศติกิออกจากโลกส่วนตัวของเข้าที่มักชอบทำอะไรคนเดียวให้มามีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนคนอื่นๆ อย่างสนุกและมีความสุข

๔.๙.๒ ครุพี่เลี้ยง สถาบันการศึกษาพิเศษ mgr.สงขลา

นักเรียนอุทิศติกิสามารถนำประสบการณ์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนี้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ เนื่องจากนักเรียนมีสมาร์ทโฟนที่นิ่งขึ้น สามารถร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นได้มากขึ้น และนักเรียนสามารถนำไปปรับใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันของตนเองได้

สรุปบท

กระบวนการจัดสร้างสรรค์สำหรับเด็กพิเศษ กรณีศึกษานักเรียนอุทิศติกิในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr.สงขลา ออกแบบมาเพื่อพัฒนาภาวะทางด้านอารมณ์และพฤติกรรม และเพื่อส่งเสริมทักษะทางด้านการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่นในสังคมให้แก่นักเรียนอุทิศติกิในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr.สงขลา โดยเริ่มจากการทำความรู้จักร่างกายของตนเองผ่านจินตนาการ เช่น กิจกรรมโยคะเด็กการทำท่าทางเลียนแบบสัดวัยเด็กต่างๆ การร่วมกิจกรรมกับผู้อื่น เช่น กิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกายร่วมกันในกลุ่ม การใช้ภาษาในการสื่อสารผ่านการเล่านิทาน การใช้สื่อต่างๆ เช่น นิทาน บัตรภาพ และเพลง เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ พัฒนาตนเอง

ผู้จัดใช้กระบวนการจัดสร้างสรรค์ โดยเลือกนำเสนอผลงานด้านการแสดงในรูปแบบละครหุ่นเงา ซึ่งมีเพลงที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่คือเพลง “คนพิเศษ” เพื่อนำเสนอประเด็นสำคัญในเรื่องคือการสร้างความตระหนักรู้เรื่องคุณค่าในตัวเองจากการช่วยเหลือตนเองและช่วยเหลือผู้อื่น เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนอุทิศติกิที่มีความสนใจเกี่ยวกับภาพ และแสง เงา เป็นพิเศษ

การเรียนรู้จากทำท่างประกอบเพลง “คนพิเศษ” โดยการเลียนแบบทำท่างประกอบเพลงจากผู้นำกิจกรรม (ผู้จัด) หรือครูผู้สอน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายหลักคือการสร้างความตระหนักรู้เรื่องการเห็นคุณค่าในตนเอง จากการร่วมกิจกรรมการแสดงละครหุ่นเงา เรื่อง “หม้อดินใบร้าว” ที่นักเรียนอุทิศติกิได้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำท่างประกอบเพลง “คนพิเศษ” ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการมองเห็นคุณค่าภายในตนเอง จากการได้ช่วยเหลือผู้อื่น ทำประโยชน์จากความสามารถของตน เนื้อหาต่างๆ ในละครมุ่งเน้นให้นักเรียนอุทิศติกิเห็นคุณค่าในตนเองและสามารถดูแลอารมณ์และพฤติกรรมของตนเอง จนอยู่

ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ในที่สุด จากรอบวนการลัครสวัสดิ์ที่ผู้วิจัยได้ออกแบบมาดังกล่าวทำให้เห็นว่านักเรียนอุทิศตัวในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา สามารถพัฒนาทักษะได้พร้อมกันเกือบทุกด้าน คือด้านอารมณ์และพฤติกรรม นักเรียนมีการควบคุมอารมณ์ได้ดีขึ้น และแสดงออกถึงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์น้อยลง ทำให้นักเรียนมีสมาร์ทในการรับรู้และเรียนรู้ที่ดีขึ้น เช่น การรู้จักรอ และอดทนได้มากกว่าเดิม ถึงแม้จะไม่ได้ดั่งใจก็ตาม ทางด้านพฤติกรรมนักเรียนสามารถเลียนแบบท่าทางของผู้นำกิจกรรม (ผู้วิจัย) ได้ สามารถทำท่าทางประกอนเพลงได้ด้วยตนเอง โดยรู้จักทำงาน จังหวะและเนื้อร้องของเพลง “คนพิเศษ” โดยครูไม่ต้องกระตุ้นเหมือนแต่ก่อน อีกทั้งนักเรียนยังสามารถทำตามโจทย์ที่ผู้นำกิจกรรม (ผู้วิจัย) ให้ตามเนื้อร้องได้เป็นอย่างดี ถึงแม้จะอยู่ต่างสถานที่ กับผู้คนที่ไม่เคยพบเจอก็ตาม ทางด้านทักษะทางการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่น นักเรียนสามารถร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้เป็นอย่างดี เช่นการปรับมือเป็นจังหวะตามเนื้อเรื่องพร้อมกันกับผู้อื่น การช่วยกันเก็บของหลังจากชิงการแสดงเสร็จกิจกรรมดังกล่าวในกระบวนการลัครสวัสดิ์ที่ส่งเสริมให้นักเรียนอุทิศตัวในตนเองจากความสามารถเฉพาะตนที่ สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ช่วยเหลือผู้อื่นได้ รู้จักการเข้าสังคมเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการอยู่ในโลกส่วนตัว การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ทำให้นักเรียนอุทิศตัวในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา สามารถพัฒนาภาวะทางด้านอารมณ์และพฤติกรรมให้ดีขึ้นได้ และสามารถส่งเสริมทักษะทางด้านการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่นได้ ส่งผลให้ครูในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา สอนนักเรียนอุทิศตัวได้ง่ายขึ้น เนื่องจากนักเรียนเรียนรู้ที่จะสังเกต สนับสนุน และฟังด้วยสมาร์ทที่จะจ่อมาอย่างขึ้น

สรุปและข้อเสนอแนะ

วิจัยเรื่อง ละครสร้างสรรค์สำหรับเด็กพิเศษ การณ์ศึกษานักเรียนในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา เป็นการศึกษาและออกแบบกระบวนการสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาด้านอารมณ์และพฤติกรรมและเพื่อสร้างเสริมทักษะด้านการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่นให้แก่นักเรียนออทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา โดยการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดของนักเรียนแต่ละคน เพื่อนำมาออกแบบกระบวนการละครสร้างสรรค์ที่มีความเหมาะสมกับนักเรียนออทิสติกแต่ละคน และจึงนำกระบวนการดังกล่าวมาใช้กับนักเรียนแต่ละบุคคลและกระบวนการการกลุ่ม ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

๔.๑ สรุปผลการศึกษา

สถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา เป็นสถาบันที่เปิดสอนการศึกษาพิเศษระดับปฐมวัยให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีจำนวนทั้งหมด ๕ คน โดยแบ่งออกเป็นนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ๒ ประเภท คือ ประเภทดาวน์ซินโดรมจำนวน ๓ คน และประเภทออทิสติกจำนวน ๒ คน

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนออทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา เนื่องจากนักเรียนออทิสติกมีปัญหาด้านอารมณ์และพฤติกรรมและมีปัญหาด้านทักษะการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่นมากกว่านักเรียนดาวน์ซินโดรม ซึ่งนักเรียนออทิสติกเดิมที่มีจำนวน ๕ คน แต่เนื่องจากบางคนสามารถออกไปเรียนร่วมในโรงเรียนปกติได้ หรือมีผู้ปกครองบางคนจัดการเรียนการสอนให้กับลูกของตนเองที่บ้าน จึงทำให้นักเรียนออทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา มีจำนวนน้อยลงคงเหลือแค่ ๓ คน ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนออทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา วิจัยเรื่อง “ละครสร้างสรรค์สำหรับเด็กพิเศษ การณ์ศึกษานักเรียนในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา”

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	อายุ	ที่อยู่	ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพิเศษ
๑	ด.ช. พรม วงศ์ (นามสมมติ)	๕ ปี ๕ เดือน	ต.เขานูปช้าง อ.เมือง จ.สงขลา	ผลการวินิจฉัยของแพทย์ หรือผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับลักษณะพิเศษที่ต้องแก้ไข คือ: การสื่อสาร, สมรรถิ, การทรงตัว, กล้ามเนื้อมัด

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	อายุ	ที่อยู่	ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพิเศษ
				<p>เล็ก ลักษณะเด่นของ พฤติกรรมเฉพาะตัว : เดินเขย่งเท้า สิ่งที่เด็กชอบหรือสนใจ เป็นพิเศษ : ผ้าหรือริบบิ้น</p> <p>ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อเด็ก : (ปัจจุบัน) สามารถที่ดีขึ้น, การทรงตัว (ไม่เขย่งเท้า), ช่วยเหลือตนเอง ในชีวิตประจำวันได้, สามารถสื่อสารได้ (อนาคต) สามารถไปเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ และใช้ชีวิตร่วมกับสังคมได้อย่างปกติ</p>
๒	ค.ช. รพีกร สมปอง (นามสมมติ)	๓ ปี ๕ เดือน	ต.เขากูบช้าง อ.เมือง จ.สงขลา	<p>ผลการวินิจฉัยของแพทย์ หรือผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับลักษณะพิเศษที่ต้องแก้ไข คือ:</p> <p>พัฒนาการในการพูดช้า กว่าเกณฑ์ ลักษณะเด่นของ พฤติกรรมเฉพาะตัว : ไม่มี สิ่งที่เด็กชอบหรือสนใจ เป็นพิเศษ : ไม่มี</p> <p>ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อเด็ก : (ปัจจุบัน) มีพัฒนาการ</p>

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	อายุ	ที่อยู่	ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพิเศษ
				ในการพูดได้ตอบที่ดี (อนาคต) การพูดได้ตอบและทำความคำสั่ง สื่อสารได้ดี
๓	ด.ช. ประภกฤต สินสม (นามสมมติ)	๓ ปี ๙ เดือน	ต.บ่อยาง อ.เมือง จ.สงขลา	ผลวินิจฉัยของแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับลักษณะพิเศษที่ต้องแก้ไข คือ: ไม่พูด พยายามสื่อสารด้วยท่าทาง ไม่เข้าอกความต้องการ มีเสียงพูดเป็นภาษาที่ฟังไม่เข้าใจ ไม่สนใจ

จากผลการสัมภาษณ์ครุชำนาญการ สถานบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา ทำให้ผู้วิจัยทราบว่า นักเรียนกลุ่มออทิสติกมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข ๒ ประเด็นใหญ่ๆ คือ ปัญหาด้านอารมณ์และพฤติกรรม กล่าวคือ ไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ เมื่อไม่พอใจจะแสดงออกถึงอารมณ์รุนแรง เช่น ร้องไห้ โวยวาย และบางคนอาจทำร้ายตนเอง ด้วยอารมณ์และพฤติกรรมดังกล่าว ทำให้ครุในสถานบันฯ สอนสิ่งต่างๆ ให้กับนักเรียนออทิสติกได้ยาก เนื่องจากขาดสมารถ性和การจดจ่อ และปัญหาด้านทักษะการใช้ชีวิตประจำร่วมกับผู้อื่น เนื่องจากนักเรียนออทิสติกกลัวการเปลี่ยนแปลง เช่น หากมีบุคคลแปลกหน้าเข้ามาในห้องเรียน นักเรียนออทิสติกจะไม่สามารถทำกิจกรรมต่อไปได้

ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครุชำนาญการสถานบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา ว่านักเรียนออทิสติกมีความสนใจเกี่ยวกับภาพและแสงเงาเป็นพิเศษ จึงออกแบบกระบวนการผลกระทบสร้างสรรค์เพื่อนำไปสู่การแสดงละครทุ่นเงาเรื่อง “หม้อดินใบร้าว” โดยผู้วิจัยได้ออกแบบกระบวนการทั้งที่เป็นแบบเฉพาะบุคคล เช่น สอนท่าทางประกอบเพลง “คนพิเศษ” เพื่อนำมาใช้ประกอบในการแสดงละครทุ่นเงา และกระบวนการที่เป็นแบบกลุ่ม เช่น โยคะเด็ก และการจัดแสดงละครทุ่นเงาเรื่อง “หม้อดินใบร้าว” เป็นต้น

หลังจากจัดแสดงละครทุ่นเงา จำนวน ๖ รอบ ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ครุชำนาญการและครุพี่เลี้ยงในสถานบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา ทำให้ผู้วิจัยค้นพบว่ากระบวนการดังกล่าวสามารถพัฒนา

ด้านอารมณ์และพฤติกรรมให้แก่นักเรียนอุทิสติกได้ ดังนี้ นักเรียนอุทิสติกมีอารมณ์ที่เย็นลง ไม่แสดงออกโดยการร้องไห้โวยวายเมื่อไม่พอใจ และมีพฤติกรรมที่ดีขึ้น คือสามารถนั่งชิงการแสดงละครทุนเงาได้นานจนจบกระบวนการ มีอารมณ์ร่วมระหว่างการแสดงและสามารถทำตามโจทย์ที่ผู้วิจัยออกแบบตามเนื้อเรื่องได้ เช่น ช่วยปรบมือ ช่วยเปิดไฟและช่วยเก็บของ เป็นต้น และกระบวนการดังกล่าว�ังสามารถส่งเสริมทักษะด้านการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่นให้กับนักเรียนอุทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลาได้ เนื่องจากการแสดงละครทุนเงารอบที่ ๒ ผู้วิจัยได้ออกแบบให้จัดแสดงที่บ้านสาธิด สงขลา ซึ่งเป็นโรงเรียนปฐมวัยของนักเรียนปกติ ผลจากการสัมภาษณ์ครุยวานาญการและครุพี่เลี้ยงในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา ทำให้ผู้วิจัยค้นพบว่านักเรียนอุทิสติกสามารถร่วมกิจกรรมกับเด็กปกติได้ เช่น การปรบมือร่วมกัน การลุกขึ้นไปเปิดไฟในห้องเรียนใหม่ ที่ไม่เคยไปมาก่อน และการช่วยกันเก็บของหลังจากการแสดง โดยนักเรียนอุทิสติกสามารถทำตามโจทย์ที่ผู้วิจัยออกแบบเพื่อใช้ในการแสดงละครทุนเงาได้อย่างมีความสุข

๔.๒ ปัญหาและอุปสรรค

๔.๒.๑ เนื่องจากทางสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลาอยู่ในช่วงที่มีนักเรียนประเภทอุทิสติกน้อย จึงทำให้กลุ่มเป้าหมายมีจำนวนน้อยและไม่หลากหลาย ในการศึกษาวิจัย

๔.๒.๒ เนื่องจากสถานที่จัดแสดงละครทุนเงารื่อง “หัวอดินใบร้าว” ที่บ้านสาธิด mgr. สงขลา เป็นห้องที่ค่อนข้างสว่าง มีแสงเข้าyeอะจึงไม่มีดีสนิท นักเรียนเห็นลิงต่างๆในห้องได้ดี ทำให้เสียสมาธิในการชมการแสดง

๔.๓ ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยเรื่อง ละครสร้างสรรค์สำหรับเด็กพิเศษ กรณีศึกษานักเรียนในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา ดังนี้

๔.๓.๑ ผู้วิจัยควรลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูล ออกแบบกระบวนการละครสร้างสรรค์และจัดการแสดงก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักเรียนอุทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา

๔.๓.๒ ผู้วิจัยควรจัดหาห้องที่มีความมีดสนิทแล้วเชิญให้นักเรียนจากสถาบันการศึกษาพิเศษและนักเรียนจากบ้านสาธิด mgr. สงขลา มาชุมนุมการแสดงที่ห้องดังกล่าว

บรรณาธิการ

นิรัชรินทร์ ชำนาญกิจ. รายวิชาเทคโนโลยีการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. สังลักษณ์: เอกสารประกอบการสอน

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, 2551.

นพมาศ แวงวงศ์. บรรณาธิการ. ปริทัศน์ศิลปะการละคร. กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่องานวิชาการ

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

ปาริชาติ จีวิทัศน์นารถ. ประวัติความเป็นมาของละครสร้างสรรค์. ละครสร้างสรรค์สำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร:

พัฒนาคุณภาพวิชาการ, 2547.

ผดุง อารยะวิญญาณ. ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม. เด็กที่มีบัญญาทางพฤติกรรม. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์แวนแก้ว, 2542.

พิมพ์พรรณ วรชุดินธร. การแบ่งประเภทของเด็กพิเศษ. จิตวิทยาเด็กพิเศษ. กรุงเทพมหานคร:

สถาบันราชภัฏธนบุรี, 2542.

พรรัตน์ ดำรง. ประวัติและพัฒนาการของละครเยาวชน. การละครสำหรับเยาวชน. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

พรรัตน์ ดำรง. ละครเพื่อการพัฒนาบุคคล. ละครประยุกต์ การใช้ละครเพื่อการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2557.

วินัดดา ปิยะศิลป์. เรื่องราวเกี่ยวกับเด็กออทิสติก. คู่มือสำหรับพ่อแม่เด็กออทิสติก. กรุงเทพมหานคร:

บริษัทแปลน พับลิชชิ่ง จำกัด, 2537.

อัลเฟรด อาร์เซ็ต. ภาษาทางภาษาของเด็ก (วัย 3-6 ปีขึ้นไป). ภาษาภายในสื่อความหมายจากกลุ่ม
รัก. นนทบุรี:

บริษัท เอดิสัน เพรส โปรดักส์ จำกัด, 2540.

Hwang Kun-Ki. พัฒนาสามัญ. อัจฉริยะฝึกได้ก่อนวัย 12. กรุงเทพมหานคร:

ชีเอ็ดยูเคชั่น, 2551.

ภาคผนวก ก

ความเป็นมาของสถาบันการศึกษาพิเศษ mgrs.สชลฯ

ตามพระราชบัญญัติการเพื่อฝึกอบรมภาคพนักพิการ พ.ศ.๒๕๔๓ มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพ หรือเสริมสร้างความสามารถของคนพิการให้มีสภาพที่ดีขึ้นโดยอาศัยวิธีทางการแพทย์ การศึกษา ทางสังคม และการฝึกอาชีพ เพื่อให้คนพิการได้มีโอกาสทำงาน หรือดำรงชีวิตในสังคม ทัดเทียมกับคนปกติ ในมาตรา ๑๕ ข้อ ๖ ให้คนพิการได้รับการสงเคราะห์ด้านการศึกษาตามกฎหมาย ว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับ หรือการศึกษาสายอาชีพ หรืออุดมศึกษา ตามแผนการศึกษาชาติอย่างเหมาะสม และตามแผนการศึกษาชาติระยะที่ ๗ (พ.ศ.๒๕๓๔ – ๒๕๓๘) เน้นการขยายโอกาสและการสร้างความเป็นธรรมแก่ผู้ด้อยโอกาสให้ได้รับบริการทางการศึกษาพิเศษดังกล่าวนี้ สอดคล้องกับ เป้าหมายการพัฒนาการศึกษาของกรมการฝึกหัดครู จึงได้เร่งรัดการพัฒนาการศึกษาพิเศษเพิ่มขึ้นจากที่ทำอยู่แล้วในวิทยาลัยครุส่วนกลาง คือ วิทยาลัยครุส่วนตุ้น เพื่อผลิตบัณฑิตให้เพียงพอ กับการบริการด้านการศึกษาพิเศษ และจัดบริการด้านการศึกษาพิเศษแก่ชุมชน โดยขยายโครงการพัฒนาการศึกษาพิเศษในวิทยาลัยครุส่วนภูมิภาค ๕ แห่ง คือ วิทยาลัยครุเชียงใหม่ พิบูลสงคราม มหาสารคาม นครราชสีมา และสงขลา ขึ้นในปี พ.ศ.๒๕๓๔ โดยการพัฒนาความรู้จากการอบรมสัมมนาด้านการศึกษาพิเศษให้แก่อาจารย์ในโครงการฯ และประชุมเตรียมการจัดตั้งศูนย์การศึกษาพิเศษประจำวิทยาลัยต่อไป โดยมีหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู เป็นศูนย์กลางการจัดโครงการและงบประมาณสำหรับทุกวิทยาลัย โดยจัดสรรงบประมาณก่อสร้างอาคารศูนย์การศึกษาพิเศษเพื่อเป็นศูนย์ปฏิบัติงานโครงการพัฒนาการศึกษาพิเศษของแต่ละสถาบัน ในปี ๒๕๓๘ เมื่อวิทยาลัยครุเปลี่ยนสถานภาพเป็นสถาบันราชภัฏ สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ ได้จัดงบประมาณเพิ่มให้กับศูนย์การศึกษาพิเศษ เป็นค่าจ้างชั่วคราวสำหรับเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ และในปี ๒๕๓๘ ได้รับงบประมาณครุภัณฑ์ประจำอาคาร จึงมีศูนย์การศึกษาพิเศษที่เริ่มเป็นรูปแบบชัดเจนมีงบประมาณดำเนินการเฉพาะแต่ละสถาบันตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ โดยสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏเป็นผู้ประสานงานโครงการ

ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งมาจนถึงงบประมาณ ๒๕๔๐ ศูนย์การศึกษาพิเศษได้รับงบประมาณในโครงการพัฒนาการศึกษาพิเศษของสถาบันราชภัฏ ปฏิบัติงานในฐานะเป็นศูนย์การศึกษาพิเศษ โดยไม่ได้มีฐานะเป็น "ศูนย์" ตามโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการของสถาบันราชภัฏอย่างแท้จริง ตั้งแต่ปี ๒๕๔๑ สรก. ได้จัดงบประมาณสำหรับบริหารงานศูนย์การศึกษาพิเศษอยู่ในงานพัฒนาการเรียนการสอน แผนงาน ปัจจุบันภาพการศึกษาจะดับอุดมศึกษา การดำเนินงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เป็นการ

ดำเนินงานควบคู่กับโปรแกรมวิชาเอกการศึกษาพิเศษ โดยมีอาจารย์ประจำโปรแกรมการศึกษาพิเศษ ทุกคนเป็นกรรมการปฏิบัติงานศูนย์ ปัจจุบันศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีสถานภาพเป็น "สถาบัน" ในโครงสร้างของคณะกรรมการคณบดี ได้คณะกรรมการอำนวยการซึ่งประกอบด้วย อธิการบดี เป็นประธาน รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและฝ่ายวางแผน เป็นกรรมการ คณบดี คณะกรรมการคณบดี เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการสถาบันทำหน้าที่ประสานงานการปฏิบัติงานของสถาบันและโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษกับหน่วยงานและองค์กรต่างที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย การปฏิบัติงานของสถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษ/โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ปฏิบัติงานตามนโยบายของคณะกรรมการพิจารณาการศึกษาพิเศษของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งอธิการบดีและคณบดีคณะกรรมการคณบดีในมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีศูนย์การศึกษาพิเศษทั้ง ๖ แห่ง ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ คณะกรรมการดังกล่าวมีหน้าที่กำหนดนโยบายยุทธศาสตร์ แผนงาน และการดำเนินการพัฒนาการศึกษาพิเศษของมหาวิทยาลัยให้บรรลุผลอย่างมีคุณภาพ

ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ

ปรัชญาสถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษ

พัฒนาการศึกษาพิเศษด้วยเนติธาธรรม นำวิชาการ ประสานชุมชน

วิสัยทัศน์สถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษ

ภายในปี ๒๕๖๖ สถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เป็นผู้นำด้านการศึกษาพิเศษ ทั้งด้านพัฒนาการเรียนการสอน การพัฒนานบุคลากร และการบริการทางวิชาการอย่างมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในท้องถิ่นในเขตภาคใต้

พันธกิจสถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษ

๑. ผลิตบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาพิเศษ

๒. พัฒนานบุคลากรทางการศึกษาพิเศษ

๓. บริการผู้ป่วยครองและเด็กที่มีความต้องการพิเศษในด้านการให้คำปรึกษาและการจัดการเรียนการสอน

๔. บริการวิชาการด้านการศึกษาพิเศษแก่ชุมชน

๔. วิจัยเพื่อพัฒนางานการศึกษาพิเศษ

ปรัชญาโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ

"การศึกษาพัฒนาคนพิการ คนพิการพัฒนาตนเองและสังคม"

วิสัยทัศน์โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ

บัณฑิตการศึกษาพิเศษ เป็นผู้นำทางวิชาการด้านการศึกษาพิเศษทั้งด้านทักษะการสอน การบริการเด็กที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับในท้องถิ่น

พันธกิจโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ

๑. ผลิตบัณฑิตการศึกษาพิเศษ

๒. บริการผู้ป่วยครองและเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชุมชน

๓. บริการวิชาการด้านการศึกษาพิเศษแก่ชุมชน

๔. วิจัยเพื่อพัฒนาวิชาการด้านการศึกษาพิเศษ

ภาคผนวก ข

แบบสัมภาษณ์ผู้ร่วมงานวิจัย

คำตามชุดที่ ๑ แบบสัมภาษณ์ก่อนดำเนินกิจกรรม

ครูชำนาญการ สถาบันการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

๑. ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-นามสกุล ผู้ให้

สัมภาษณ์.....

วัน/เดือน/ปีเกิด.....

อายุ.....

ปี

เพศ..... สัญชาติ..... เชื้อ

ชาติ.....

ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่..... หมู่ที่..... ครอบครัว/

ซอย.....

ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/

เขต.....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....

อาชีพ..... สถานที่/

สังกัด.....

วุฒิการศึกษา.....

วันที่สัมภาษณ์.....

สถานที่สัมภาษณ์.....

๒. ท่านคิดว่าห้องเรียนของทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr.สงขลา มีอุปสรรคใน การใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นหรือไม่ อย่างไรบ้าง

๑. ทำนคิดว่าบุคลากรเรียนรู้ทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา มีภาวะทางด้านอารมณ์เป็นเช่นไร มีผลเนื่องจากสาเหตุใดบ้าง

๔. ท่านคิดว่านักเรียนอุทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา มีภาวะทางด้านพฤติกรรมเป็นเช่นไร มีผลเนื่องจากสาเหตุใดบ้าง

๕. ท่านคิดว่าการเสริมสร้างทักษะด้านการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่นและการพัฒนาด้านอารมณ์และพฤติกรรมให้แก่เด็กนักเรียนนอกจากสติํกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา มีความจำเป็นหรือไม่ เพราะเหตุใด

๖. ท่านเคยเข้าร่วมกิจกรรมที่มีการนำกระบวนการลัครสร้างสรรค์มาใช้เพื่อการพัฒนาด้านการศึกษาแก่เด็กนอกจากสติํกหรือไม่ และคิดว่ากระบวนการเหล่านี้มีความสำคัญอย่างไร

๗. ในฐานะครูชำนาญการที่มีประสบการณ์การทำการกิจกรรมกับนักเรียนอุทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา ท่านคิดว่า นักเรียนอุทิสติกทั้ง ๕ คน มีความสนใจประเด็นหรือเรื่องใดเป็นพิเศษหรือไม่ เพาะะเหตุใด และหากนักเรียนอุทิสติกได้ร่วมกิจกรรมดังกล่าว ท่านคิดว่า นักเรียนจะสามารถพัฒนาศักยภาพด้านใดได้บ้าง

คำตามชุดที่ ๒ แบบสัมภาษณ์ก่อนดำเนินกิจกรรม

ครูพี่เลี้ยง สถาบันการศึกษาพิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

๑. ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-นามสกุล ผู้ให้

สัมภาษณ์.....

วัน/เดือน/ปีเกิด.....

อายุ..... ปี

เพศ..... สัญชาติ..... เชื้อ

ชาติ.....

ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่..... หมู่ที่..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/

ซอย.....

ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/

เขต.....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....

อาชีพ..... สถานที่/

สังกัด.....

วุฒิการศึกษา.....

วันที่สัมภาษณ์.....

สถานที่สัมภาษณ์.....

๔. ท่านคิดว่านักเรียนของที่สติกในสถาบันการศึกษาพิเศษ มรภ.สงขลา มีอุปสรรคในการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นหรือไม่ อย่างไรบ้าง

๓. ท่านคิดว่าห้องเรียนของที่สติกในสถานบันการศึกษาพิเศษ mgr.สงขลา มีภาวะทางด้านอารมณ์เป็นเช่นไร มีผลเนื่องจากสาเหตุใดบ้าง

๔. ท่านคิดว่านักเรียนอุทิศตัวในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr.สงขลา มีภาวะทางด้านพฤติกรรมเป็นเช่นไร มีผลเนื่องจากสาเหตุใดบ้าง

๕. ท่านคิดว่าการเสริมสร้างทักษะด้านการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่นและการพัฒนาด้านอารมณ์และพฤติกรรมให้แก่เด็กนักเรียนอุทิศสิ่งในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา มีความจำเป็นหรือไม่ เพราะเหตุใด

๖. ท่านเคยเข้าร่วมกิจกรรมที่มีการนำกระบวนการละครสร้างสรรค์มาใช้เพื่อการพัฒนาด้านการศึกษาแก่เด็กอุทิศสิ่งหรือไม่ และคิดว่ากระบวนการเหล่านี้มีความสำคัญอย่างไร

๗. ในฐานะครูชำนาญการที่มีประสบการณ์การกำกิจกรรมกับนักเรียนอุทิศสิ่งในสถาบันการศึกษาพิเศษ mgr. สงขลา ท่านคิดว่านักเรียนอุทิศสิ่งทั้ง ๕ คน มีความ

สนใจประเด็นหรือเรื่องใดเป็นพิเศษหรือไม่ เพาะเหตุใด และหากนักเรียนอุทิสติก
ได้ร่วมกิจกรรมดังกล่าว ท่านคิดว่า นักเรียนจะสามารถพัฒนาศักยภาพด้านใดได้บ้าง

ค่าตอบแทนที่ ๓ แบบสัมภาษณ์ก่อนดำเนินกิจกรรม

ผู้ปกครองของนักเรียนในสถาบันการศึกษาพิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

๑. ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-นามสกุล ผู้ให้

สัมภาษณ์.....

วัน/เดือน/ปีเกิด.....

อายุ.....ปี

เพศ..... สัญชาติ..... เชื้อ

ชาติ.....

ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่.....หมู่ที่..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/

ซอย.....

ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/

เขต.....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....

อาชีพ..... สถานที่/

สังกัด.....

วุฒิการศึกษา.....

วันที่สัมภาษณ์.....

สถานที่สัมภาษณ์.....

๒. ท่านมีทัศนคติอย่างไรเกี่ยวกับเด็กขอทิสติก

๓. ในฐานะผู้ปกครอง ท่านคิดว่าการสร้างเสริมทักษะทางด้านการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่นมีความสำคัญต่อบุตรหลานของท่านหรือไม่ อย่างไร

๕. ในฐานะผู้ปกครอง ท่านคิดว่าการพัฒนาด้านอารมณ์และพฤติกรรมของบุตรหลานท่านมีความสำคัญหรือไม่ อย่างไร

๕. ท่านเคยเข้าร่วมกิจกรรมที่มีการนำกระบวนการลัครสร้างสรรค์มาใช้เพื่อการพัฒนาด้านการศึกษาแก่เด็กอุทิสติกหรือไม่ และคิดว่ากระบวนการเหล่านี้มีความสำคัญอย่างไร

๖. ในฐานะผู้ปกครอง ท่านคิดว่าบุตรหลานของท่านมีความสามารถอะไรและต้องการพัฒนาทักษะทางด้านใดของเขา

คำขอรับที่ดิน

ครุชานาญการ สถาบันการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

๑. ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-นามสกุล ผู้ให้

สัมภาษณ์.....

วัน/เดือนปีเกิด.....

อายุ..... ปี

เพศ..... สัญชาติ..... เชื้อ

ชาติ.....

ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/

ซอย.....

ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/

เขต.....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....

อาชีพ..... สถานที่/

สังกัด.....

วุฒิการศึกษา.....

วันที่สัมภาษณ์.....

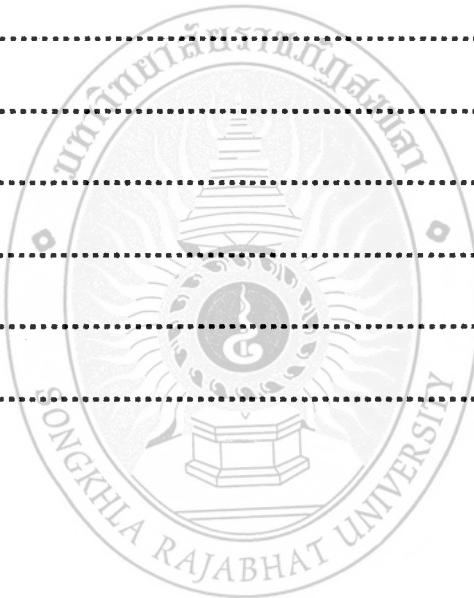
สถานที่สัมภาษณ์.....

๒. ท่านคิดว่า낙เรียนออกทิศติกในสถาบันการศึกษาพิเศษมีภาวะทางด้านอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ ออย่างไร

๑. ท่านคิดว่าห้องเรียนของที่สติกในสถานบันการศึกษาพิเศษมีภาวะทางด้านพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ อย่างไร

๔. ท่านคิดว่ากระบวนการลัครสร้างสรรค์มีผลทำให้นักเรียนอุทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษมีภาวะทางด้านอารมณ์และพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้นหรือไม่ อ่อนแรง

๕. ท่านคิดว่าจากผลการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์และพฤติกรรมดังกล่าว
นักเรียนอุทิสติกในสถานบันการศึกษาพิเศษจะสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน
ร่วมกับผู้อื่นได้หรือไม่ อよ่างไรบ้าง

คำ妄าชที่ ๒ แบบสัมภาษณ์หลังดำเนินกิจกรรม

ครูพี่เลี้ยง สถานบันการศึกษาพิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

๑. ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-นามสกุล ผู้ให้

สัมภาษณ์.....

วัน/เดือน/ปีเกิด.....

อายุ..... ปี

เพศ..... สัญชาติ..... เชื้อ

ชาติ.....

ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่..... หมู่ที่..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/

ซอย.....

ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/

เขต.....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....

อาชีพ..... สถานที่/

สังกัด.....

วุฒิการศึกษา.....

วันที่สัมภาษณ์.....

สถานที่สัมภาษณ์.....

๖. ท่านคิดว่าบ้านเรียนขอที่สติกในสถาบันการศึกษาเพิ่มมากขึ้นทางด้านอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ ออย่างไร

ที่เปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ อย่างไร

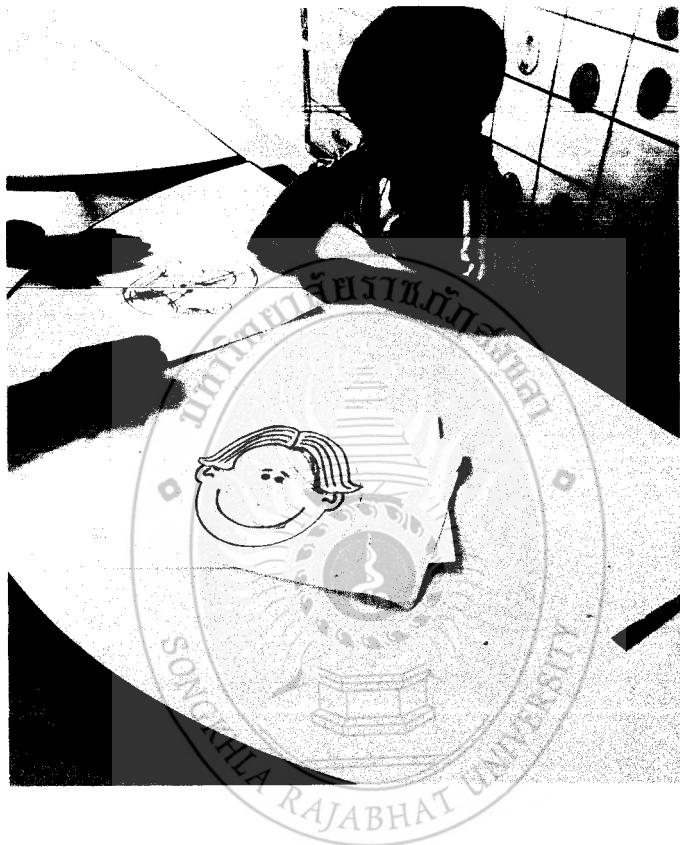
๔. ท่านคิดว่ากระบวนการผลิตสร้างสรรค์มีผลทำให้นักเรียนอุทิสติกในสถาบันการศึกษาที่เช้มีภาวะทางด้านอารมณ์และพฤติกรรมในการที่ดีขึ้นหรือไม่อย่างไรบ้าง

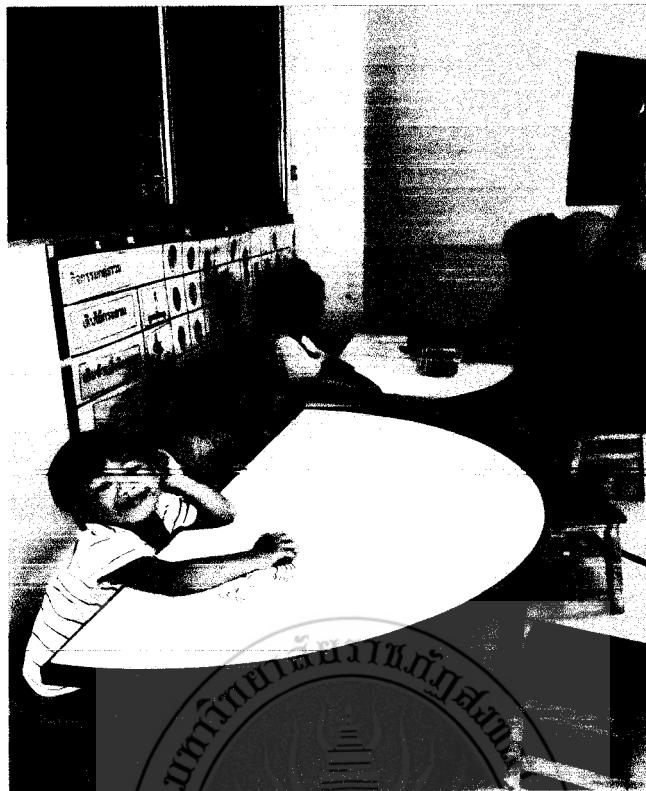
๕. ท่านคิดว่าจากผลการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์และพฤติกรรมดังกล่าว
นักเรียนอุทิสติกในสถาบันการศึกษาพิเศษจะสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน
ร่วมกับผู้อื่นได้หรือไม่ อย่างไรบ้าง

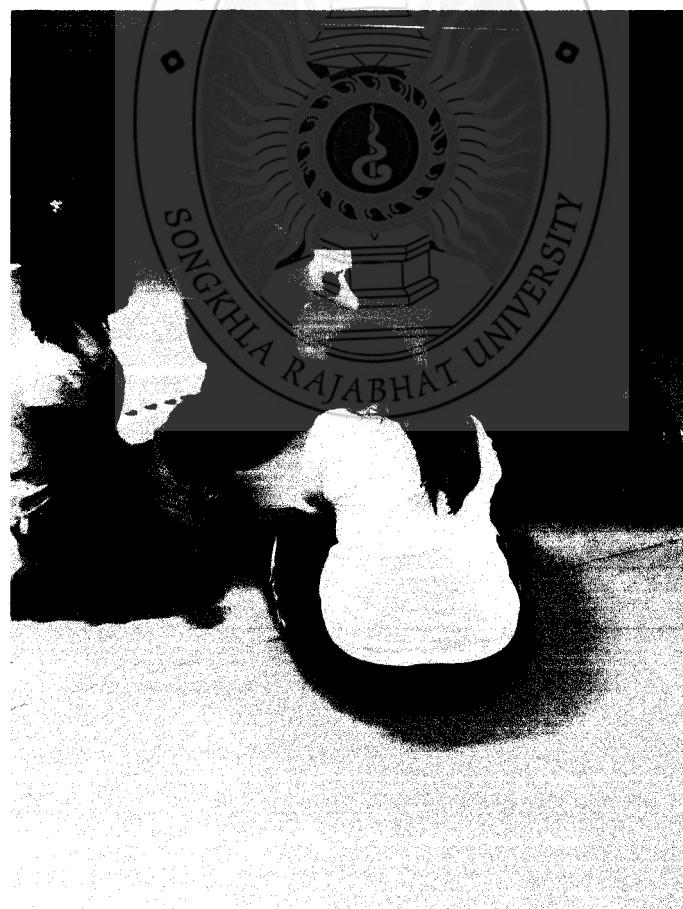
ภาคผนวก ค

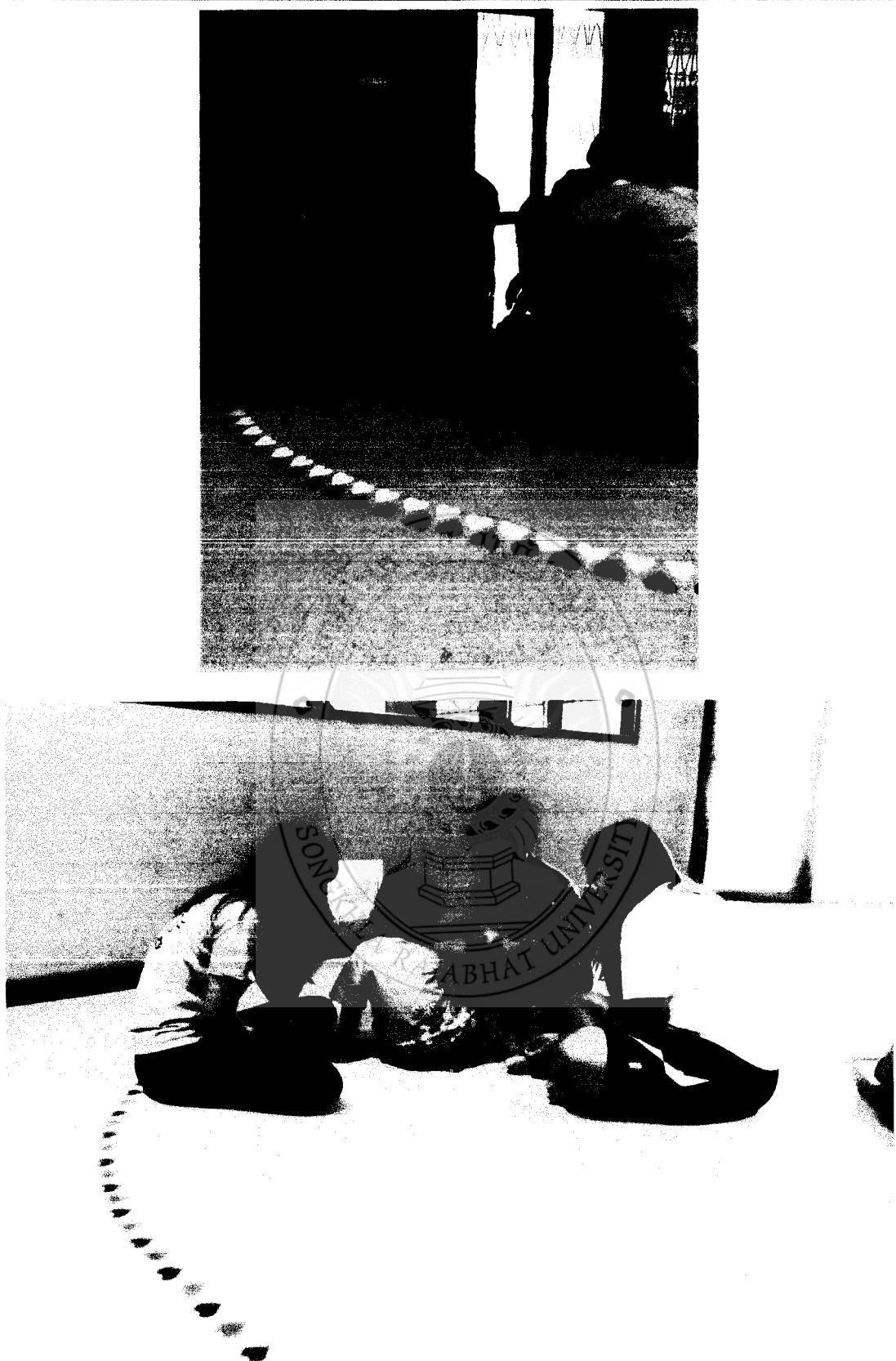
ภาพประกอบการทำวิจัยเรื่อง ละครสร้างสรรค์สำหรับเด็กพิเศษ กรณีศึกษานักเรียน
ในสถาบันการศึกษาพิเศษ มรภ.สงขลา

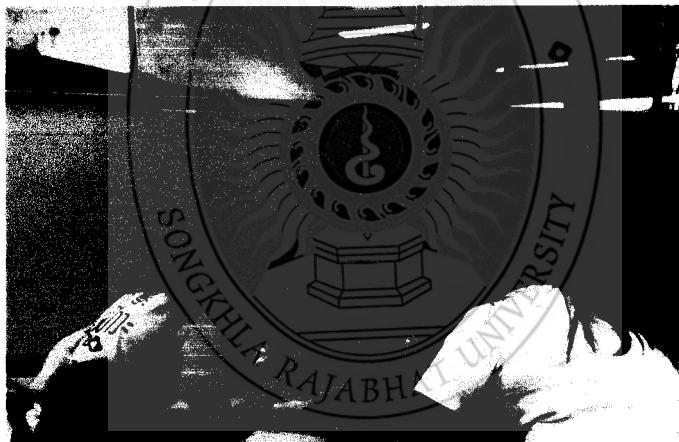
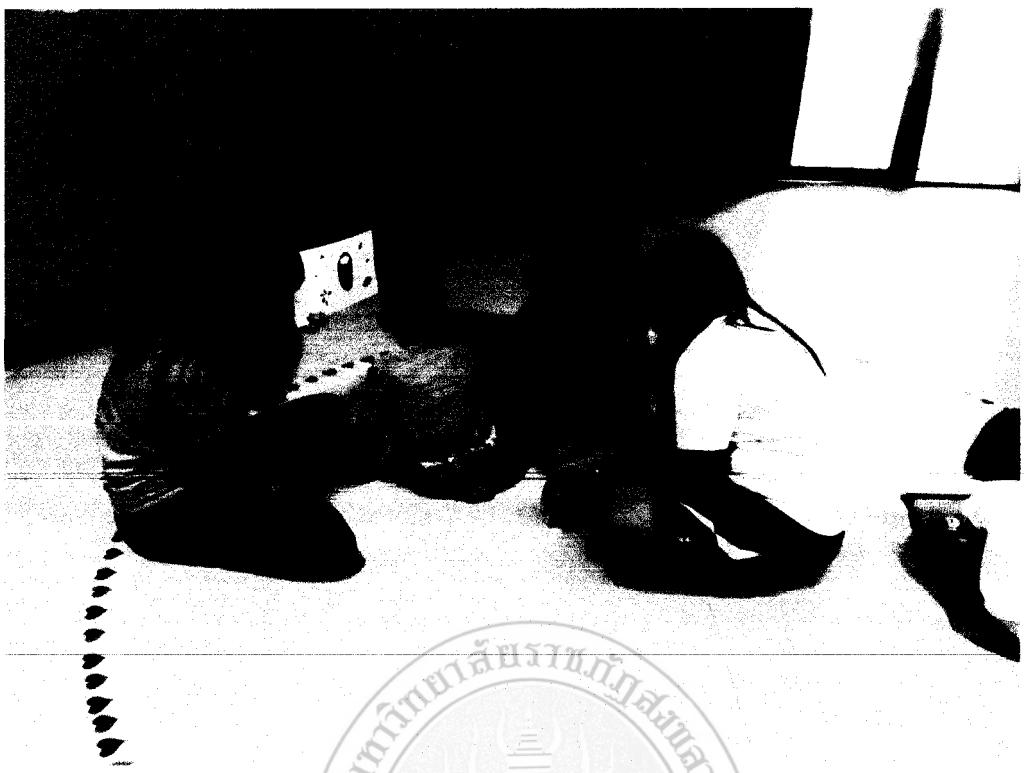

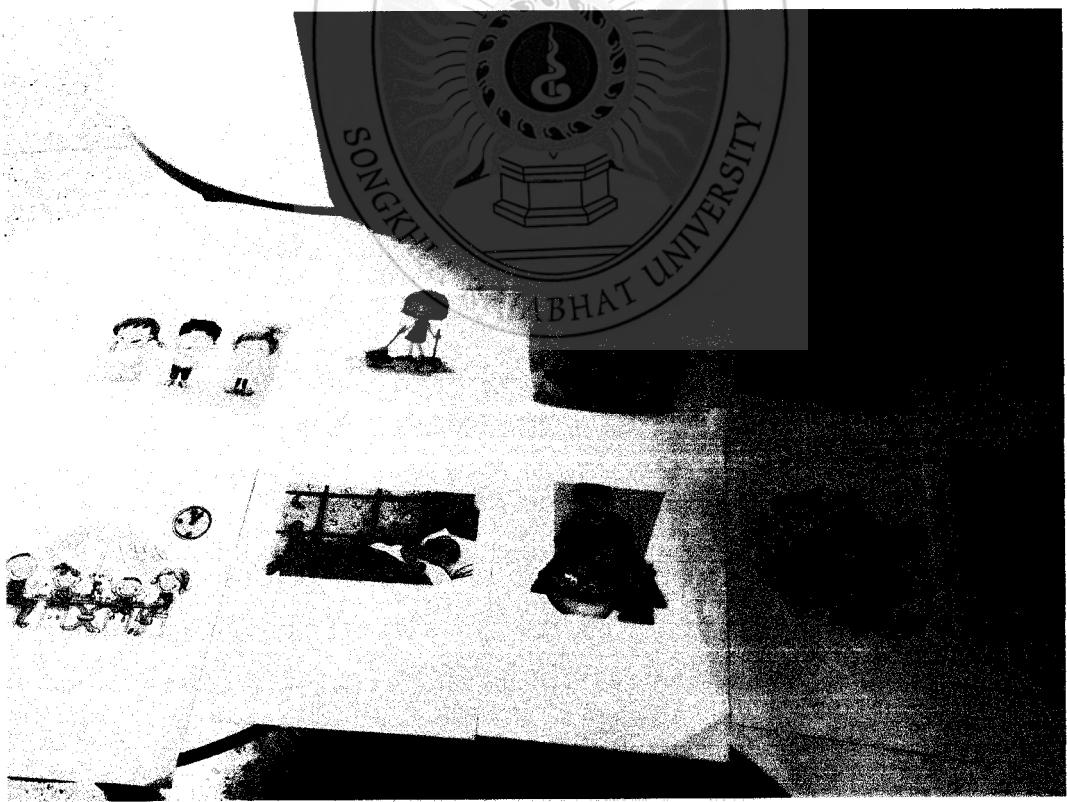

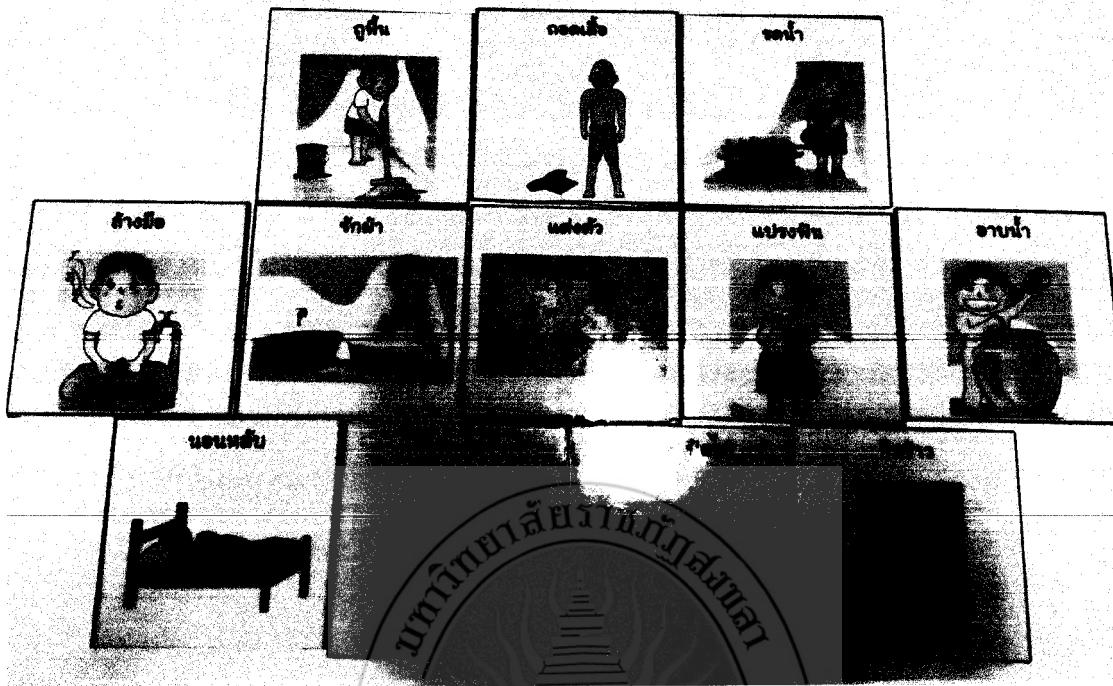

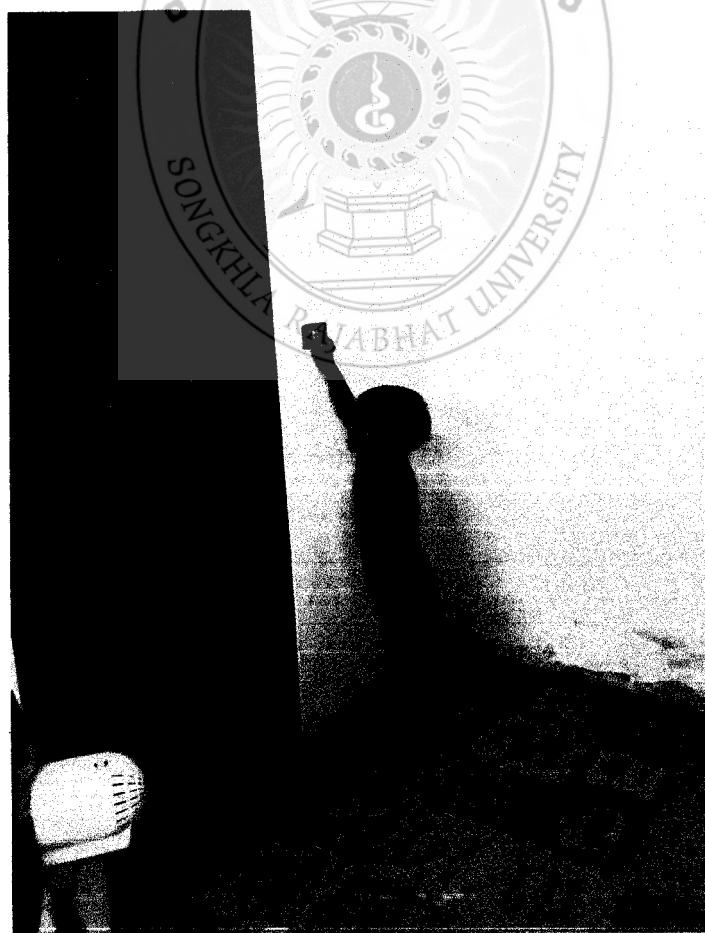

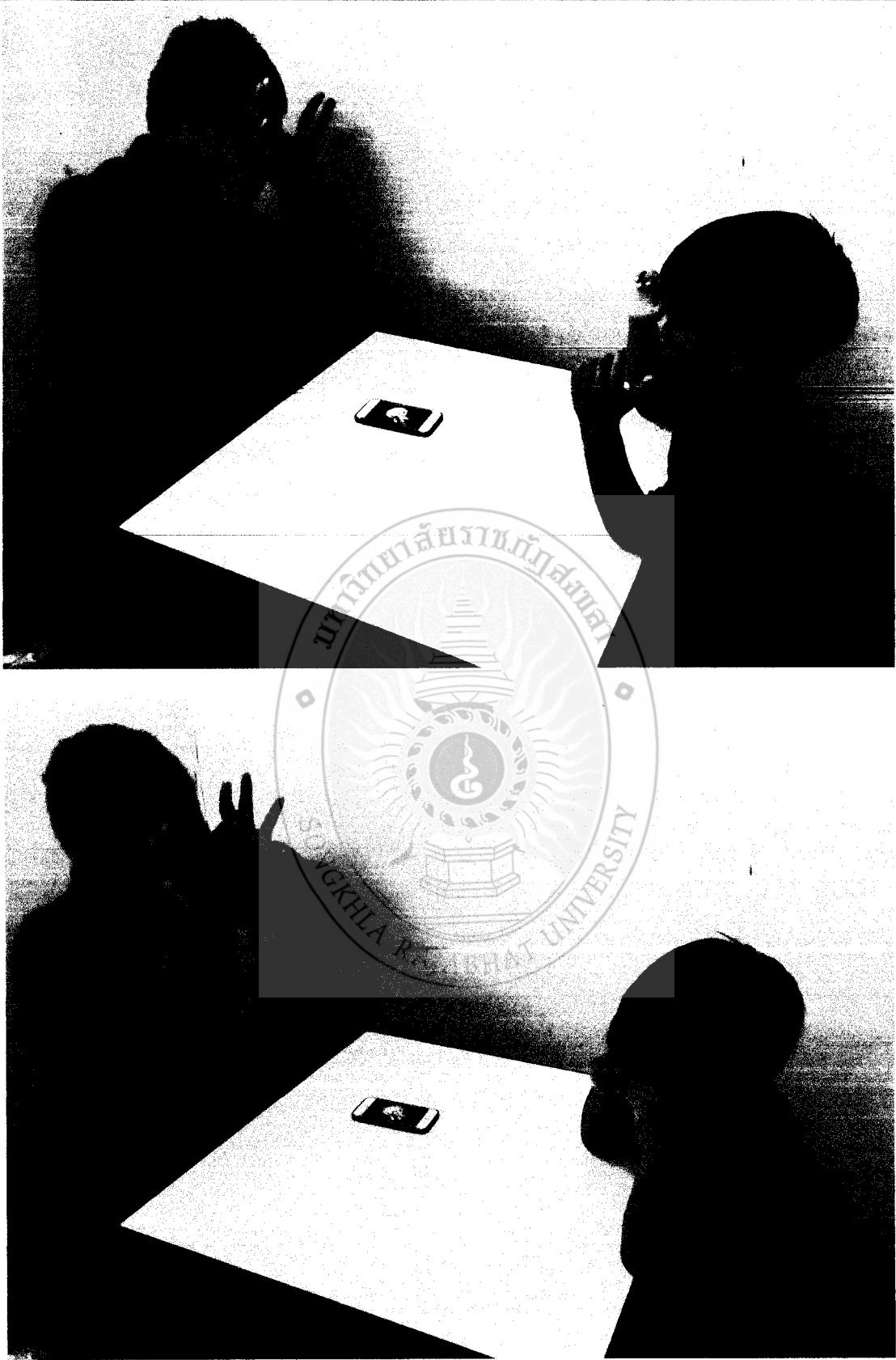

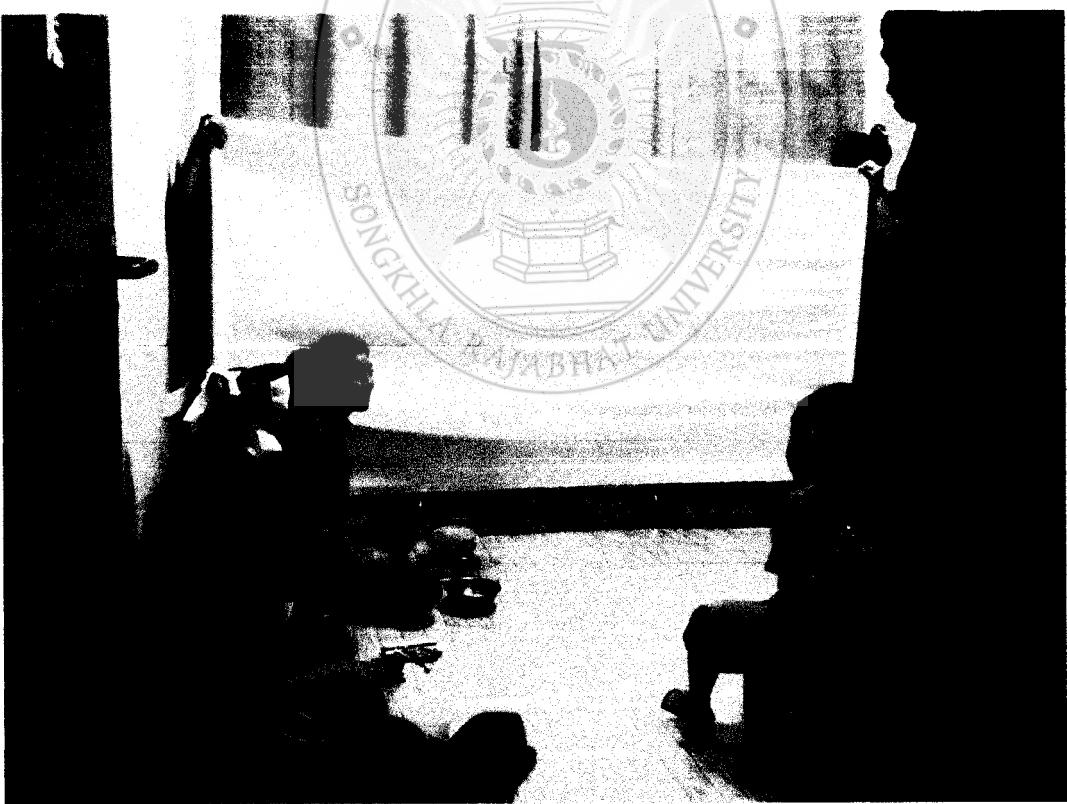

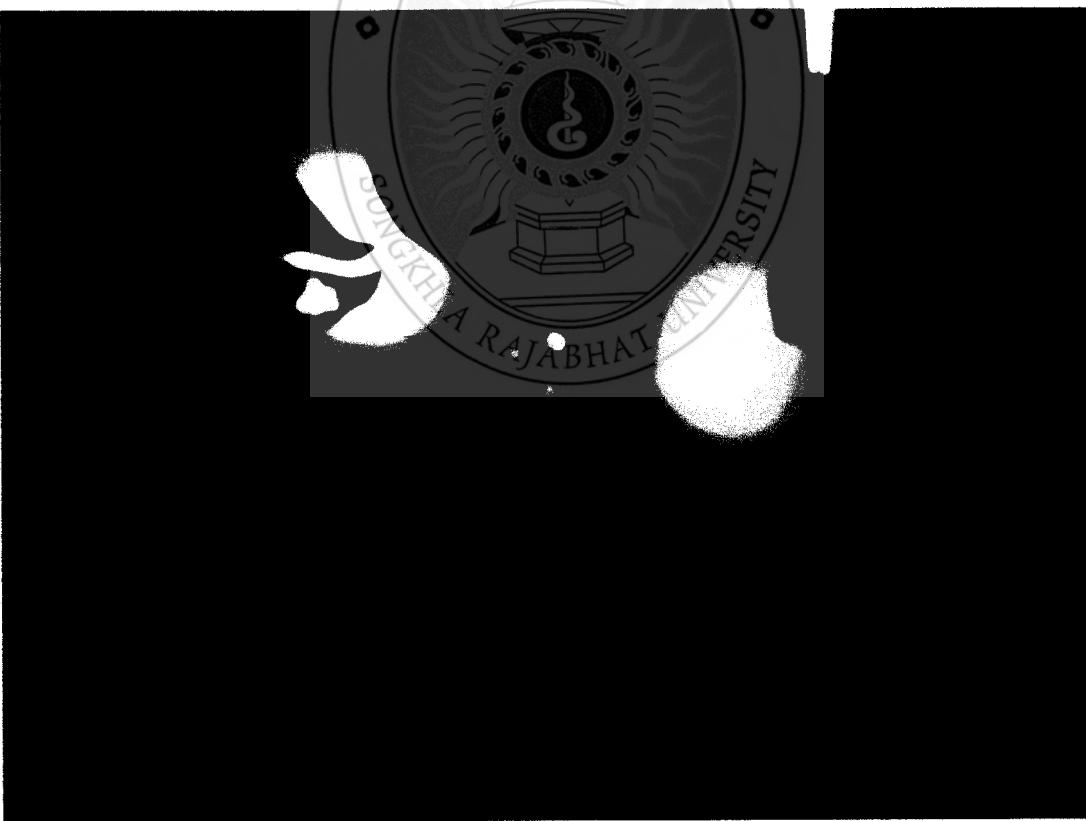

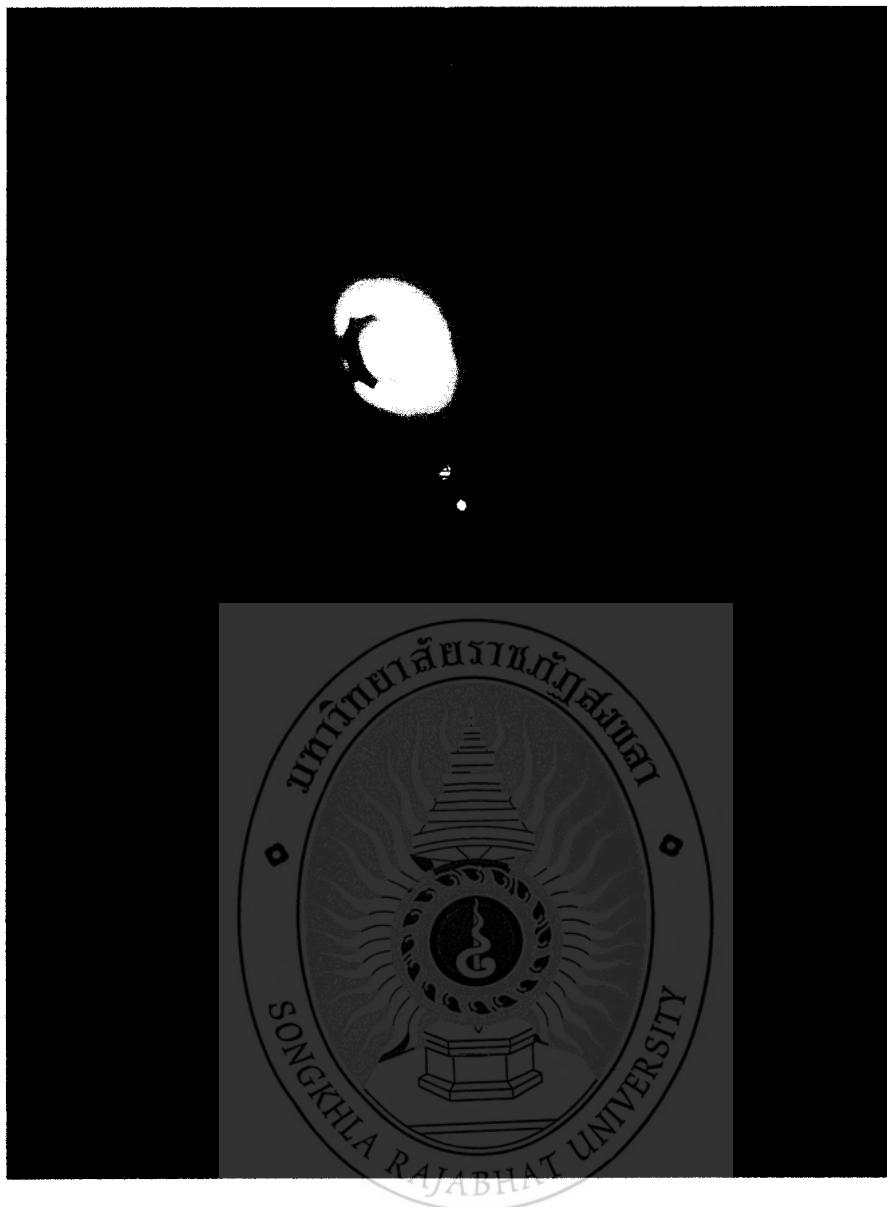

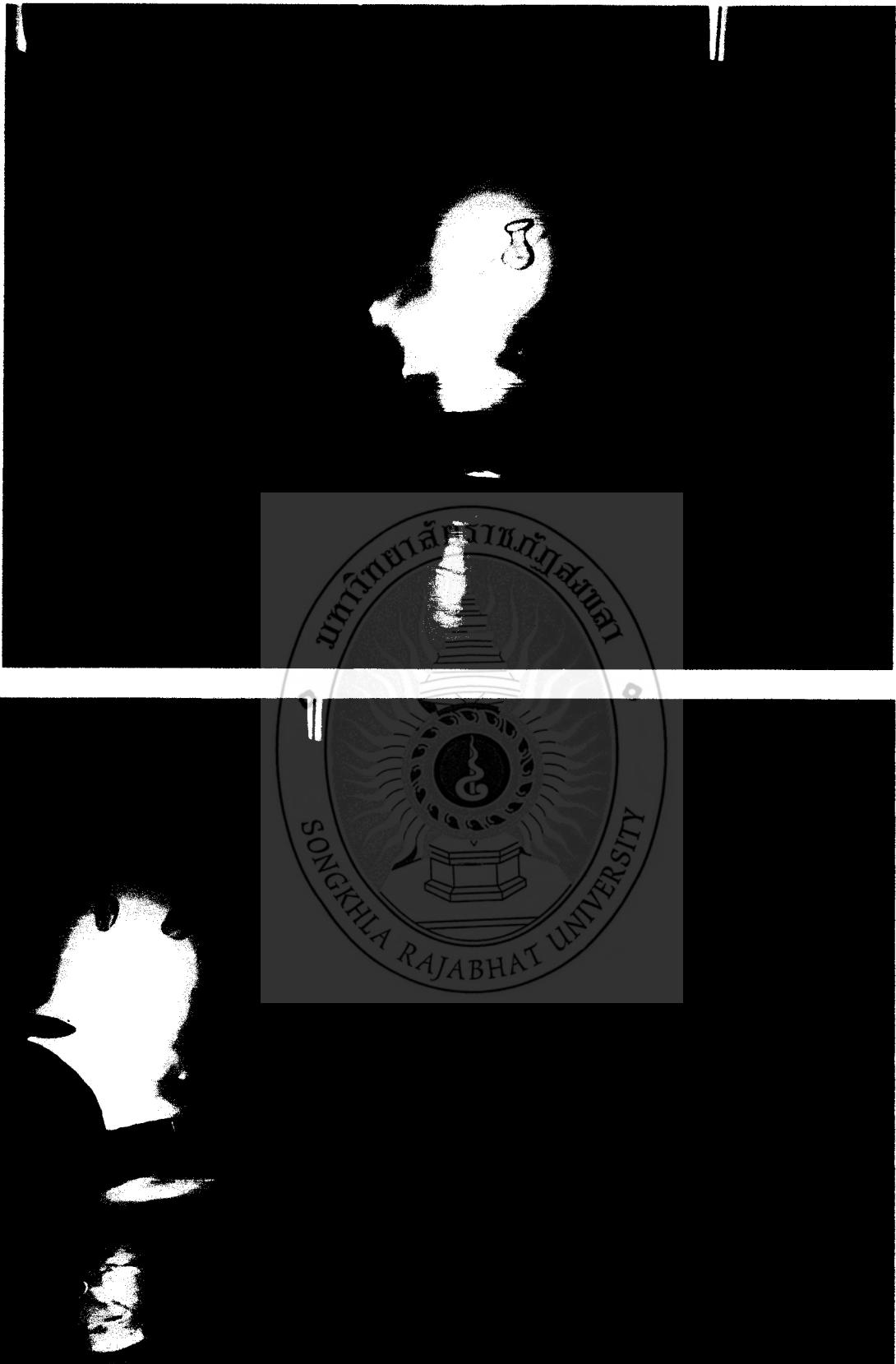

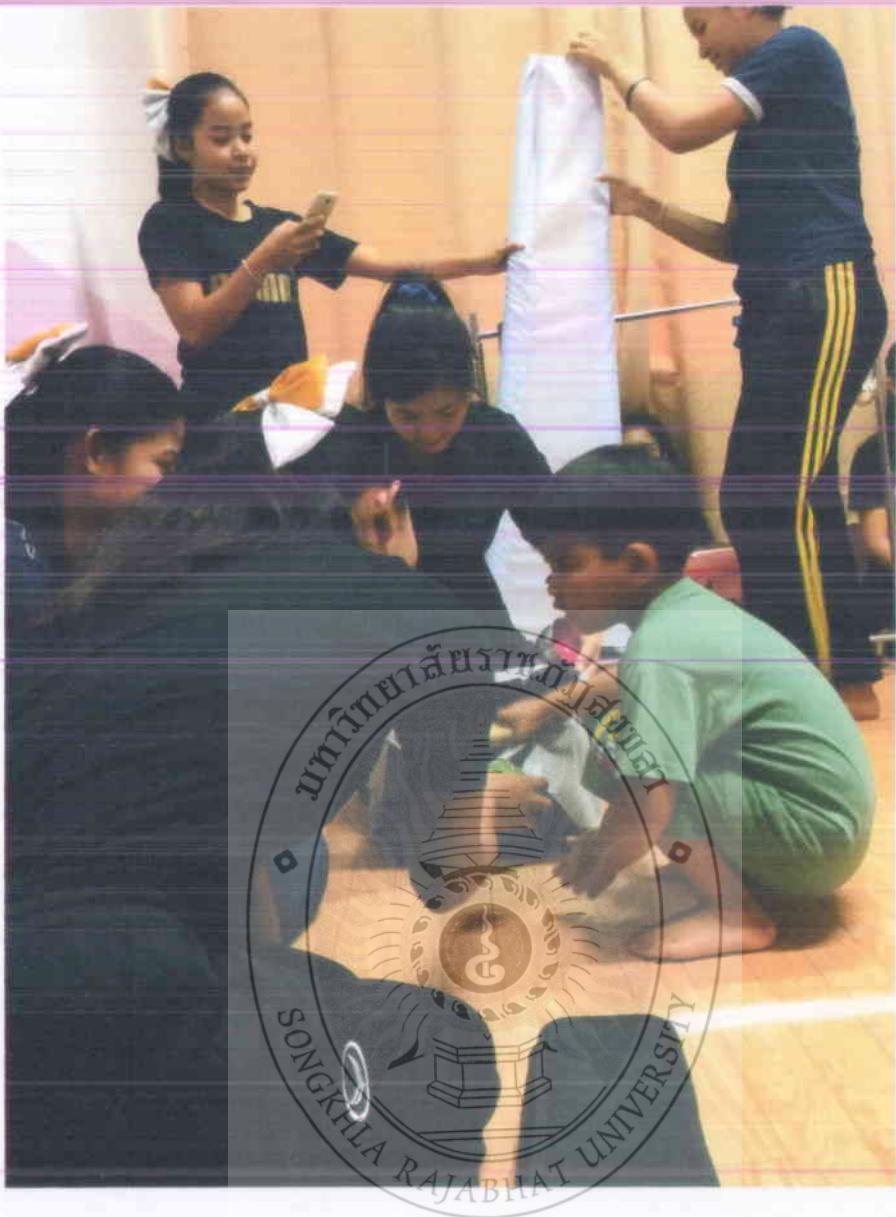

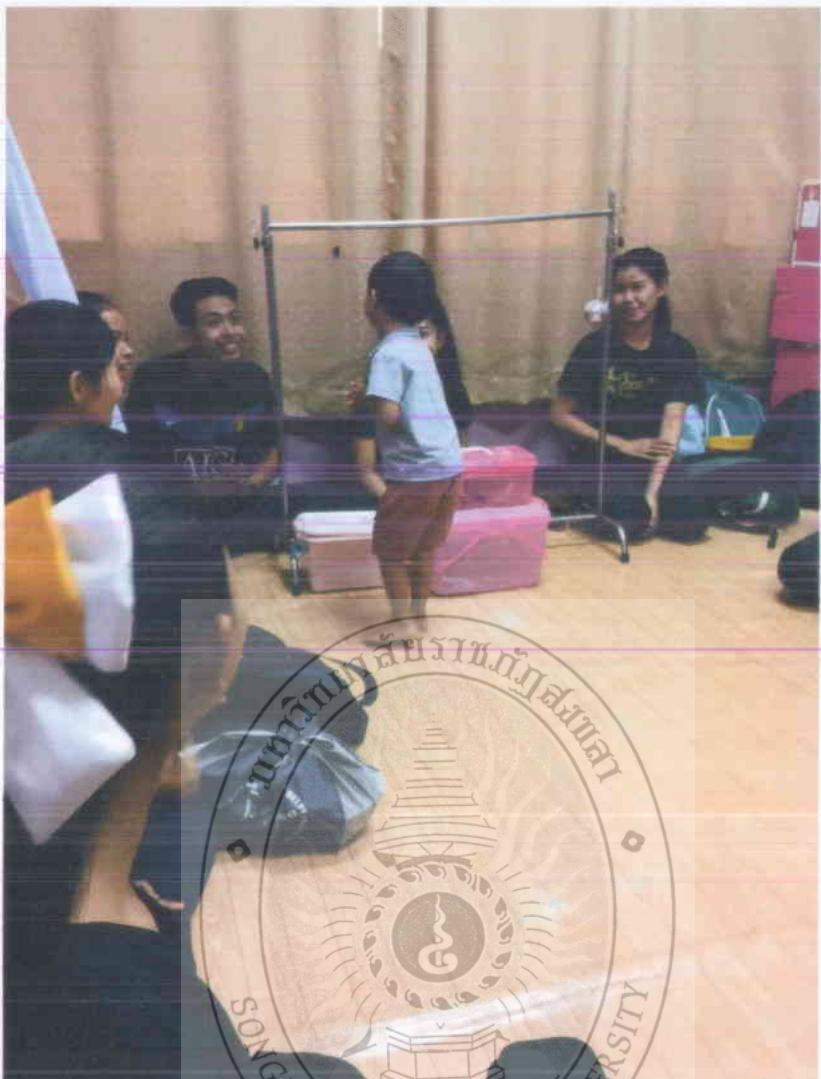

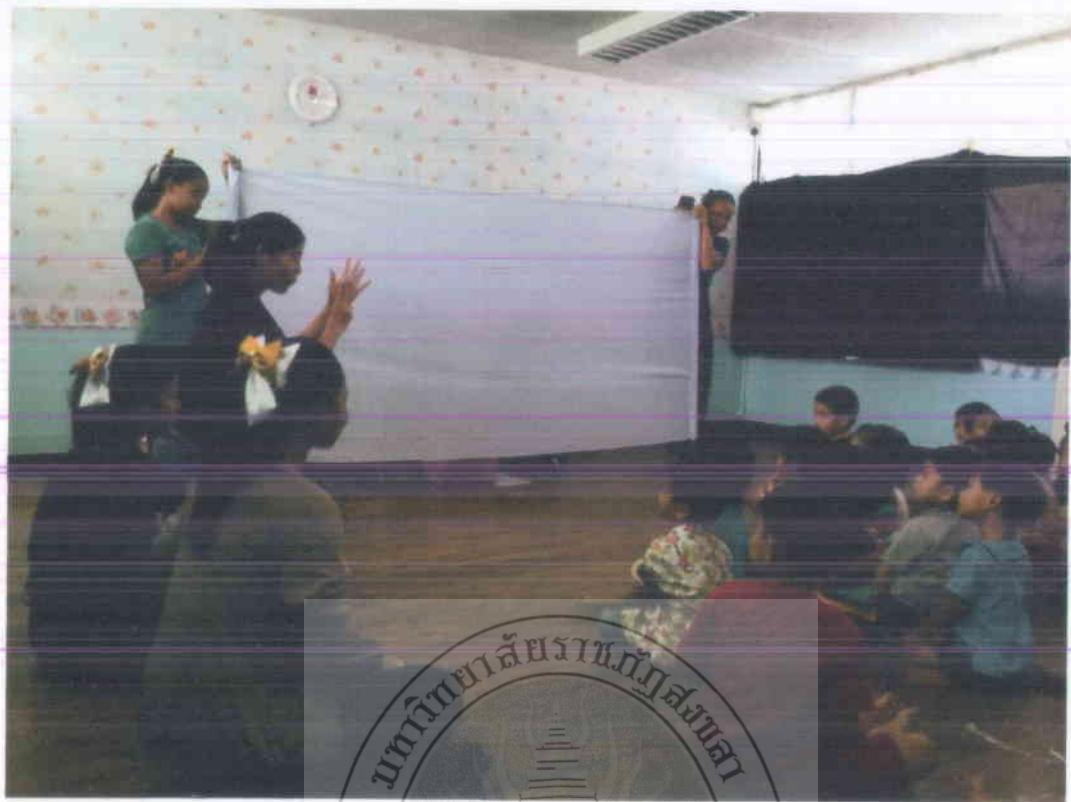

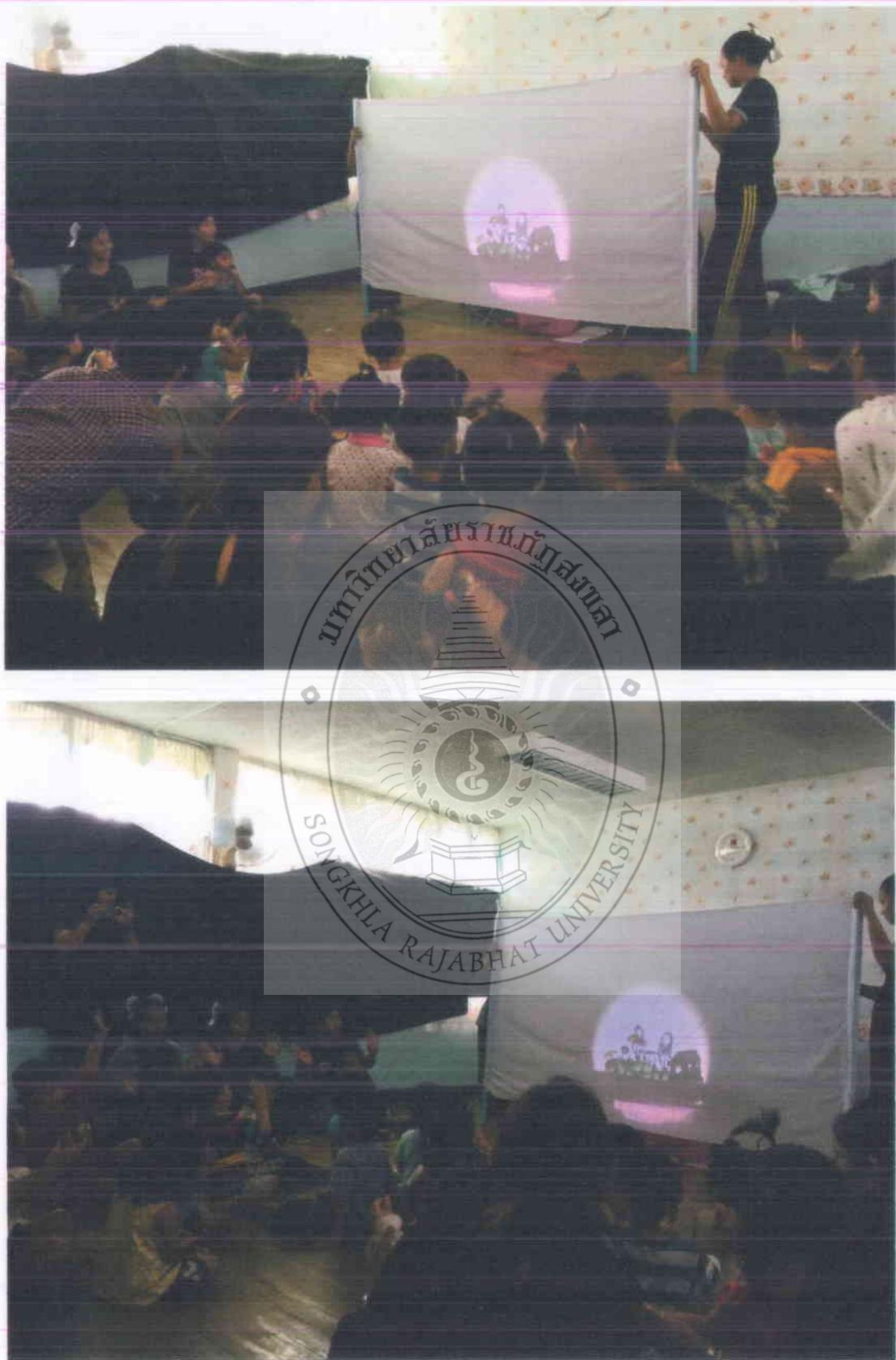

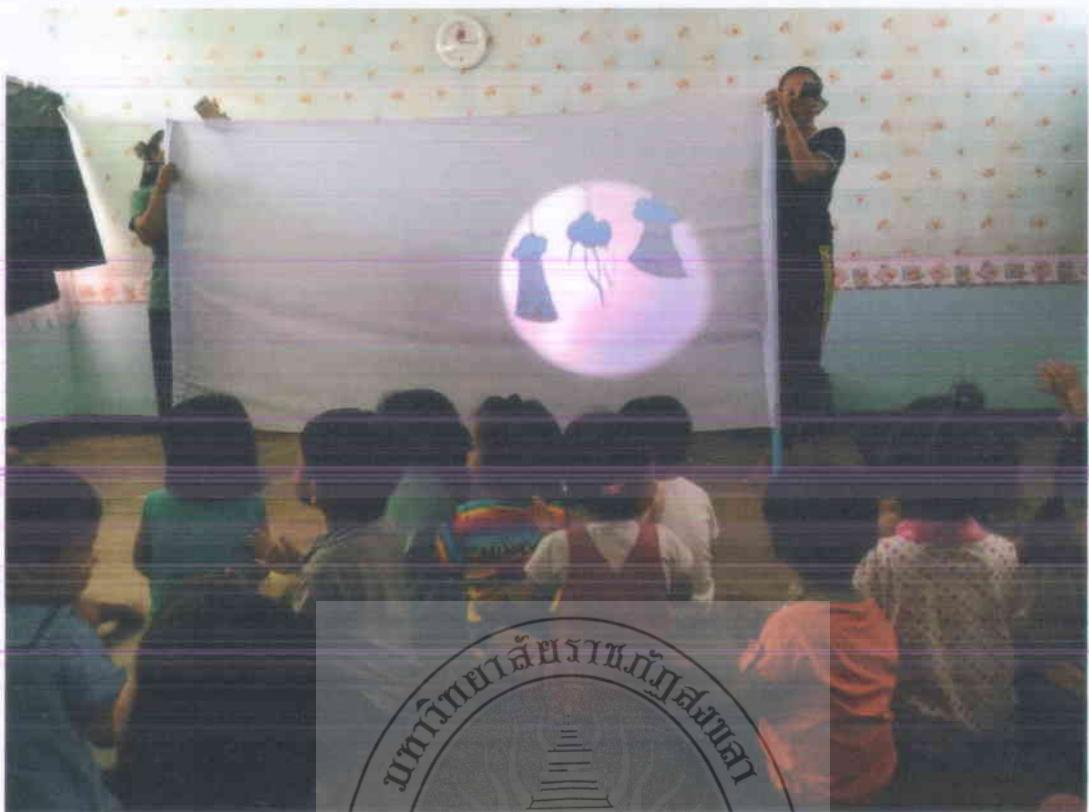

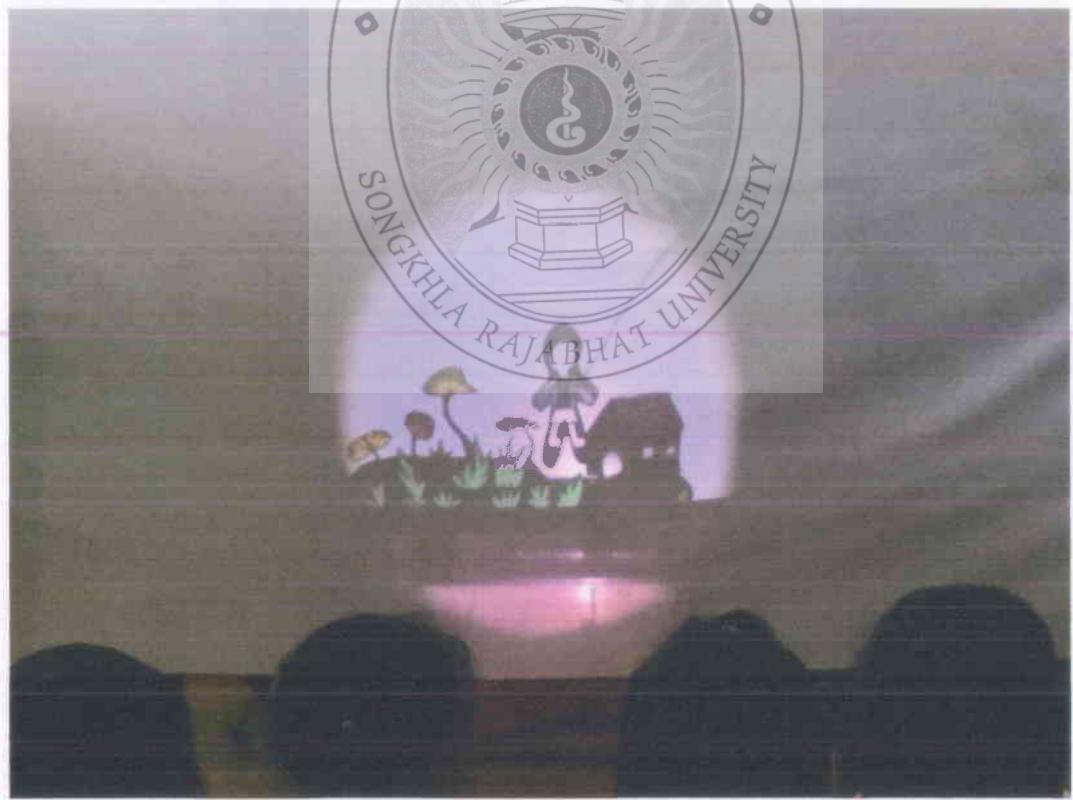
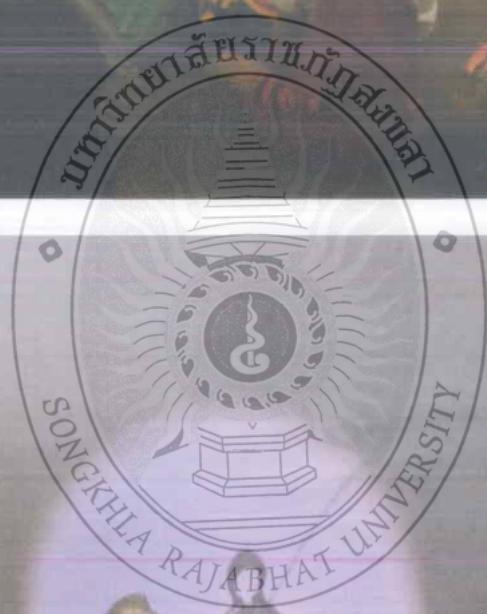
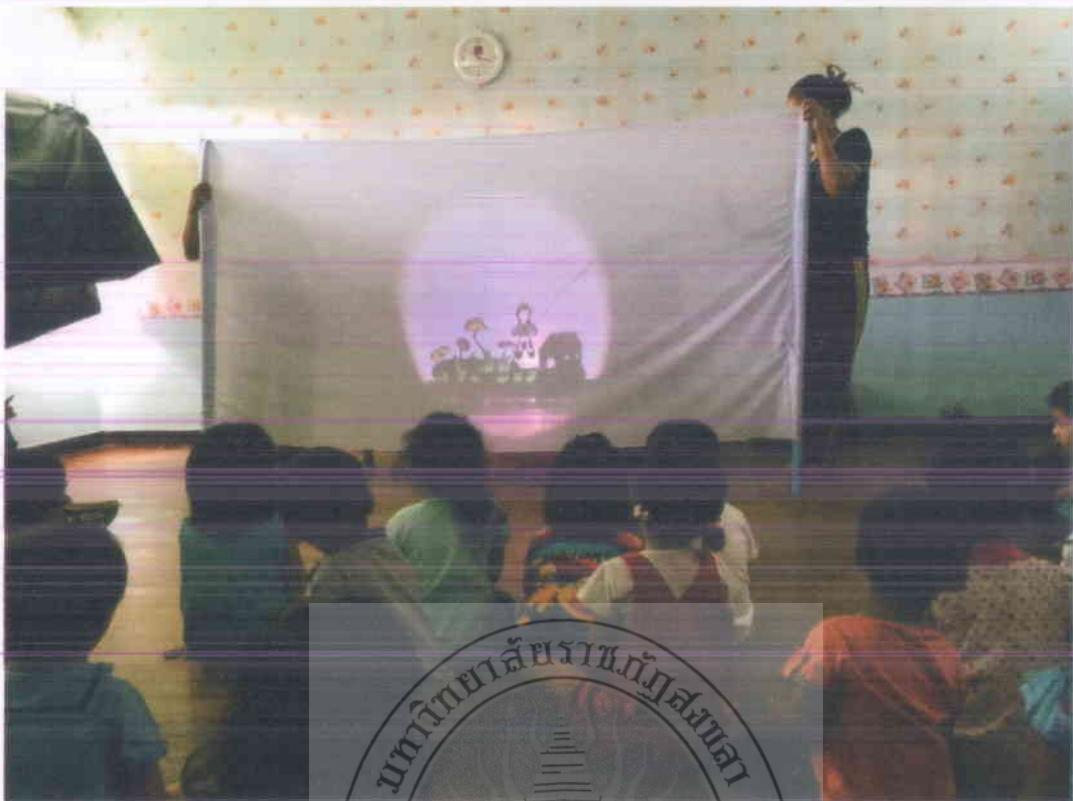

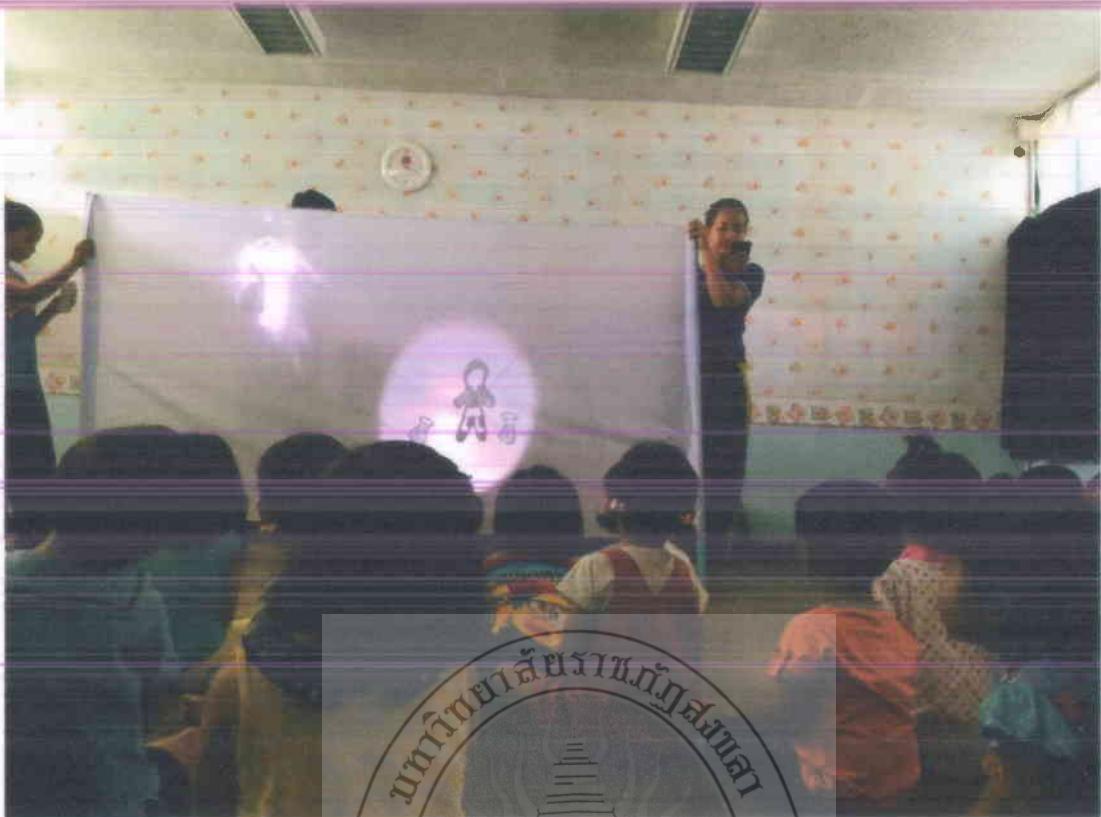

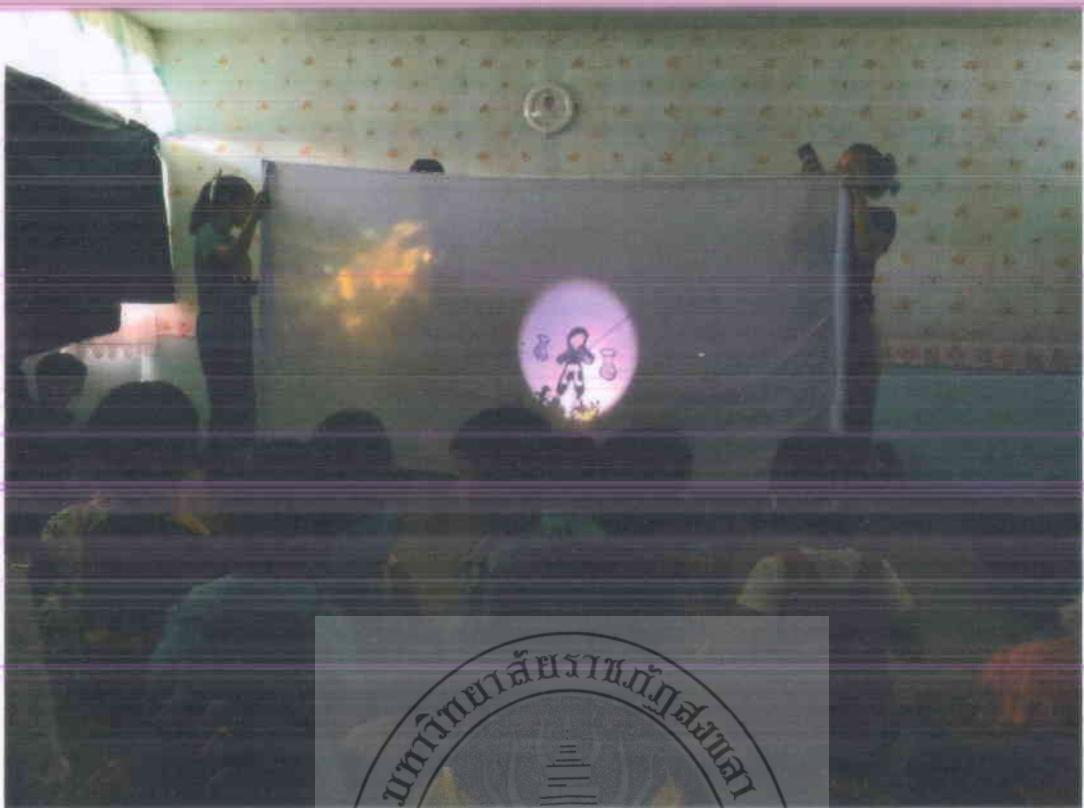

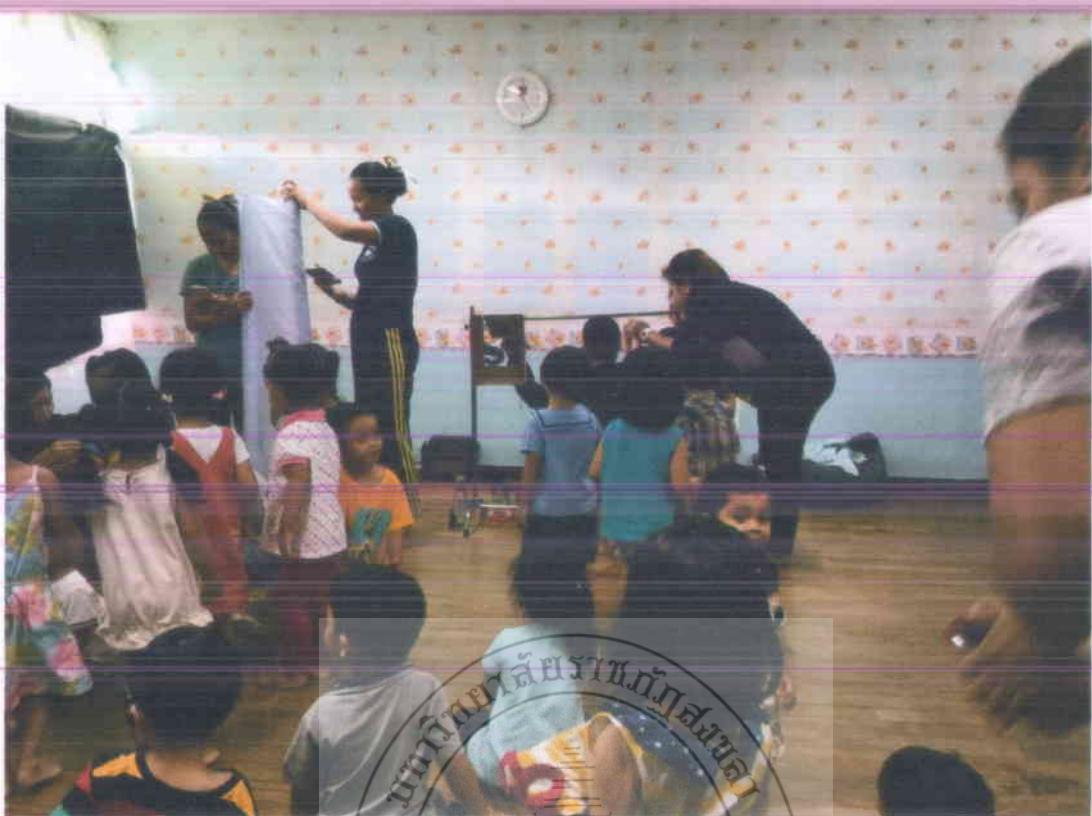

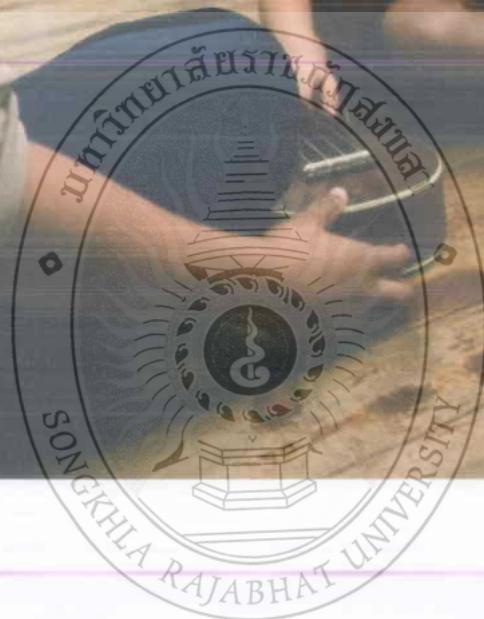
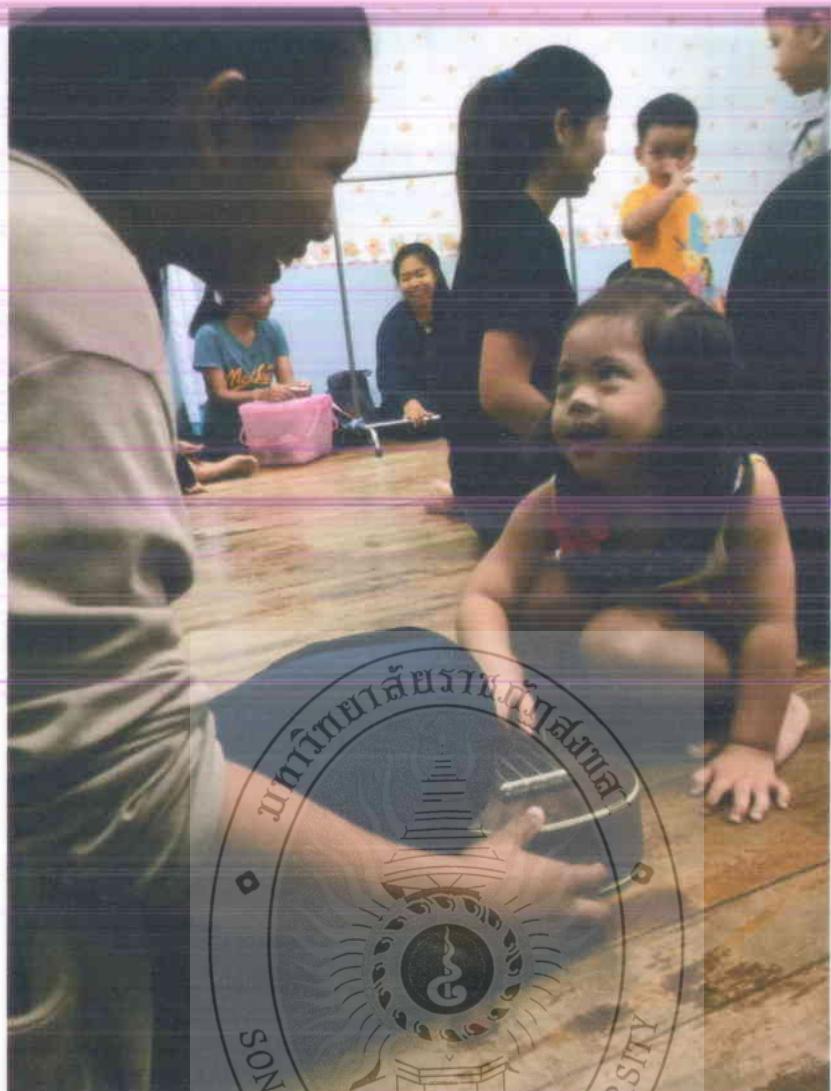

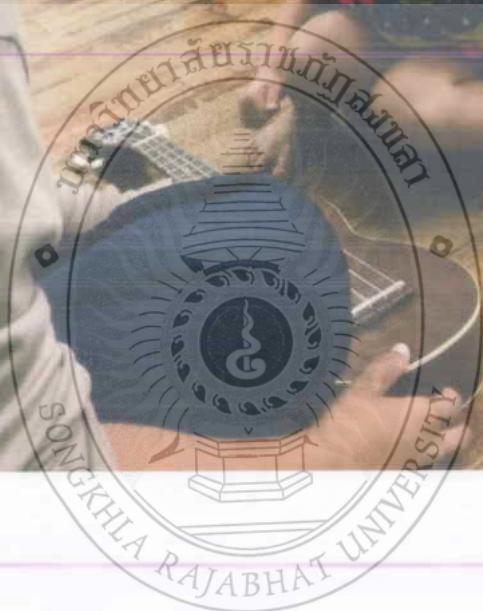
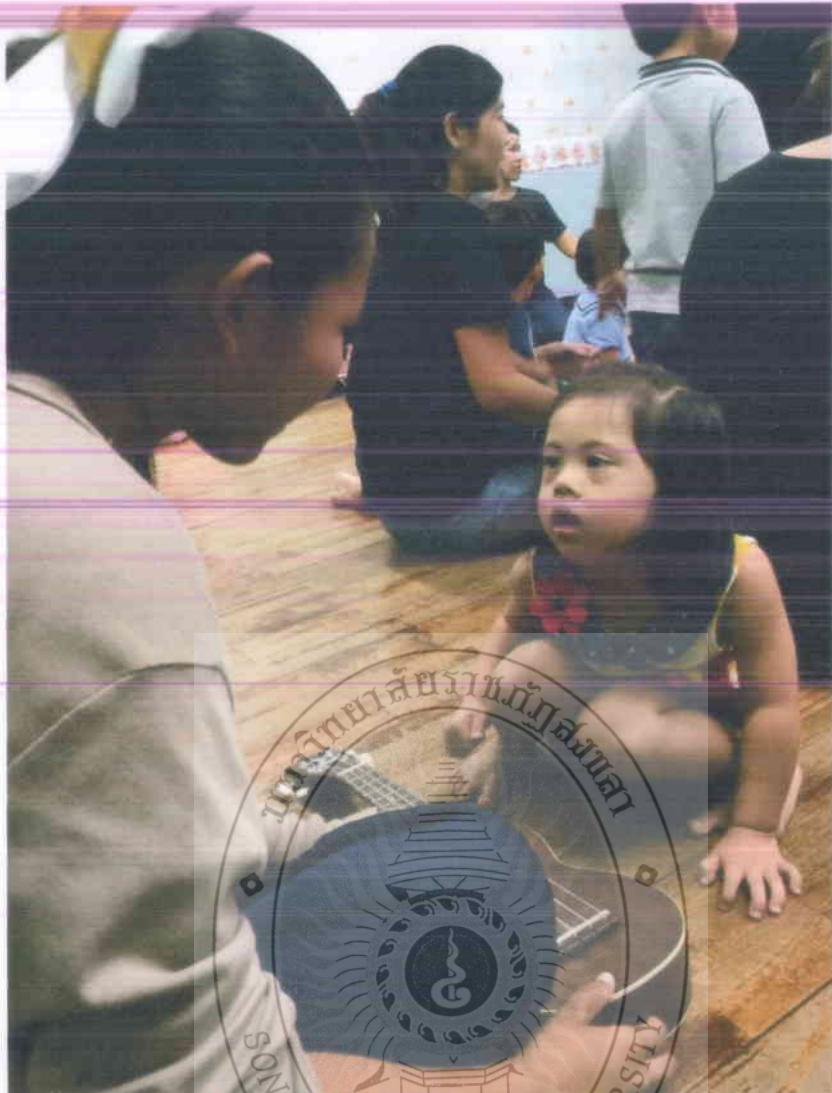

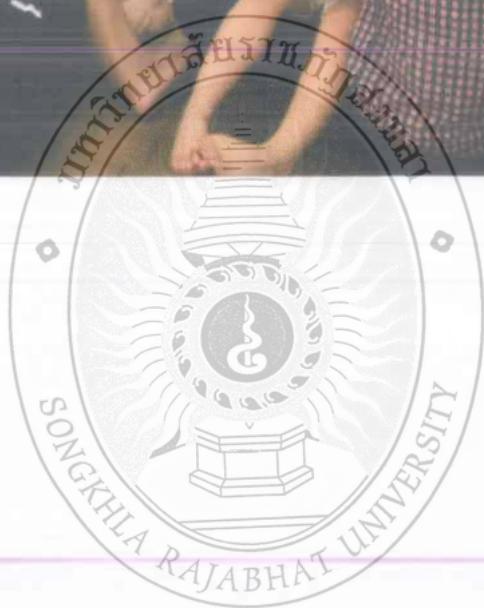

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล

ตถาดา สมพงศ์

วัน เดือน ปี เกิด

๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๘

ที่อยู่ปัจจุบัน

๓๔/๓๔ หมู่บ้านศิรดา แกรนด์วิลล์ ม.๓ ต.เขารูปช้าง อ.เมือง จ.สงขลา ๙๐๐๐๐

ที่ทำงานปัจจุบัน

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
๑๖๐ ต.เขารูปช้าง อ.เมือง จ.สงขลา ๙๐๐๐๐

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน

พนักงานมหาวิทยาลัย (อาจารย์)

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. ๒๕๕๕

อ.ม. (ศิลปะการละคร) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๕๗

กศ.บ. (ศิลปะการแสดง) มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา

